

Д-р Ристо Ивановски

МАКЕДОНЦИТЕ СО
ЕДНОРАСЕН ЈАЗИК НА
БЕЛЦИ (ПЕЛАЗГИ)

-еврејскиот како македонски говор-

Битола, Р.Македонија
2009 година

Д-р Ристо Ивановски, МАКЕДОНЦИТЕ СО ЕДНОРАСЕНЈАЗИК
НА БЕЛЦИ (ПЕЛАЗГИ)
- ЕВРЕЈСКИОТ КАКО МАКЕДОНСКИ ГОВОР-

Текстовите...зборовите пишани од десно на лево, кај мене се копирани обратно.

Адреса: Ул.Михајло Андоновски бр.6/21
Битола, телефон: 047/258- 133

CIP-Каталогизација во публикација
Матична и универзитетска библиотека
"Св. Климент Охридски"- Битола

811 . 163 . 3

ИВАНОВСКИ, Ристо
Македонците со еднорасен јазик на Белци
(Пелазги): еврејскиот како македонски говор
/ Ристо Ивановски. - Битола
: Ивановски Р., 2009. - 73 стр; 23 см.

а) Македонски јазик

COBISS.MK-ID 18471489

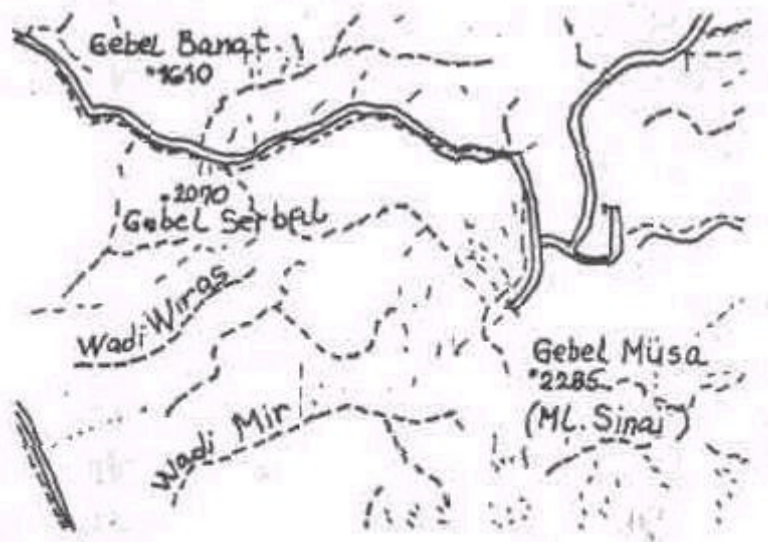
ПРЕДГОВОР

Анѓелија Станчиќ Спајкиќ живееле во Македонија и неа со нејзинот народ ги засака-ла. Следи таа да ги познавала македонските говори, со кои таа можела да ги одгонетнува поимите внесени во еднобожествените=еврејските книги...Тоа се гледа во нејзината книга “Најстарији језик Библије или један од најстарих културних народа“. Тоа било репринтовано авторово издание од 1929. година. Издавач бил Издавачко прометна агенција “Мирослав“.

“Реч на издавачот

Во рамките на библиотеката “Словенски източници“ одлучивме да објавиме уште една книга која, се надеваме, ќе предизвика жива расправа во научните кругови. Збор е за книгата Најстариот јазик на Библијата или еден од најстарите културни народи, на Анѓелија Станчиќ-Спасиќева, објавена 1929. година во Белград.

Занимлив е и самиот начин како дојдовме до оваа одлука. Би можело да се рече дека тоа почнало на крајот на јуни на промоцијата на книгата Срби...народ најстар на Олга Луковиќ-Пјановиќ. Тогаш господинот Воислав Хаџи-Девеќ ни покажал една, за нас, необична географска карта. Таа била современа туристичка карта на Синајското Полуострво. Необичноста на таа карта била во тоа што во близина на Мојсиевата Гора се најдувале и планините со имињата Српска. гора. Гора, Банат, потоа реките со имиња Мир, Вир-ас итн. Во разговорот кој потоа следел расправавме за потеклото на тие имиња. И уште еднаш се уверивме во оправданоста на поставувањето на прашањето за потеклото и движењето на српскиот народ во текот на историјата.¹

EGYPT, Lehnert Et Landrock
Cairo 1:950.000

Во еден текст од VIII век пред нашата ера, во кој се споменува Тиглат-Пилеса III (744-727), се споменува еден поход се до планината Либанона, и тука, кај описот на тие походи, се споменува планината Saau и Srbua (на друго место е напишана планината Sarbua).

Тоа несумливо е занимлив текст кој заслужува да биде истражен во врска со далечното минато или потекло и на некои европски народи кои се доселиле од Мала Азија на Балканско Полуострво.

¹ На стр. 2 е слика: EGYPT, Lehnert Et Landrock Cairo 1:950.000:Gebel Banat,Gebel Serbal,Wadi Wiras, Wadi Mir, Gebel Müsa,Mt. Sinai,до денес на сите македонски говори. Токму затоа само Македонците се етнос=едно-ст.Ова се потврдува и со доказот, само во Р.Македонија уште се говори на говори, а не во други држави.

Неполн месец дена после промоцијата не повикал господинот Владимир Цоља. Како законит наследник на вкупните дела на Ангелија Станчиќ-Спасиќева ни понидил да го обновиме изданието на книгата Најстариот јазик на Библијата или еден од најстарите културни народи. Кога книгата ја донел, видовме дека таа баш и ја обработува темата на која ни укажуваше наведената мапа на Синајското Полуострво- за потеклото и изворното значење на непотолкуваните зборови во најстарите слоеви на Библијата. При тоа како основа за тоа толкување послужил српскиот јазик.

После внимателно читањето одлучивме, и покрај можните реакции, книгата да ја објавиме, и тоа од повеќе разлози.

Сметавме дека во наведеното дело, и покрај одредените недостатоци се најдуваат податоци за толкување кои можат поттикнувачки да делуваат на продлабочување на историските и археолошките истражувања потеклото на Србите како и нивното движење до сегашните станишта.

По мислењето на господинот Еуген Вербер след недоволно познавање на еврејскиот јазик во оваа книга се најдуваат одредени материјални грешки.

Па и покрај тоа сметаме дека ова дело може исто така да поттикне нови истражувачи да во компаративната лингвистика побараат нови чинители и докази за заедничката основа од која потекнува и српскиот јазик. При тоа таа заедничка праоснова би се проширила и вон она што денес се подразбира под индоевропска јазична матрица. Од научна точка на гледишта, покрај денес веќе извесни негови сродности со групата таканаречени јазици, индоевропски јазик би можел да има сродничко однос и со семитскиот прајазик, или во взаемното меѓудејство можел бар на него да влијае со својата лексичко-културна компонента. Ваков пристап го оправдува и чинителот дека српскиот јазик од останатите живи јазици индоевропски, по многу што, е најблиски на древниот санскритски.

Посебно значење на оваа книга може да има за психолошките и геолошките истражувања на духовните праслики, архетипови. Имено, и кога историјата или лингвистиката би дала потполно негативни резултати, во што искрено сумњаме, би останало отворено едно озбиљно прашање: откаде склоност меѓу српските истражувачи преку својот јазик го препознаат значењата кои се раширени од северозападните руни и саги до југоисточните верски книги како што се санскритска Веда, Тори или Мојсиевото петокнижје ? Наравно, ова прашање не го допираат само истражувачите на јазиците во целина или поединечните зборови туку истражувањата на обичаите, преданијата и другите појави поврзани со психологијата на духовната праслика и духовните праоблици.

А можда една од најпривлечните области во која оваа книга ќе го најде своето место есте подрачјето на уметноста. Во таа смисла претопувањето на созвучјата и значењата на различните јазици може да има средишно место во доаѓачката планетарна поезија како и во другите изрази на новото уметничко создавање.

Колку овие истражувања можат да бидат поттикнувачки ќе го опишаме на еден практичен пример, од животот. Така во текот на еден разговор го допирнавме баш тоа прашање на српските истражувачи преку својот јазик да ги распознаат и длабоките содржини во јазиците на другите народи. Еден од уважените професори на тоа рекол дека за него таквата склоност е на граница на националната патологија. Сродни изјави подоцна и во печатот се објавувани. Го запрашав уважениот професор да ми го објасни потеклото на клучните зборови на неговиот заклучок на патологија. Тој одма одговорил дека тој збор е кованица од грчкиот корен пат... со значење 'болест' и лог... од кого се развило значењето наука. На мое прашање дали во основата на зборот патологија препознава уште нешто, тој помалку охоло додал: 'Таа е основа и тука нема повеќе што да се препознае'.- А Вас нели ве потсетува, професоре, таа основа пат на нашиот збор пати или патња, а лог на наш разлог и разложност ? Према тоа, откаде тоа да основното созвучје и основното значење се поклопуваат во грчкиот и во српскиот јазик ?² Уважениот професор зачудено ме гледал. Подоцна ми призна дека та-

² Платон говорел пелазгски јазик, кој бил варварски. А ваков останал на Пелопонез и пошироко Еледа сè до 19 век. Варварски=пелазгски=тн.словенски се говорел во Македонија, а и денес. За време на Александар Македонски се говорел само пелазгски=тн.словенски јазик. По неговата смрт, во Александрија, Македонците од Бригија=Брзјакија Птоломејци од староегипетски јазик, кој бил дворасен на Белци (Пелазги) и Црнци (Семити), отфрлувајќи ги семитските зборови го создале коптски јазик, кој

ков едноставен чинител за него било вистинско откритие. Овој пример го наведовме да би покажале колку број прашања може да покренуваат само еден збор. На пример, тој збор го поттикнува размислувањето за Пеластите, народ кој пред Грците живеел на просторите кои Грците потоа ги освоиле.³ А на која група на народи Пеластите припаѓале, треба да одговори историјата и археологијата. Друго прашање е лингвистички. Откаде сродност во звукот и значењето на грчките или можда прастари пеласки зборови со српскиот јазик? Па бидејќи тоа се така значајни зборови патење и разлог или антички логос, тие неизбежно ја покренуваат и темата за духовните праслики. А помеѓу патење и логос разлог на своето настанување имале и многу уметнички дела. Па кога само еден збор покренува овалку прашања, ние искрено се надеваме дека книгата која е пред нас, а која побудува мноштво такви зборови, ќе биде делотворен поттик за нови истражувања.

Ако овој репринт издание ја оправда својата намена, ние радо ќе го објавиме и изданието проширено со нови истражувања, кое Ангелија Станчиќ-Спајиќева го била припремила за печатење.

Мирослава Петровиќ

АНГЕЛИЈА СТАНЧИЌ-СПАСИЌЕВА

НАЈСТАР ЈАЗИК НА БИБЛИЈАТА

ЕДЕН ОД НАЈСТАРИТЕ КУЛТУРНИ НАРОДИ

БЕЛГРАД⁴

ШТАМПАРИЈА 'СЛОГА' КРАЉА МИЛАНА 56.- ТЕЛЕФОН 58-76

1929

Место предговор.⁵

Мото: Нема ништо сокриено,

бил пелазгски јазик. Како замена на староегипетскиот го создале својот дворасен јазик на Белци и Црнци. Тие него го нарекле на денешен брзачки коине, кој се чита: кој не. Образложение: се прашува: кој дојде? Следи одговор: кој не дојде, сите дошле. Значи, јазик на сите, општ... Како што направиле Птолемејците со староегипетски во коптски, истото го направил Кирил Солунски од коине во тн. старословенски. Токму затоа тн. старословенски бил ист како коине. Пак, коине во 19 век бил наречен грчки-всушност, старогрчки. Бидејќи рускиот и српскиот јазик биле како тн. старословенски, рускиот и српскиот народ биле македонски. Според руски извори, Русите биле со потекло Македонци и од Македонија. Исто така, Балканот бил Македонија. Цојне во 1809 година го заменил со Балкански Полуостров.

³ Да не им се верува на европските автори, кои во 19 и 20 век сè измешале... Таков бил примерот Индогермани, па го променале во Индоевропјци, кој е 100% погрешен: Индијците биле темни, Европјаните биле Белци, Пелазги (Пеластии): во Индија дошле Белците, а западно од Индија Индијците. Бидејќи нивно животно бил биволот, а тоа до новата ера дошло до Месопотамија, никогаш немало Индоевропјани, затоа што Белци=Белци и Темни=Темни. Пак, Македонците, кои владееле со Источното Римско Царство, од Латините во 10 век биле наречени Греци, од греи=греј=дојденец од Исток каде грее сонцето, кои владееле со Јужна Италија. Следи само едно: само МАКЕДОНЦИ=ГРЦИ и ЕЛАДЦИ=ЕЛАДЦИ.

⁴ Никогаш немало Београд, туку само Белград, не Медвед туку Мечка, не Зечар туку Зајечар... Херодот (5 век п.н.е.) го поделил денешниот Балкански Полуостров според темниот вокал: источен Тракија со помасовна негова употреба и западниот Илирија со негова помала употреба. Бидејќи Србите биле Трибали, значи, Траки, што важи за Бугарите, а и Романците, Србите би морале да го имаат темниот вокал масовно. Меѓутоа, тоа го променил Вук Караџиќ. Тој во Виена можел да оди само како Турчин=Муслиман и Грк=Православен. Ова било поради тоа што од 18 век постоела само Цариградската патријаршија, чии припадници биле Грци. Неа ја владееле Македонците=тн. Грци, од Македонската династија. Кога Германците, католици и протестантни, се обединувале со протестантскиот јазик на Лутер, во кого има околу 30% монголски зборови, Русите и Србите се откажале од македонскиот тн. старословенски јазик, кој бил службен и во Романија, се создале мноштво тн. словенски народи. Бидејќи овие денес меѓусебно се разбираат, тие биле само еден народ. Тие треба да се обединат само со тн. старословенски, како што се обединиле и Германците. Бидејќи овие и денес меѓусебно не се разбираат, тие никогаш не биле народ.

⁵ Насловите ќе останат како што ги навел авторот. Јас само ќе дополнувам. А повеќе во моите 35 книги.

што не ќе се открие;
ни тајно, што не ќе се
дознае.

Стар и Нов Завет.

Денови за денови се менуваат наизменично. Годината за годината брза. А вековите, столетијата ги тераат без одмор. Човекот создава, се бори на земјата, се подигнува и паѓа. Преку него и неговите дела се подигнува благодарност, слава, признание или осуда и проклетство. И се бива застрго на крајот на заборавот од кого, после некое време, се засијува како искра испод пепелот на сеќавањето на творевината на поминатите поколенија, на кои новите луѓе продолжиле да создаваат нови дела кои поново повторно ќе се угасат.⁶

И оваа книга, не со голем обем, ќе ја дигни од заборав на светлоста угасната, непозната тековина на еден најстарите културни народи.

После десет и повеќе години проучувања и собирање на материјалот а после големиот труд и трчање нашите познани установи да се заинтерсираат за оваа новина и издадат на јавност ова и ако не голема ипак важна книга, која можела да биде поголема, ама била подесена за три јавни предавања и морала да биде збиена, после сите затворени врати, само во печатење го давам ова дело.

Ги молам сите учени луѓе наши, кои работат во науката на српскиот јазик, историја и вера, да ја проучат со предусретливост оваа книга и да ги продолжат моите десетгодишни истражувања со подобар успех.

ПИСАТЕЛКА.

ПРВА ГЛАВА

Денес- ваљда- нема во нашата, бар предвојна, Србија поодраснато лице, кое не ја поминал нашата а со дел и грчка Македонија. А кога го преминиме делот на оваа наша земја и живееме некоја година во неа,го запознаваме народот, неговите обичаи, ги прегледаме старините и чуеме преданијата, таму сочувани, да го пазиме и пропучуваме нивниот дијалект и јазик-одма мораме да дојдеме до тоа, дека тоа племе е остаток на најстариот дел на нашиот народ или кај нив да се сочувани најстарите изрази и облици на нашиот јазик.⁷ Во чудо се прашуваме, како сме можеле толку време да бидеме отугени од своите браќа и како малку се познаваме, или тие краеве ги познававме од непотполната историја, каде често нашето родено се преставувало и учело како туѓо. Е познато, дека кај нас се трудат не да помогнат и докажат некое научно тврдење како вистинско ако е тоа некое од нашите изнел или ако се однесува на нас, некој секогаш трага ма и туѓи лажни, спротивни докази, да ги оборат оние, што другиот со тешка мака ги собрал и изнел. Место да продолжи доградувањето на започнатата зграда, со своите контра докази често цела наука во историјата или јазикот ја скренува од ви-

⁶ Римските (Ромејските) автори не познаваат Словени, туку населенијата кои живееле во областите: на старо и новоперсиски биле сатрапии, на латински провинции, на коине теми и на пелазгиски=варварски=тн.словенски јазик склавини. Склавини имало сè до реката Рајна. Нив апостолот на Франките Бонифација (8 век) како најдовратна и најгадна раса ги покатоличувал. Значи, најгадна и најдовратна тн.словенска раса биле само Германците, чии традиции биле тракиски, споредено што пишел Херодот... Токму затоа никогаш немало посебни словенски народи. За да се тврди, дека на Балканот се населиле Словени, тие како народ на Балканот морале да донесат нешто што би го имале северно од Дунав. Досега нема ниеден наод, доказ...Секој, оној кој таков пронајде, итно да добие Нобелова награда. Преселбите биле обратни: од Балканот низ Континентот, со име Европа на Бригија, види кај Херодот, Елијан и Стефан Византиски. Токму затоа домашните животни и растенија биле балкански. Лозата сè уште ја нема во Данска, за неа сè уште нема оптимални климатски услови... На Балканот има докази за Скитите=Гоие=Татарите, Татарите=Бугарите... и во 19 век Арнаутите (Татарите од Црноморието и Черкезите од Кавказ). Тие биле колонизирани меѓу Шар Планина и Врање до Ниш. Нивниот број бил 600.000. Според Густав Вајганд (1924), 100.000 Татари и 500.000 Черкези. Тие го внесле монголскиот ген на коњот, долгата опашка на монголската овца кај косовскиот сој на праменка и биле акинции: монголски коњаници.

⁷ Значи, атнички=етнички Македонци, поделени во 19 и 20 век. Токму затоа и ја пренесувам оваа книга.

стинскиот пат и ја фрла наназад. Да се сетиме само на исмејаниот и заборавениот историчар Милојевиќ па и Раиќ чуениот, да се сетиме на потценуваните книги на Симе Лукин Лазиќ и по овие се забравуваат и доцните наши историчари и нивните дела, а се забораваат и други наши важни луѓе. Место нив истакнуваме и славиме туѓи, кои за нас немале никакви големи заслуги. Пуштаме да се забораат и нашите научници и нашите јунаци. Не ги собираме и во стално обновување не ги изнесуваме вештините на нашето прочуено земјоделство, овоштарство и сточарство. Не ги изнесуваме пред странскиот свет вештината на српските занаетчији во секој поглед, прочуените наши градежници, чии дела се големи не само на Балканот, туку и во далечните земји. Не ги собираме и не ги објавуваме вештините во лекарството на нашиот народ. На пр. кај нас се знаело да се лечи од беснило пред Пастер. Многу очни болести, гнилеж на коските (споменато во некој лист за војводата Продановиќ во време на Маѓарската буна) и уште многу тешки болести се знаело некогаш во народот и со што се лечат. Ние се свое го напуштаме и го пуштаме во заборава и се страшиме од нашето а не се страшиме, секогаш да бараме други нас да не учат и да ни покажат, како ние да сме најголеми незнајници и ништо сами не умееме, ниту сами во себе не смееме да се поуздаме.

Поради тоа секогаш нас странците не сметаа како 'понекултурни' а ние сами себе секогаш се нарекуваме 'млад народ', млада држава, која секогаш е готова на почетокот а никогаш во напано на снагата.⁸

Заради тие наши особини, се свое, па било како важно, да го пуштиме на заборава, јас би сакала, ова, што во оваа книга сакам да изнесам, давно да го напишал некое прочуено човек: валда не би се заборавило. А како тоа другите кај другите народи а гледаме и кај наши некои словенски браќа,⁹ каде и на понезначајниот свој научник му поможуваат, го воздигнуваат и истакнуваат и често не обзирнувајќи се ни најмалку, што вели туѓата историја за некој нивни владетел, кого само тие сакаат високо да го воздигнат, како и своите учени луѓе. Кај нас не е така.

Кога сакаме да преминеме во кратки потези на историјата словенска, заправо српска, тоа е мошне тешко и ако историјата е свршен чин, на кој нема што да се одземе ни додаде. Ама сите писатели- историчари за еден ист народ, често за еден ист настан, исто не пишеле.

Нашите пишани дела, во камен резани, во храмовите чувани, морале готово секогаш да пропаднат, оти стално сме биле во војни: подложни на гонење со политичко, верско и материјално упропастување. Но повеќето стари и страни историчари се сложуваат со тоа, дека мајстаро име на словенските народи било: Срби, Сорби, Серби, Сирби и 'дела на нивните славања- како што пише учениот Раиќ,¹⁰ в забвени погребена остала, А кажува уште: <иностранци историчари малку што ненависти заради за нив и споменуваат а ако што и би пишеле, било несовршено или неистинито и поругање полно или случајност споменато'.

Вреди да се прочита 7. страна Раиќевата историја во воведот.

За потврда како за нас католички и грчки свештеници- историчари¹¹ пишеле, треба да се прочитаат нашите летописи со преводи од истите, каде човекот се зграѓава над многу невестина. Ние знаеме, дека и нашите свештеници, писатели, кои со некои владики биле во непријателство, како за нив невестина изнесувале на пр. по нешто за Немања па Кралот Драгутин, (дека се опашувал со ланец; дека спиел во ископан гроб на трништата итн.), а колку тоа тек го правело страното свештенство, страни писатели. Според нив сите наши кралеви биле таткоубијци, на мајката и братоубици и др, а дворовите сите расипани, што во вечина

⁸ Прва држава била само Франција и тоа само на крајот на 18 век. Германија само по Србија со Грција...

⁹ Русите биле "роцки народ". Ова било поради тоа што тие пишеле со рецки (руни). Следи тие биле само Рецкари (Рунари). Кога тие од Кирил Солунски со неговиот брат Методија, кои биле во тајна мисија во Русија, го превзеле коинското слово, се нарекле Словени. Ова говори, поимот Словени произлегол од Божјо Слово, а Логос=Слово. Прв кој го запишал, дека Русите се изјаснале за Словени, бил цариградскиот патријарх Фотиј, што било 860 година. Ова е доказ, дека Словените било според слово, а Склавините биле тн.Словени, два различни поими, неспоиви еден со друг. Етрурците, создавачи на Рим, како Русите пишеле со рецки (руни). Токму затоа тие како Русите биле само "роцки народ". Кога тие го превзеле словото станале Словени. Дека Етрурците биле Словени го пишел Стефан Византиски. Видливо е дека поимот Словени станал политички. Па тој бил само заговор,за само да се истреби православието.

¹⁰ Не било за Словени на бригиски=брзјачки или Славени на мијачки, туку само Склавини=тн.Словени.

¹¹ Тие пишеле само за Склавините=тн.Словени, а не Словени: Кирил Солунски имал врска со Склавини.

случаеви не било така. Н. пр. за дворот на Ѓурѓа Браковиќа се знае, дека во него владеел отмен и фин тон, дека Деспотот Ѓураѓ во своите претешки прилики во сите скоро случаи по можност го одржувал својот збор, кралицата- деспотица Јерина била добра мајка-сопруга и добра политичарка и да можела, како стара жена напрасно да умре, не морал синот да е отруе а ете во историјата тоа од нашите непријатели се напишало.¹²

Се знае колку биле војни против нас само по наредба на папата- да се затру 'шизма-тиците и еретиците'. А колку крв е пролиено, да кај нас да би се раширило мухамеданството ! Па и денес уште се тоа не се угаснало. А да изе често и не споменува, наведувам само некои скорешни дела. Н. пр. Книгата: 'Маѓарско- Австриска монархија во слики и зборови' (Magyar-ország Monarchia gasban es kerben), каде ретко ќе слушнете за Србите и ако се знае, дека тие во огромен број ја населувале Угарија и дека многу се бореле за слобода на Маѓарска и Австрија. Па хрватската книга: 'Природни земљопис Хрватске 1895. год.', како готово никаде не се споменуваат Србите и ако нив ги има половина во тие краишта и без оние покатоличени Срби-Шокаци и т.н.¹³ Нас никогаш не ни даваат напред и секогаш сме забвени, забораравени.

Но има нешто, што ипак не се дава, нашиот спомен да се угаси а тоа уште се уште остатоци на српските имиња на места, реки, планини, па и луѓе. Обичаите наши и кај соседите, кои постанале од нашиот народ, зборовите наши во нивниот јазик. И тие зборови наши есте жив спомен, неизбришен и неуништив доказ за постоењето на нашиот народ во далечно-то минато и далечните земји.

Тие зборови на српскиот јазик со овој список ќе се трудам, да ги изнесам од темнина, како би се видело, докаде и каде нашиот народ се најдува. Оти каде е нашиот јазик ма во неколку сочувван, значи, дека таму живеел и наш народ.

Словенското име- според историчарите- пред VI. столетие, за време Јустинијаново не им беше познато на грчките и римските историчари.¹⁴ Прво Прокопиј Кесариски- опишувајќи го Јустинијановото време и војна во 'војната Готов' го споменал словенското име: 'Биле- говорел тој- и други Словени околу реката Истра (Дунава) исти и на други места. Но не е тогаш почетокот на словенскиот народ, туку во тоа име почнало тогаш на светот да му се јавуваат- тие биле познати под општото име Савромати (Сарбомати).¹⁵ Древните Грци сите се-

¹² Немало етнички=етносни=едносни народи, туку само верски: Православен со главен центар Цариград со коине, кој бил царски јазик и за Цар Самоил со Цар Душан, како и црковен коине во царската Цариградската патријаршија и македонскиот тн.старословенски во народната=булгарната Охридска архиепископија со нејзините деленици.Вториот народ бил католички со Рим и со латински јазик: два народи.

¹³ Кај авторката постојат верски народи: православни Срби и католици Хрвати. Овие биле со пелазгиски јазик на Белци, што било спротивно на католици Унгарци. Овие како Белци се со монголски јазик.

¹⁴ Значи, до 6 век имало само сатрапии, провинции и теми. Во 6 век се појавуваат склавини. Ако имало склавински народи, би морало да постојат и сатраписти, провинцијци и темани.Бидејќи ова не се прифаќа, немало ни народи склавински. Ако склавините биле народи, тогаш сите склавини мораат да бидат Словени. Вакви имало во Азија, Арапскиот Полуостров, Северна Африка, Шпанија, источно од реката Рајна, Австрија, Унгарија..., Епир во кој била Арбанија, Пелопонез...Ова не се прифаќа. Бидејќи во Македонија има склавини до со 9 век,во неа во 9,10...век без Склавини.Во Германија уште имало Склавини.

¹⁵ Прокопиј само тн.словенско име, Прокоп=про коп, про само тн.словенски префикс и коп=коп, како што било Карпати од карпа, како Карпатос острово во Средоземно Море. Прокопиј никогаш и никаде не говорел за Словени, туку само за Склавини, според склавина=област, со свој обласен народ. Просторите северно од Дунав им припаѓале на темните луѓе, а вакви биле Скитите=Готите=Татарите=Бугарите...Ова се потврдува и со пчелата: северно од Дунав била темната пчела, а јужна светлата. Следи северно да престојуваат темните Скитите, а вакви биле и Савромати (Сарматите), никако Сарбомати, оти с=с, а=а, в=в, р=р, о=о, м=м, а=а, т=т, и=и, Савр...не е Сарб...Исто така, јужно имало домашни животни, а северно само диви животни. Бидејќи до 19 век не поминало ни едно домашно животно на југ, а до во 20 век немало чартер летови, немало преселби на народи северно од Дунав на југ. Монголите како ловци и рибари ја имале само првобитната крвна група 0. Нивни чеда биле Индијанците во Америка кои преку 90% изумреле од малата сипаница и грипот. Пак, малата сипаница била од чумата на говедото а грипот од грипот на свињата. Бидејќи Континентот бил без домашни животни, а Континенталците исто како и Индијанците не изумреле преку 90% од малата сипаница и грипот, тие биле само Балканци и Малоазијци. Овие биле наследници на Белците кои во леденото доба биле повлечени јужно од 35- паралела во Левантот. Овој во постледено доба биле леван, налеван, тој бил леваниот, левантот...Започнал процесот на преселби. Кога Белците=Пелазгите се преселиле кај Скитите,Сарматите...во Скитија, Сарматија..., тие го прифатиле името Скити, Сармати...Овие имиња им биле давани само од Пелазгите.

верни народи ги викале: Скити и Целто, можда Селто-Скити. Бидејќи тој збор Скити, скитале, е наш збор а не грчки и кои назив самиот народ си го дал, мораме да заклучиме, дека Скитите биле наш народ. ‘Околу овие, се вели, биле Сармати, што е исто со Савромати’. Плиниј вели, дека името Скити се променало во Сармати и Германи.¹⁶

Ако внимаваме на изразите, на зборовите, ќе запазиме, дека зборот Скити е додаток на подметот Сармати, односно на сите тие народносни и племенски називи, оти и Уно-Сабирри, Уно-Самени и др. покрај племенското име се нарекуваат Скити.

Името Сармати сосема може да се земе како Сабрати, оти Грците (а тие најповеќе се и пишувачи на историјата) бидејќи во својата азбука го немаат словото б, го пишат само м или в.¹⁷ Приказната на Константин Порфирогените за доселување на Срби од север преку Дунав на Балканот од домовината на својата Бојке (Бојемија, Бојерија) и останатите ваљада северни предели, не може да се земи- по твдење на другите историчари како доказ, да пред тоа не било Срби на Балканот. Многу е поверојатно дека Србите на Балканот се доселиле и од југот преку Вис-Антија.¹⁸

Дека Србите се доселиле на Балканот и пред VI. столетие, тврдат историските податоци. Така се вели: Од Дакија тргнало мноштво Словени (Склавини, Р.И.) 580 год.¹⁹ и допреле до Пелопонез, каде и останале.²⁰

Потоа Прокопиј историчарот споменува меѓу тврдините, кои се подигнати и обновени за време Јустинијаново триесеттите години на VI. столетие како Стредин во Епир, Врашциованија во Дарданија, Веледина- Ксернија на Дунав, Мала Река- Пезион и др. (за ова Niederle Vradi Sloveni na Balkan). Споменувајќи уште некои наши имиња каде се најдува, во колку ми е познато. На старите географски карти се најдуваат многу наши имиња.²¹

Така на утоката Тигар во Еуфрат местото Спасина, понатаму Суза, Селеуза, Вологезија, Самосата во Месопотамија. Во Италија има и денес многу како: Саво, Антиполис. По-

¹⁶ Древните автори Грци биле Траки и Илири: поимот Траки го внесол Редакцискиот одбор на Пизистрат, правилно Пеистратос, во “Илијада”, и Херодот Илири. Тие биле Пелазги со пелазгски=тн.словенски јазик. Келтите како Белци ја имале крвната група А на Белци, која според П.Адамо била постара од пред 15.000 г.п.н.е. Таа настанала во Левантот, каде се одгледувале домашни животни и имало земјоделско производство. Бидејќи келтската писменост била фригиска=бригиска, Келтите имале балканско-малоазиско потекло. Следи да се говорело за Келто- Скити. И токму затоа само Скити=Сармати=Готи. Поимот Герман бил тракиски, што го наведува Г.Вајганд. Готите крстареле низ Балканот, Италија итн. Овде се поставува најсушинско прашање: како е можно сите кои на Балканот дошле/поминале, оставајќи свои материјални докази. Меѓутоа, северно од Дунав на Балканот ништо нема тн.словенски: нешто...

¹⁷ Само Сармат=сармат, Сабрат=сабрат, Сарбат=сарбат, никако инаку. Грците биле само Македонците.

¹⁸ Белците (Пелазгите) со својот пелазгски (тн.словенски) јазик, нивните домашни животни, земјоделски култури се селеле низ ненаселениот континент. До денес континентот се донаселува со Балканци и Малоазијци, никако и никогаш обратно. Најбитно е што Херодот вели. Според него, скитските=татарските простори, во денешна Украина и Русија, биле населувани со луѓе од персиските простори, Мала Азија и Балканот. Процесот продолжил и по времето на Јустинијан, што важело и за време на Османовото Царство. Бидејќи Украинците и Русите говореле и зборуваат само пелазгски=тн.словенски јазик, тој бил јазик на Белците. Во Русија, Украина, Подунавјето, Балканот... и на Каменот од Розета од Египет има исти знаци, со исти значења, што важи и за Светиите во Јапонија. Тие се читаат на денешен битолски говор, кој бил бригиски=брзјачки. Бригиското дативно у се најдува во Кина, Јапонија, Индија. Исто така, кинеската кратка јакна е бригиска. Со Белците стигнале пирамидите, градежи, писменоста... Токму затоа во Јапонија, од Јапон=јап он, Јапет=Џафет, со Сонцето симболот на Белците, стигнале Белците. Следи таму крвната група А на Белци да е околу 40%. Следен доказ е сојата, која полошо ја подесува крвната група В на темните раси, затоа што претходникот на сојата го однеле Белците: јаболкото...

¹⁹ Поимот Србин е од срб=срп. Следи во македонското творештво да се говори за жетвачи и косачи. А серб=серв роб, на латински. Бидејќи Срби има од Балтичко Море се до Сирија... и Египет, тие не можеле да бидат еден народ. Ова објаснува, поимот Срби бил употребуван за на рамници, каде имало жито, кое се српело=жнело. Ова било спротивно на Булгар, без л, Бугар=б (в) угар, кој се угари: Угарит...

²⁰ На Пелопонез се говорел само пелазгски=тн.словенски јазик. Ова било дури и до со 19 век. Најдобар пример бил и островот Крит. Критјаните во 1913 година не го разбирале грчкиот јазик, туку бугарскиот. Следи Бугарија, со Букрештанскиот договор од 1913 година, била принудена таа да се откаже од островот Крит, што и се случило. Пак, грчкиот (еладскиот) јазик на Кораис бил внесен дури во 1868 год.

²¹ Белци=Пелазги со пелазгски=тн.словенски јазик. Збрките ги создала берлинско-виенската школа, со тешки последици. Неа не смее да и се верува. Континенталците биле само едно: канибалисти и дивјаци.

знато е од историјата н. пр. Бошковиќева, едно словенско и прочуено и големо племе го носело името Анти.²²

Во Италија се најдуваат наши имиња: Велинда, Верулија, Антиум, Равена, Милано, Брешчија. Реки: По, Арно, Пијава. Рт Баја, Вади-Сабатија, Стара Кума (Кумири, идоли ?), Чело, Феличе, т.е. Велич итн.

Во Епир и Албанија: Антигонија, Илија, Љеш (лес), Драч, Валона и др.

Во Франција некогашна Галија. Македонците учеле префе во школите (ми раскажувал еден стар тогашен учител и од збор до збор го повторувал целиот задаток, лекцијата за тоа) дека едно словенско племе 'Гали' оставило многу траги и по Македонија и други земји. Ми е позната планината Галичица. Но зборот Гали значи голи. Таа планина може да значи гола планина а да не дошло од народот. И французите за Гале кажуваат Гбли. Ама има доста Галиции и во Шпанија и на Карпатите а Галија- француска, каде има многу наши зборови. Така реката Рона, ако навистина рони, го круни брегот тогаш таа е наш збор. Ако Марсел било село крај море, што е веројатно. Ако Сена претекува низ полиња, кои некогаш биле сенокосни, а за зборот Гарона е јасно. Ако Пари (з) беше некогаш Бари, што веројатно било, тогаш Галите (Гблите) биле наше племе, кое тоа се именувало во најдавните времиња. А Вер-сал, да не е по положбата на врвот на селото ?

Во Шпанија има (в) Андалузија од нашето племе, па Гвадалкви-вир. Можда уште и други имиња има. Лозана навистина е Лозана, опколена со винови лози. Има место Портарија и Лутра, како и во Грција. Местото Coudrée старо име му е sciez-шија. Потоа Бриг. Домодосола и др. Се тврди, дека во Швајцарија-Хелветија биле Словените (т.е. Србите), како што пиши еден хрватски историчар. Името Келти сосем е слично на Гал-ти.

А нас не занимаваат имињата кога се патува од Атина за Лариса преку Термопила. Зборот Термо-пиле- топли извори. И тие кажуваат пији и пили. Така до оваа војна се задржале по станиците- старите имиња, кои сега се заменети со нови. Н. пр. Селото Ијон до скоро, се викало со нашето име Бојат. Селото или станицата Афидион се викало Thyka. Местото Сфендали било Мала Каса т.е. Мала-Коса. Тука било рудник на камен кумур. Место Ипатион беше Сирќи. Србица варошицата под Олимп секако е постаро потекло, отколку што нашите држат. Местото Лелија има близу село Орахово или Раково и Веленце. Местото Китинијон се викало Брано, каде можда е бранет преминот. Оттука пополека се искачува за Термопиле. Не е далеку планината Ита, која ние ја учевме како Ета и островото Евбеја, кои тие т.е. народ ја вика-Евбоја.

Местото- станицата Ливадија и цел предел на тоа име навистина е ливада, прокопано со канали (германската работа), подводно за тревното добро. Тука е езерото Лимно. Тие го викаат Лимно-Незеро. Ние само би го обрнале, оти тие го земаат Незеро (езеро) како особено име.

Кај Атина: Ано- Лосија и Като-Лосија, има многу винови лози- Лозија. Од Атина одејќи по Коринт (каде има многу презимиња Сервос) има место Лепсинија или Лепшинија, (каде е рудник, откаде е диктаторот Пангалос).

А да и не го споменуваме Волос со околината, каде владеел цар Душан. Тука е Макреница-Мокреница, полна извори; Загора, Порт-Арија, Лакоња. Малото острово Скјатос, што се гледа, дека се викало Свјатос. Селото Агрија (Огрија). Гледајќи на лагата на картата- мапата географска, Partially Cultivated Plain, читаме Сирби, Мијеле, Mont-Surbi, Гранча, Кара-хора, Горица, Мала-Горја, Кап Грива и др.

Во Македонија се кажува: Што се стори ! (Се исоставува често в) т.е. Што се створило ! Една тамошна жена рече: 'Нашите изгубени деца (во војната) да се вратат, би била цела сторија (настан)', зборот историја значи е наш збор.

На север во Скадинивија ако навистина покрај морето на неа се 'скали'- дине. Во Македонија се кажува качити- да се качи- скокање, скали. И инаку историјата тврди, дека Словенските (можда некои) племиња од Скадинавија се спуштиле на југ.²³ Името Данска (ден) е наш збор. Тие велат како и ние: вода, сестра. Има маса наши имиња на север.²⁴

²² Антите и Венетите имале балканско-малоазиско потекло. Тие говореле пелазгиски=варварски јазик.

²³ Континентот сè уште не е донаселен. Ова се потврдува со лозата: неа во Скадинивија уште ја нема.

²⁴ Во Британија и Скадинавија биле: Вардар, Морава, Кораб, Дурмитор, Велс=Велес, Данска Драгор...

Во Англија: Дева, Дублин-Деблин, Велс (Велети). За Балтичките краишта, каде е Германија се знае, дека во нив- и сега стануваат само поименично- нашите прочуени племиња Лутиќи и Бодриќи. Племето Вани, Венди, од кои се мали остатоци Wenden-Serben-Лужички Срби. На островото Риги, Рујану беа нашите прочуени светилишта. Нашето племе Руги, доста е преселено во Струмица.²⁵

Е интересно, како името 'Тиволи' се најдува во Скадинавија, во Словеначка, во Рум во Срем, во околина на Рим и во Африка. Во Африка исто така има наши имиња како Сабрати, Мила, Мелила на реката Мулувија за мливо а дали некогаш кај Бисертите ваделе бисер ? М'Заб, Мозабити интересентен крај, каде доаѓајќи витезот нивни Даја, владетелката ја освоил и каде сега е варошот Гардаја- на оазата. Дали тие имиња ги оставиле нашите во војните по тие земји со Римјаните и Јустинијан или тоа се трагови на нивниот подолг живот таму ? Слично оставиле и кај нас имиња туѓите народи, кои војувале по нашите краеве или ги држеле завземени некое време. Така Фрузите-Франките го оставиле името Батајница и велат Фрушка Гора.²⁶ (Но Фрушка Гора можда го носи називот и од многу прочуените черешнови дрва, чии стебла, раскажуваат нашите стари, не можеле два човека да ги обфатат. 'Тие черешни имале крупен плод црнкаста боја, кои прскале- рускавци- кои таму и денес ги викаат <вруштени>- Врушка- Гора ?) Така и Маѓарите покрај <Маѓарското гробиште> оставиле и место <Азања> Az anya (мајка). Некој тука од нив основале село и рекле, дека тука ќе се населат. Другарите тогаш ги нарекле: Bolond- Маѓарок- Луди Маѓари. Ова ми го раскажувал некој господин- Румун уште 1912 год.).

Нашите поедини племиња, кои со мирен живот живееле-имале свое писмо 'руни' и како што историчарот Раиќ вели: 'ведали'- видели т.е. читале, 'не биле слепи кај очите', како што нашиот народ вели за оние, кои знаат да читаат. Во историјата на Нидерле има мошне важни податоци.

Ibidem стр. 153. стои: Мислиме, дека племето, кое го носи името Срби го поминало Дунав уште во II. столетие. Во I. кн. стр. 148-161. Ibidem се вели: 'Словенски називи во изворите на II. и III. век овие се: Река Вука викана Ulka, десна притока на Дунав, пониско од устието на Драва. Врбас, десна притока на Сава. Меѓубара-Metubaris, Населбата Serviti на десниот брег на Сава- (Стара Градишка) Бистра-Pistra во Дакија. Се вели: 'Ама веќе ред наведени имиња: Pelso-Плесо, Ulka-Вука, Urbas-Врбас, Tsierna-Черна, Berzovica-Брзава, Potisus-Потисје само ми се доволна за тезата, дека во неколку места во Подунавјето во Панонија, Блатну, на реката Вуки, при устието на Врбас, при Тиса, Брзави, Черни, во долна Дакија веќе и во I. век биле населени Словени'. Овие за нас е од неоценета вредност.²⁷

Но ние знаеме, видовме, дека називот 'Словени' во I. и II. век не постоел, би можело да биде само Срби, односно српски племиња.²⁸ Потоа, и ако се каже дека 'во некои места', тоа не значи, дека тогаш било по тие краишта многу населеност, оти уште до пред малку по-веќе од сто години, тука биле големи баруштини, шуми, пасишта и по полината мали групи на населби (салаши, појате), кои не се ни земале во пресметките.

Друго, се знае, дека во големи маси на еден народ, голем по број и просторот во записите или преданијата, војните, продавници, поедини работилници, начинот на животот- секогаш преовладува племенското или покраинско име. Целиот живот на еден народ не подлегнува на истите настани, туку нешто се случува и по некој негов дел (бар пред железницата) и тогаш тој дел на народ во неа, за себе води белешка или усмени преданија или други белешки за нив тоа исто, додека останатиот дел на народот не учествува во тоа, не е поттикнувач на тие настани а често и не знае за нив. Така се може да се разбере. Македонско царство, Македонско ропство на Евреите и др.

²⁵ За преселби јужно од Дунав нема наод, доказ...Кој најде било каков, е за Нобелова награда: обратно.

²⁶ Херодот познавал Келти и Скити. Келтите биле Галите, два поими, различно користени од Римјаните, со две свои престолнини: на Источните Цариград, а на Западните Рим. Според Херодот, Бригите ги создале Анадолија и Ерменија. Следи да има и Фригија. Континентот бил населен со Балканци и Малоазијци. Такви биле Франките: Бриг=Бриж, Фриг=Фриж=Фризи=Фрузи, Фризија=Фрузија. Токму затоа фризиското говедо ги има роговите на балканското говедо, буша.Истото важи за Викингите=Варезите.

²⁷ Никогаш немало словенски туку само склавински места. Тие биле само римски=тн.византиски. Во Римското=Ромејско Царство народен бил пелазгискиот=тн.словенски, а службен латински, па и коине.

²⁸ На Балканот немало Склавини пред 6 век. Што се однесува за Србите, тие биле Трибали, само Траки.

Како што видовме до сега, Србите биле, сите нивни познати племиња веќе во Европа во време на Христово родување, а биле тогаш, веројатно, и пред тоа.

Шафарик кажува (Старожитноста) ова: 'Народите на родот словенски престојуваат во Европа од памтивек или што е исто од преисториско доба'. А за Србите вака пиши: 'Срби се така големо царство, да од нив произлегле сите словенски народи' (Hornmayers Archiv) Тоа исто го вели и Рачки.²⁹

Сега мораме да ја споменеме воглавно нашата вера. Најглавниот Бог, како што историчарите тврдат бил Перун- громовник,³⁰ значи Св. Илија кога и денес го светкуваме, баш тогаш кога има најповеќе грмотевици и чие вистинско име се одржало. 'Перун' му беше, без сумливос додаток, можда од милостивост. Ваљда со убави пердуви го кителе идолот, оти и денес во по некои краишта е обичај, дека на Св. Илија се заколи петел- кого некои го носеле ваљда на жртвата, а со перјата го украсувале идолот. Или тоа бил Первун, први, прв Бог, над останатите Богови ? (Петелот бил бригиски=брзјачки. Ваков бил галскиот, Р.И.)

Главно е, дека тој Бог бил грмовник Св. Илија во чија една рака била мољња а во друга, секако, рог на избилитето, од кого се лиело благо и добро, 'ја отворал својата рака и хранел се што живее'. Бил благ добар Бог, кој дава живот и избиле и строг судија- громовник, од кого се се тресело.³¹

Друг важен Бог, чие име и светкување се одржало исто така, бил Свети-Вид- Видовден, кој се празнува на најдолгиот ден во годината а чии олтари се подигани покрај морето. Во странска книга прочитав, како го поздравувале: 'Виде, убав Виде- над морињата свети Боже !'. Пред неговиот ден ретко и до скоро се капело во морето (н. пр. во Грција, велат поради маларијата) во Далмација, изгледа и во Балтичките приморски краеве. Во Срем мајката го дигнува детето пред сонцето и бидејќи се измијат во двориштето со вода во која преноќила 'видовата тревка' свртени на исток ја читуваат молитвата и тогаш гледајќи на далеку, и се врти секое дете околу себе и вели: 'Виде, Видов-дене, што со очите гледам, тоа со рацете создавам'. Така три пати.). (Windows, виндовс=виндов с., без н видов, н.пр. видов-ден, Р.И.)

Прочуен бил 'Бел Бог'- Бог на секое добро. И неговото име се сочувало и денес кај нас. Често се слуша: 'Ни го нема Белиот Бог' т.е. нема никакво добро. Или: 'Отишол во непеле'- не беле, отишол каде нема Бел Бог, каде нема добра. Во клетвата се вели: 'Да Богот даде, отишол во небеле'.

Начинот на нашата православна служба, како и многу, молитви и песни на црковни остатоци се од нашата стара, претхристијанска вера.³²

Значи ние видовме, дека нашиот народ се најдувал во Европа за време на Христовото родување (и уште многу пред). Сега да видиме, каде нашиот народ се најдувал уште пред Христо. Со тоа ќе се послужиме со Библијата, како една од најстарите книги.

Пред што тоа го почнеме, морамо некое објаснување да земеме од книгата: 'Praktische Einleitung in die heilige Schrift. Geschichte der Schiftauslegung' v. Leopold Löve 1855. 'Практичен увод во Св. Писмо. Историја на излагање на Св. Писмо од Леополд Лева 1855. год., без која книга ни Библија многу не би се користиле. Од таа книга го вадиме следното:

Св. Писмо се состои од 24 книги, кои не постанале во исто време. Мојсеј или како тие кажуваат Моша, син на Амрам и Јохебеде (Јохеведе)³³ е роден е 14 век пред Христо (2513.-2533. од создавање на светот) бил прв еврејски писател. Тој во Тора т.е. законот, го положил основот за еден собир на св. списи. Овој собир бил од мудри и учени луѓе, особито од Езре, Ноемија и Соферим проширен и на сто години пред второто разорување на храмот (околу 30. год. по Хр.) со Шемај и Хилел за секаде завршен. Од првите белешки правести (Ur-kunde) до потполното завршување на библиските списи лежи околу 1500 год.

Праизворот на некои библ. отсеци паѓаат во добата на калдејското, персиското, македонското ропство а кога списите биле завршени Евреите (Ебрејите) биле под Римјаните.

²⁹ Бидејќи Србите биле Трибали, Траки, Балканци, сите Континеталци биле Балканци и Малоазијци.

³⁰ Перун бил на Русите (Розчари и Словени). Тој бил исто на Етурците(Рунари и Словени).И на Евреи.

³¹ Рогот бил на говедо,а Бикот Зевс.Европските и викиншките рогови се само мали, на балканска буша.

³² Зевс бил Перун=Св.Илија. Пак, Илија=Илиос=Хелиос=Сонце. Исто така, и во Библијата бил Илија.

³³ Јохебеде=Јовеведе=Јовеведе бил роден=веден, веде..., Јове=Јаве. Неговото родување било јавено. Тој следел по Амрам=а мрам, умрам,замрам...Видливо е дека Мојси по настаните само ги дотерал имињата.

Некои книги А-покрифи (покриени, сокриени списи ?). Во тоа се сметале: Мудрост Соломонова, Мудрите зборови на Јозуа-Бен-Сира; Книгата Товија во која како да е некој таен лек изнесен; Книгата Јудит, додаток на Книгата Данил; две книги од Езре 8-10 и книгата Макабеј.

Учењето било јавно и тајно. Јавните предавања и учење беше од книгите: Мишна, Мидраш и Талмуд.

Тајното учење беше пред само поедини, избрани ученици. Тука се учело: "Дела шест книги" Sechstagswerck, Меркаба, Језекија, Магиски вештини и сметање календари- тоа било тајна на свештенството поради претскажување на времето, движење на ѕвездите и ваљда рожданици.

Помошни книги при јавна настава немало. Учителот дотогаш повторувал, додека повеќето не сфатило.

Секој учител мора да знаел само за нешто да предава н.пр. еден само почеток на Библијата- за создавање на светот, вториот за потопот, третиот некој понатамошен дел; ама секој свој дел точно и исцрпно. А и учениците ваљда се определувале за некои делови на наука и во тоа добро се спремале, тоа да го продолжат по примерот на учителот. Друкчие не може да се објасни учењето напамет без книга и учебник.

Јазикот, со кое Св. Писмо е напишано е дел еврејски; ама деловите во пророкот на Данило, Езри се источно арамејски или калдејски. Околу 6000 има страни зборови: персиско, египетско, индиско и грчко потекло. Но има доста 'темни' и нејасни зборови, кои коментаторите ги расветлуваат, истражуваат и по можност објаснуваат.³⁴

Во книгите после вавилонското ропство се најдуваат калдејски облици н.пр, книгата се вели: цифра (цифра ?) а множина сифре- книги, наставци како кај нас.

Еврејскиот јазик е еден дел од она јазично стебло, кое се говорело освен Палестина во Сирија, Феникија, Месопотамија, Вавилонија, Арабија, Етиопија и Картагина.³⁵ Некогаш тие се викале 'Источни јазици' а во поново време семитски, според Ноевиот син Сем или Сим.

Светите книги биле пишени на староеврејски писмени, кои се задржале кај Самаријаните н. пр.

UF9W7 4PW =шекел Израил,
лиарзи лкш пари Израелов.

Во таа азбука има темни гласови, како во нашиот Старо-Словенски, а изгледа да има слова како нашето танко ер, кое служи како застој во зборовите и изговорување на некои полусамогласки.

Сегашна азбука во Библијата му се припишува на Езри, кој живеел во доба на Сократ (404-360 пред Хр.). Оваа азбука се вика и Калдејска.

Евреите и тој јазик го примиле во Месопотамија, каде Вавилонците со ним благо постапувале и каде тие доспеале до големи чинови.

Еврејскиот јазик, тврдат нивните писатели бил нивни народни до вавилонското ропство а после постанал јазик на научниците, што навистина е чудно, за 200 год. да се заборава мајчиниот јазик во тоа време. Едино може да се разбере тоа, ако нивниот јазик, како што денешните нивни научници тврдат, бил сроден со вавилонскиот.³⁶

На друго место, тврдат писателите ова: 'Еврејскиот јазик е исклучиво јазик на религијата'.

Изгледа по многу нешто дека тој јазик од давно бил јазик на научниците, како што нема сумливост во секој народ било. Излегува значи, дека во сите просветени народи бил еден

³⁴ Белците живееле Северна Африка се до Индија, а во Индија биле преселени Белци... Еврејството било еднобожество, а говорите на Еднобожците=Евреите биле на Белци. Бидејќи во Египет...Месопотамија...биле населени Црнци (Семити), имало дварасни јазици: староегипетски и арамејски. Од нив произлегле новоперсиски (старперсискиот бил пелазгиски),коине,латински и готскиот и со готски зборови.

³⁵ На наведените простори живееле две раси: Белци (Пелазги) и Црнци (Семити). Белците говореле со пелазгиски=тн.словенски и црнечки=семитски. Биле создадени и дварасни: староегипетски и арамејски. Следат вулгарно (булгарно=народни) египетски и арамејски. Нив авторите ги нарекле само семитски.

³⁶ Во Палестина=Пелестина живееле Пелести=Белсти, Пеласта=Беласта, Беласки=Пелазги, чиј пелазгиски=тн.словенски јазик бил народен. Во Вавилон бил прифатен арамејски јазик. А овој бил службен.

јазик на научниците или самиот народен јазик во голем дел изменет, да после само учените луѓе, како и писмото можеле да го разберат. (Како и денес нашите книги, новини често проткаени за народот неразбирливи изрази- да за народ треба превод). Се дава да се верува, дека така и стари грчки и латински јазик бил јазик на научниците и званичен јазик, оти во една книга баш за латински јазик се тврди ова: 'И така-велат-ја одржа народниот јазик на Италија превагата над латинскиот'.³⁷

Кај нас нашиот словенски, старо-словенски јазик бил исто така јазик, на писателите и званичен јазик, со кого се пишеле книги, владетелски повелја, наредби и останатите званични преписки, како и споменици- а народот не го употребувал.³⁸

Во една Библија на бугарски јазик (читав во време на војната) стои ова: Кога Вавилонците (Набукаднецар) ги покорил Евреите преку сидните ерусалимски се погодувале за предавањето и тогаш Евреите викале: 'Говорите сириски, народот да ве разбере'. Сега, дали тоа го сакале заради својот народ- војската или старешините на едниот и другиот народ говореле еврејски или во општо со јазикот на научниците а војската едната и другата тоа не го разбираше. (Денес во Сирија има три села со 18.000 жители со арамејски, всушност, вулгарен, Р.И.)

Понатаму уште пиши во таа Библија за Калделјците: 'Елате- рекле тие, да правиме ќерпиќи и ги печиме во оган и место кал да земеме смола и да сидаме кула (Вавилонска)'.³⁹

Кога тоа го прочитав ми сванило пред очите, дека тие 'Калдејци' (Кал-дејци) правале нешто од кал,блато,што кај нас негде кажуваат каљари дека тоа е чист збор наш: кал, каос-блато, каљаво. А дејци и сега се велат работниците. (Елате=елате=ела те,..., Р.И.)

Евреите, по повратокот од Вавилонското ропство го донеле, како мајчин јазик Калдејскиот и дошле со Самариканите,си имале арамејски дијалект. Народот веќе не го разбираше пратекстот на св. Списи. Со долги низ години во еден ист јазик се создале двоструки и повеќеструки изрази за една иста работа, за ист поим и тогаш на еден крај се одмоакил еден израз, на другиот останал другиот. Така се створиле двојни зборови- дијалекти, кои поново се развиле во засебни јазици. Така негде читате во Св. Писмо н. пр. реката да се кажува вака а на друго место другиче и ако ипак се дава да се разберат, дека тоа е еден ист јазик. И тогаш е поимливо, дека народот пратекстот не го разбрал, те мораме да го преведуваме на оној јазик или дијалект, кој народот го примил како мајчин во тој крај.

Преводот се викал Таргум, како велат дошло од сирискиот збор тарг, таргати (тргати) што значи весши, и тој збор е наш 'вез' и останала и денес пре-вести. Во почетокот, при молитвите во храмот еден свештеник го читал пратекстот а другиот тоа на народот усмено му го преведувал и се викал ма-таргу-ман- преведувач. Но подоцна на арамејски јазик и писмо се преводи Торе (закони). (На македонски: ма таргу ман=мон=мин=мина=луѓе, Р.И.)

Арамејски превод на Торе помеѓу II. и V. век столетие е во Вавилон (тие и Персија ја викале Вавилон). Јазикот на вавилонскиот таргум- превод, се разликува, во дијалектот од палестинскиот. Варошот каде беше таа школа, се викала Пум-бадита. Пум значи утока- пад на вода, од прилика како кога би кажале Бум-вадита, водата. Подоцна утоката се викала Ен-бар или Ан-бар. Тој назив се задржал кај нас до денешен ден со тоа, што тоа место, направа од штици, каде се тура, втура жито го носи тоа име.³⁹

Во варошот Пум-бадита се занимавале учителите и слушателите најповеќе со талмуд а во варошот Сура се поклонуваат внимание само на Св. Писмо.

Читањето се викакло Кра, подоцна Ми-кра. Во почетокот, кога така се кажувало, значело читање само на Библијата а после и секое друго читање. Тоа е разбирливо, оти сите други книги се напишани подоцна и тогаш читањето можело да се однесува единично на Библијата. Зборот Кра можела зад словата кр да има тенко ер- застој и се читало можда Кр-а, крхати, ломити. При учење свирење на ломот, се крхаат, прсти, при читање, нарочито на почетниот се крха јазикот. Тогашното читање навистина морало да било тешко, оти знаеме, како споро и тешко било 'срицање', каде во имињата на словата се задржувале често мудроста на

³⁷ Коине и латински биле дворасни јазици, на Белци (Пелазги) и Црнци (Семити). Следи Платон да говорел на пелазгиски, што било во Италија, каде живееле Венети, кои биле Илири,со тн.словенски јазик.

³⁸ Од коине Македонецот Константин Филозоф ги отстранил семитските зборови и се добил чист пелазгиски=тн.словенски разбирлив јазик. Па тој како коине бил сложен јазик и неупотребуван од народот.

³⁹ Арменија=а рмени...или Ерменија=е рмени, рамна=равна. Анадолија=а на дол=дал, далга: тол=тал...

животот, (н. пр. Рци слово тврдо. Аз Бога вједи, Наш оно покој и т. н.).⁴⁰Изгледа дека и во тоа дошло до олеснување, но човештвото тежнеејќи на напредокот, или бар на новини, веројатно дека и во тоа, како и во многу нешта се изгубило добар пат и се враќало на тешкотиите, од кои после големиот труд, долго низ години се излегло на вистинската стаза, која давно била позната.

Во Персија Евреите го примиле персискиот јазик а го оставиле арамејски. За време на Александар Велики го примиле грчкиот, па арапски и тогаш пратекстот повеќе не се читал, нестанал усмениот таргум. Таргати, тргати, е наш збор.⁴¹ (Значи, арамејски јазик, Р.И.)

Од сите преводи на Св. Писмо најпотполен бил преводот на грчки. Димитрие Фалериус, библиотекар на египетскиот крал Птоломеј Филадельфиј (284-246. пред Хр.)⁴² предложи, за александриската библиотека преведе верно еврејскиот закон на грчки јазик. Овие му се обратиле на великиот свешеник Елеазар во Јерусалим, кој избира од секое племе по шест учени луѓе и ги испраќа во египетскиот двор за таа работа. За тоа тој превод се вика: септуагинта, седумдесеторица. На овој превод подоцна се работени готово оваа Библија и св. Списи на другите јазици. Но во грчкиот јазик превнесено е словото **б** со **в** готово секогаш, а каде било **в** останало така.⁴³ (Преводот бил од арамејски на коине, Р.И.)

Подоцна, кога за другите јазици се работел превод, тоа **в** од грчкиот јазик готово секаде и каде треба и не треба е пренесено е како **б** н. пр. Бер- Шаба и ако во пратекстот така не е. Нашите пак, често го пренесуваат и каде треба **б** повторно со **в** и така се оддалечиле од верните зборови. И тогаш не е чудо, кога Leopold Löve во својата книга § 38. кажува: 'Особина на човечкиот говор е, да променува она, што од туѓиот јазик му бива соопштено, додавајќи, изостанувајќи, толкувајќи и расветлувајќи. На тој начин тогаш бива тоа така изменето (verunstaltend), изопачено, да после десетото повторување на првобитните зборови двај би се пронајдуваат и запознаваат со тоа- вели тој- мораме на Богот да му бидеме благодарни, што тој го сочувал својот збор во Св. Писмо, не можело ни лекомисленост, ни лажењето за волја на човечкото лудо вообразение да го измени'.

Во истата книга понатаму стои: При преводите или толкувањата се огледале два методи, по кои писателите на најстарите времиња зборот Божји го толкувале.

Еден метод се викал печат פשט⁴⁴ =п-ч-т, што значи просто, верно, оти писателите се

т ч п

труделе, зборовите и речениците на Библијата верно и точно да ги изложат. Ама учителите на верата и писателите не се ограничиле само на тоа, простото и природното значење на Библијата да го соопштуваат, туку од разните узроци на библиските зборови (подвлекуваме ова), кои не им биле разбирливи, оддалечени од природното разбирање, како што вели Лев, те зборовите на нарочит начин толкувале и тоа се вика

שרש = д-р-ш (ж) тражити. раша,
ш р д

Мидераш или Мирдаш.

Кога ова вистинско слово **д** би значело и **т**, што е лесно можно, би бил тој наш збор да се бара, скратено напишано со согласниците: Ми-траж(им), што всушност и значи зборот.

Мирдаш, т.е. тоа толкување, истражување, има два вида: Халаха и Хагада. Прво сака надворешна верска вежба, а хагада потреба духовна да задоволи. Сега ќе обратиме внимание на тие два збора.

Халаха, бидејќи значи надворешна верска вежба, ќе биде значи одење во црква и принесување на дар. Тие велат, дека тој сам збор הלל⁴⁵ значи: оди и дај, gehen und geben. Нашиот

д л х

⁴⁰ Значи, Словени од Божјо Слово. Па токму ова најмасовно се омасовило само со Солунските Браќа.

⁴¹ Еврејскиот бил пелазгиски=тн.словенски јазик, а арамејски пелазгиско-семитски јазик. Како вториов бил персискиот. Како староегипетскиот бил коине,само по смртта на Александар. Тоа било од Птоломееците и тоа во Александрија. Во Александрија, кога Евреите го прифатиле коине, се нарекле Хелени.

⁴² Филадельф=фила делф:фила=пила делф=делв; Димензија на цевка фи=пи, да се пи=пие, пи=пил=пило.

⁴³ Значи,преведената еднобожна=еврејска Библија била македонска. Бидејќи Птоломееците биле Бриги =Брзјаци, таа била бригиска=брзјачка. Следи б=в, а септ гинта=гинта=Гината,од Гина=Гена=Жена, род.

⁴⁴ Бидејќи јас немам фронт, не го познавам арамејскиот јазик и неговите вулгарни јазици,книгата под бр. 16683056...е превземена од интернет,се снимени и пренесени во книгава.Тие кај мене се обратно внесени

збор: ход-дати го содржи тоа: оди и дај. Ама во старо време а и денес се слуша, да се каже: ја-ла, ја-ла, оди, брзај, хала или ја-ла а во коренот на тој збор има **д**, значи е вистинско: хала-да или ја-ла-да и тогаш тоа е еден од нашите зборови оди, дај.

Хагада зборот доаѓа од арамејскиот збор **גָּזַל** а значи, обзнанити, открити, значи му-
д г х

дри зборови. Овде словото **д** секако да го заменува словото **т**, а словото **х** или **ха** значи возвишение, значи возвишен гат, гатња т.е, мудри зборови.

Во тој хагади, хагати се најдуваат мудри изреки како кај нас во 'Дела на милоста телесна' н. пр. гладниот нахрани, жедниот напои или оние од 'Дела милоста душевна': незнајникот на добар пат да се изведе и т. н.

Во книгата Мидраши- истражување, библиските настани уште повеќе се разубавуваат. Поедини изреки митраж се придаваат на личностите библиски а се дава често алегориски смисли на расказите во Библијата. Кога верските правести не можеле да се одржат, се прибегнувало од почетното излагање на Св. Писмо. Се, што не би можело или не би се знаело да се прочита од пратекст, Мидраш објаснувал.

Еден научник рекол: некои места на Св. Писма мораат да се толкуваат по неговото просто значење на самите зборови а некои мораат да се подвргнуваат на објаснување.

Мидраш ги пишеле разните научници и во него се забележани многу обичаи и преда-нија, кои не се запишани во законот и тие обичаи од Митраж морале верно да се чуваат.

Тие имаат многу исти обичаи со нас. Така за сохраната ги капаат мртвите како нас со тоа, што нарочните луѓе кај нив на мртвиот му тураат вода во уста, стомакот и цревата да се исперат. Од тоа се гледа, дека тоа постоело во Палестина (Египет ?), каде мртвите се скло-нуваат во камени, често плитки гробници, плодната земја да не се завзема и можда цело се-мејство во еден гроб. Па да не би се чувствувал трулеж, туку лешот чисто да се засуши, го испирале и мачкале со мирисно масло. Кај нас исто така го преливаат лицето на мртовецот со вино и со масло, како главна состојка за балансирање. Обичај е кај Евреите како што беше во Палестина, мртовецот да се сохрани без сандук, свиткан во платно, оти таму била оскуди-ца во дрво: маслинките и кедровите нерадо се сечело за ковчези на мртвите.

Во Македонија постои тој обичај на доста места и сега. Ги сохрануваат своите мртви сите во еден гроб (видела во Воден). После три години ги ископуваат коските на мртвиот, една жена нив ги исперува, со вино, свештеникот очитува молитва и окади. Преку коските се метнува рубец, родбината метанишува и целива, потоа се метнуваат коските во кесата метно-вна преку тој мртовец. Често се сохранува без сандук, одзгора по некоја штитка прекрсти. Повторно чување на дрвото, каде во него е оскудица. Обичај е кај Евреите жена да не се со-храни без опашена кецелја. Тоа е и наш стар обичај на мртвиот да му се облече нешто од ве-нчањето, ако бил оженет или мажена. Евреите го држат мртвиот 30 дена, како ние 40 дена.⁴⁵

Имаат строги постови како и ние (четири поста). Како кај нас во старите куќи што се меси за Божиќ колач и се поставува на тањир во кого има разни жита и овошје; сливи, ореви, јаболка така и тие исто месат мислам за нова година.

Во куќите осветуваат вино и мали лепчиња, како просфори. За младиот месец имаат нарочито молитви како и ние што нас тогаш свети водица во куќата или одиме на некоја во-дица (млади петок, млада недела). Знаат- како и ние по младиот месец какво време ќе биде н. пр. какво време е во очи на младиот месец, такво ќе биде уште 15 дена.

За свадбите имаат обичај како кај нас што биле а во Македонија одржани до скоро. Во останатото тие обичаи биле и кај Спартанците и Индите и другите стари народи,⁴⁶ кога биле едни на другите поблиску, оти биле помалку. По нешто изгледа, младата морала да од-несе и закачи, можда за некој жртвеник, дел на своето одело. Тие, како и ние кога одиме во храм на молитва, мораат 'од глава до петица' што се вели- облечат во чиста преоблека. Секој оди во ново одело прво во храмот како и ние.

Ги споменав овие заеднички обичаји кај двата стари народи.⁴⁷

⁴⁵ Авторката говори дека во Македонија биле стари традиции. А за српски и бугарски автори стар јазик.

⁴⁶ Спартанците биле Дори, кои од Македонија во железно доба ја основале Спарта... Пак, Бригите до-шле во Индија, дури Кина и Јапонија, со своите традиции. Во Индија Ведите со Зебу=Зев, у=с, Зевс...

⁴⁷ Македонците се стар народ со говори од постледено доба. Пак, Евреите се нов по Втора светска војна.

Уште е важна и ценета книгата Мишна, полна со изреки и излагање собрани од 30-250. год. по Хр. Вавилонецот Хилел положил темел на собирот Мишна и ја додал и Акиби од Баркоба, кој подигнал востание за време на Хадријан 135. год. по Хр, и со своите десет другари бил осуден на смрт. Во истата книга има оддел за земјоделство, за празниците, за бракот, правосудството, чистотата и т. н. Тие научници се викале Мишнаити, од зборот Ми-шна, што значи, оние кои учат, да нешто знаат Ми-зна(мо), мизнаити, научници.

Парабела, стравнување, пример, се викало Ми-шел. מִשַּׁל Се пиши, како м-с-л=мисал.

л с м

Изгледа, дека значи и басна.

Често се слуша зборот Масора, масорети. Под тоа име се подразбирало во старо време од соферим предаденото пишење на библискиот текст. Како што одело тешко, така исто и тешко било пишењето. Се пишело на пергамент и папирус (освен она во камен и сидот резано). Перата се правеле или од зарезана трска или дрво и пишењето тогашно управо можело да се маза и се викало така: мазара и мазорети- писари.⁴⁸ Соферим значи преведувач и научник. Овие го преведувале Св. Писмо од пратекст или пишеле по преданијата на оној јазик со кој народот се служел. Тие на Генизаретското езеро во школата и Тиверија ги вовеле по примерот на Сирите точки над словата, да би се знаело, како кое слово ќе се чита кое има

две или повеќе значења. Н. пр. словото װ се чита како ן ако е над десниот крак точката а

ако е точката изнад левиот крак װ тогаш словото се чита како с и т. н. Значи Сирите први тоа го завеле. Од нив Соферим го примиле и предале на другите научници на месоретите или на луѓето од предањата. Масоретите се труделе, текстот на Св. Писмо, што е можно повеќе на потомството да го остават без погрешка. (А текстот е пишен без точки).

Но славата- кажува Лева- за среќно совладување на тешкотиите во пронајдување на Природното значење на Св. Писмо припаднатила на Каренците, во Св. Земја, каде Анан и неговите пријатели го основале главното седиште на каренската научност. Тие само пишаниот збор Божји го зеле како патоказ, по неговото просто разбирање. Заради тоа морале да го испитуваат еврејскиот јазик, чиј природен значај се труделе, да го утврдат.

Народот во општо повеќе не го познавал тој јазик а во тоа време се говорело грчки, арапски и др. Ама покрај се трудот на тие научници, нивното познавање на еврејскиот јазик, било непотполно, те и на странпутица зашле. И овие големо внимание му поклонуваа на словата. Последица на тоа испитување било постоење на знакови на акценти и точки, како во масори, но поразгрането и поодредено. Тоа постанало во времето на Исламот, а во X. век ја утврдиле нивната наука, која цветела до XVI. век. Многу дела им пропаднале во пожарот во Каиро и други места.

И сега можеме да заклучиме, дека читањето на тој еврејски јазик бил непотполн и јазикот непознат и се сведувало на преданија, а Мишна книгата, Мидраш, Мшеле кои биле пишани со јазик, со кој народот во кое време се служел тие ја носеле таа традиција напишана и објаснета. Пратекст значи и ако можда со исти слова- било со оној најстар или оној од Езре препишувани им останал и на самите научници неразбирлив, се додека после утврдените знаци околу писмата го утврдиле и самиот јазик.

Кај т.н. еврејски јазик немало слова за секој глас а многу се пишело согласници и скратувало, како и денес во турско- арапскиот јазик, како што и во нашиот словенски биле многу скратени зборови објаснети со титли (слитни).⁴⁹ Со тоа некој можел да чита, па баш и словата да ги знаел, од волјата му било, како и кои самогалски, каде не биле- ќе ги вметнува и како дотичниот збор ќе го чита. Ова говорам за читање и пишење пред утврдување на точките. Во еврејските храмови натписите и службените книги се без точки, задржани како старина и ако денес сите научници во школите тие сите зборови прво да ги читаат со точки. Читањето нивно е од десно на лево.

⁴⁸ Маза, мамина маза. Јас мазах, мазаих=мозаих=мозаик. Токму мозаикот е мазан=мачкан со разни бои. А за другите мноштво зборови тн.Хомерови, коински, латински може да се види во моите други книги.

⁴⁹ Бригите од Македонија ја создале Фригија во Мала Азија.Пак, Арапите со Месопотамците и Египтјаните биле Белци,само со закосени очи,како што денес се Берберите.Со породор на Црнциите променато.

Едно исто слово се читало разво н. пр:

Словото **ש** значело и **с** и **ш**; ама тоа ги означувало и останатите слични гласови како **שט**
 = печат а и слово **з, ж, ц**.
 т ч п

Самоглас **א** негде да се чита како **а** н. пр. во зборот Езра **אזר** негде како **о** во зборот Обот и други зборови; негде како **и**. (Биурити и т. н.).

Самоглас **ו** се чита како сите пет самогласници (како **о** поретко).

Словото **י** се чита како **у**, како **о**, како **в** ама може како **и** исто така.

Словото **י** се чита **и** а словото **י** повторно е **и**. Ова последно можда значи уште некое слово.

Писмо **פ** како **х** како сите пет самогласници и споени со самогласниците како **אפ, еפ, הפ...** и обратно **פא, פע...**

Уште се читаат како слова **к** и **г**. Како **קו** зборот Конар, како **г** во зборот Гхор и др.

И сега се гледа колку тешко било да се чита стариот неразбирлив спис, кога само едно слово можело на толку начини да се прочита.

Словото **י** како **ј**, како **и**.

Словото **כ** како **в**, некогаш како **х**; некогаш како **к**. Со мало подебела долу цртица како **ב**.

Тој глас и кај нас во народот се слуша тројако, нарочито кај децата во школата н. пр. И свјатаго духа, И свјатаго дува, И свјатаго дука, како **в, х, к**.

Словото **ב** се чита како **п**, негде како **ф**, негде како **б**, и **к**.

Словото **ל** како **т** н. пр. Лот **לול** а тоа слово се чита и како **с** и т. н.

т о л

И сега мораме да увидиме, од колку значење за утврдување на јазикот биле точките над словата. Па и покрај точките ипак многу зборови другчие се читаат. Н. пр. Јосифовата жена А-снат, во текстот со точките се пишува А-сенат или О-сенат. И точките не се секаде за ист знак или слово, н. пр. зборот Моша **מש** **מ** вметнатото

а ш м

о

словото **о** измеѓу два согласници се пиши со три точки. Во зборот Јехов-Бог **יהוה** - **о** го
 Т :

означувало овој друг знак Т.

Денешните Сионисти на големо се трудат, да прочистат, готово создадат еврејски јазик.

“

Народното име Евреи се пиши **עבריים** -велат има корен во зборот Ебер **עבר** синот на
 к и р б е

Шелехов. Тие често се викаат Ибри (с). Н. пр. кога Моша грдел два Евреини во Мисур што се бијат, овие рекле од прилика ова: ‘Што ти се однесува, малку е што си го убил Мизирим (Мисирца), сега сакаш и Ибри да го убиеш’.

Тој јазик во почеток не се викал еврејски, туку канански **שכט כנען** = Ш-пат Кенан,
 н а н к т п ш

Шапат, Канан. Подоцна во царството Јуда се викал јудејски. После се викал јазик на св. Книги во сравнување со арамејскиот, кого го викале ‘прост говор’ **לשיו חול** (лафити-говорити во Јужна Македонија). (Лаи=лави=лафи, Р.И.)

Тој научен јазик ипак се разликувал во некои делови (зборов ?) од јазикот на Библијата. Словата пак се викале Калдејски или ‘Батаб Ибрис’ т.е. слова Ибрис. А по тој израз: батав, батав, би можело и друго да се верува. Зборот бата, ‘Кој е куме бата?’ или ‘Божик, божик бата’ тој збор значи трупкати, лупката. Да тоа не беше како лупкање на некои изрезани слова (освен пишување) како печатење ?

На ивиците на Библијата често биле изреки и примедби напишани. Најважен таков збор бил: **קרי** = читај од Ми-кра читање. Тој збор препорачувал- велат, другчие да се чита,

и р к

отколку што е во текстот, ма да не се сложува со она: ‘читај’ ! Ова, од напишаниот текст од-далечувачко читање, се припишувало на Мисоретите и Соферитите- Тие- кажуваат, читале непроменет текст на стариот ракопис а нас од разните узроци- ни препорачувале, поедините зборови другиче да ги читаме. (Можда од лево на десно ?) Ама тој збор ‘Кри’ есте наш и пот-полно одговара на тоа упатство, да се крие читањето и пишењето, дали поедини зборови, по-едини реченици и читани одделоци, кој тоа ќе го знае, или да се крие и самата вештина на пи-сменоста.

Уште во старо доба биле свети книги поделени на оддели, кои се викаат параши и па-рчи-от (Македонски член на род от на крајот).

Парчиот се дели на стихови פסוקים од збор פסק посек или одсек и тој е збор наш.

ми ко с п к с п
о

Да Тора би се читала сабота, а некои саботи по два дела поделена е на 54 седари. Ма-сора дели пента-тај’х, пет книги Мојсејеви на 153-155 седари, по палестински обичај, каде То-ра во текот на три години морала да се прочита.

Пет книги на Моше не се молитва, тоа повеќето е историја и таа седејќи се слушала, да не се заборава оти Леополд Лове на едно место кажува од прилика ова: ‘Кој сака својот живот корисно и мудро да го проведе, мора стално да се сеќава на своето минато, од кое ќе црпи поуки за иднината. Како за поединци исто тоа и за народ, себе народот достоината идни-на да би ја создал мораат настаните од минатото и добри и рѓави во јасното сеќавање да му бидат’. Со тоа се тоа се читало и стално на народот повторувало.

Молитвите се друго: псалми и разни состави на учените свештеници и др. Може да се прочитаат во нивните молитвеници, кои тие ги завиваат во бел убрус, како и кај нас што мо-литвеникот се завиткува и чува во бел рупц.

Перек се вика главата, одделот во книгата а толкува, дека тој збор дошол од четврти-на на животинското тело- значи черек, што сега се вика.

Во време на Александар Велики не беа довршени 24 книги на Св. Писмо и за тоа Са-мариќани, наречени Кутеји כותים = Кутим по своето главно место Кутха- Куќа, примиле са-ми т ук

мо 5 книги на Моше.

Сега ќе ги споменеме некои еврејски учени луѓе после Христо: Фило, Александринец прв го напишал коментарот на Библијата. Тој живеел во време на завршетокот на Св. Списи. Прочуени се поновите коментатори: Раша, Авраманел, Филипсон, чија Библија сум ја читала т.е. Библијата со неговите исцрпни толкувања, печатена 1844 година.

Прочуениот е Хаздаји, кој го превел поклонот на византискиот цар, Роман II ‘Книга на лековити билки’ од грчки на латински а оттука на арапски. Тој во Шпанија бил везир. Не-го прво му се обраќале сите пратеници на странските дворови. Со многу научници бил во пи-смена врска. Се допишувал со Јозеф бен Арон, еврејски крал на Хазарска, Казарска држава.

Таа еврејска држава постанала вака: Околу Волга во VIII. столетие еден Казарски кр-ал се поевреил. Неговиот последовател Обадиј силна синагога подигнал и ја ширел еврејска-та вера. И сега можеме да разбереме зошто тие Словени журно го повикале Кирил и Метод-иј, да го спасува уште неутвденото христијанство меѓу своите браќа. Но тоа тешко одело- би-дејќи кралот се поевреил. Оние, верни уште припадници на христијанската и прехристијан-ската словенска вера, му ги предале на светите браќа моштите патријархот Климентиј и сво-ите свети книги преведни на словенски јазик. (Ништо словенско, само едно: склавинско, Р.И.)

Таа Казарско-еврејска држава допирала до Крим и Кавказ а во XIII. столетие Џингис-Хан ја освоил. Тие поеврејени Словени има и сега многу во Русија.⁵⁰

⁵⁰ Еврејството било прифатено од Хазарите, кои биле Монголи, што продолжило и во Русија, каде тај-но македонската династија ги испратила Македонците, Солунските Браќа, тајно да го шират христија-нството. Тие таму виделе, дека Русите имале преводи..., пишани со рецки. Следи, тие се нарекувале ‘ро-цки народ’. Имало Руси кои го прифатиле еврејството и станале Евреи. Вакви се населиле во државата Израел, кои се најбројни. Токму затоа во Израел се говори и руски јазик. Со ова се потврдува, Израел бил склавинска=гн.словенска земја. Според Харолд Ламб, Македонија ја создала Русија. Ама и македо-нска земја. А пак, во старата ера била македонска, каде имало македонска колонија, чии чеда биле Хри-

Споменувајќи уште Јехду бен Кореси, кој во X. век бил писател. Делата негови повеќето се пропаднати. Пишел: ‘Споредна студија на јазикот’ со голема ревност. При расветлување на ‘темни’ зборови на Библијата, се повикувал на арамејски, персиски, арапски и берберски зборови. На неговото арапско дело за расветлување на еврејскиот јазик му дал, како што коменетаторите велат чуден назив: отец и мати **אב וסא** (Овде ова **с** во зборот мати изгледа
с а и б а

да дека е омашка на доцните препишувачи на Библијата и дошло на место **м**, оти тоа **м** на крајот што се пиши мошне е слично со словото **с**, кое се пиши на крајот на зборот. На друго место стои во една реченица II. кн. за царевите за Седекија зборот мати, матер напишано со **м**, кое се пиши во средината и на почетокот. Значи дека и на крајот оние први зборови требало да дојде **м** само другчие напишано. Овој збор се пиши **ממ** и кога тоа би се прочитало
има

од лево на десно би било **ממ** ,**ממ** мама а зборот отец би бил: баба како што во народот до де-
ма ма
нес постои- во латинскиот па-па).

Значи изгледа, дека тој писател верувал, дека е тој јазик, чие темни зборови уште и сега се најдуваат во Библијата нерасветлени, дека тој е стар јазик отец и мати на тој канански подоцна наречен еврејски јазик.

Со ова сум завршила во кратко изнесените изводи на писателот Леве од порано спомената книга, која служи како увод за разбирања на Св. Писма и историјата на изложувањето на пратекстот.

Сега да се вратиме на нашите краишта. При завршетокот на светската војна ми доспеала до рака некоја германска книга од нивниот штаб, недалеку од Ресен во Гопеж во Македонија.⁵¹ Меѓу останатите и една книга со слики на лаѓи од постанокот, до најсовершените облици- подморница и воздушни лаѓи. Првата лаѓа имале потполн облик на гуска. На предниот дел е изрезан врат со глава и клун а од страните ишарени зарези, како крила на гуската кога плива. Сега ми било јасно, дека нашиот збор **г’са**, гуса, како во Македонија се кажува, значела и лаѓа- гусари, морепловци, лаѓари. Нашето пристаниште Рагуса (Гружа ?) ќе биде називот на станицата, пристаниште на лаѓите. Значи зборот **Ра** би значело станиште а гуса е лаѓа. Према тоа требало да се вика а така и се викала: Рагуса. Но Италијаните слово **с**, гласот **с** измеѓу два самогласника го изговоруваат како **з** н. пр. Пиза од Јован Писани, Вис-Антија како Виз-Антија (Биз), Остроготи н. пр. во нивните книги се најдува со тоа име а Виши-Готи го читаа како Визи-Готи и ако пишат Виси-Готи (Асија- Азија ?).

Но сека ќе се свртиме кон местото во кое се раскажува, дека постоеле човештво, во Азија, меѓу реките Тигар и Еуфрат, Месопотамија, која е грчки збор (меѓуреки, меѓу-води).

Еврејските коментатори тврдат, дека Грците дотаму тој збор го дотеруваат, гладат (Schleifen), додека не го дотерат, да биде слична некој нивни збор и тогаш го прогласат за свој.

Таа Месопотамија некогаш се викала Арам и Падан Арам. Моше ги повторува зборовите Јакови, говорејќи и народот да ги повторува: ‘Сум бил сиромав Арами и сум бил мал во човештвото’.

Таа земја Арам, меѓу- водите и денес Арабите го викаат Алгецирас т.е. острово- ада, како народот во најстаро доба, секако го викал. И према тоа, готово без грешење со потполно уверување би можело да се рече, дека таа земја Ада есте Адам, створен од земја а реката Еуфрат (или значи вода околу таа земја) од неговата страна, од неговите ребра есте Ева, во темната дамна замислени, овоплотени праотци на човештвото. Падан-Арам значи, како што толкуваат учените коментатори, значи ‘скоро нива’ или, како е тој збор разбирлив во нашиот јазик ќе значи падан= нагнута арамница, ораница (нива), по македонскиот дијалект изговорено на **а**. Во тоа наречје именката која ни е ја изговоруваме со гласовите **о**, **у**, готово кај нив се изговоруваат на **а** како: стопа (стапа), рука (рака), паук (пајак), пут (пат) и т.н. Ту-

стос со Апостолите. Тие имале нормални очи, спротивно на жителите на Палестина...Покрај што има Евреј Белци и Моногли, има и Црнци. Бидејќи народот е еднорасен, еврејството бил само едно: верско. Ова може да се потврди со крвните групи. Евреите имаат повисоко учество на крвна група В на Темни.

⁵¹ Македонскиот фронт, за Србите Солунски, а ваков никогаш немало, бил во ...Битола, со село Гопеж... За пофалба е што оваа авторка го засакала овој македонски народ, кој говорел стар јазик, српски е нов.

ка значи во тој Арам бил арамејски јазик, дијалект, на кои го преведувале Св. Писмо, кој јазик го викале 'јазик на простиот народ'.⁵²

Ама освен тоа, што таа земја некогаш се викала Острово- Ада, што се викала падан-Арам (оран), се викала Нахор- Раим. И тука во таа земја се кажува бил Е-ден, Па-радис, 'четири согласници се толкуваат како четири разни значења. По старото име Нахор-раим, кај нас се кажува Раи(j), што ќе значи станиште- Илија т.е. Бог првиот, првиот над сите Богови: **Ра** = станиште И(лија)м.

Створењето на светата генезис во еврејскиот се пиши 'Изирот', изродити, створити а се кажува уште и 'Бершис'.

Дека тој збор Ра-и, Ра-Или навистина бил станитиот Бог громовник Илија, кој се создал, тврди и првата реченица на Библијата, која се пиши и читаат вака:

בראשית ברא אלחים את השמים ואת הארץ
ц р о х с е в м и м ш х с е м и х а л Е о р б с и ш е р Б
е о а о о . у о е

Се чита: Бершис боро (бара) Елахуим- Елахим ес хо-шомаим, вес хоорец (херец). Праотците низ стотина и илјади години ги препишувале старите ракописи, по можноста верно и го знаеле значењето на секоја реченица или по традиција или од таргум, мудраш и други книги а во почетокот и го говореле тој прастар јазик. Така ова реченица знаело да значи: 'Во почетокот Богот го создал сето небо, сета земја'.

Но ние видовме, дека словата имале повеќе значења и ако јазикот се знаел, се знаело и како кое слово ќе се чита. Така таа реченица се чита на нашиот јазик без вметнувања на многу самогласки, гласовно вака:

בראשית ברא אלחים את השמים ואת הארץ
г р а х п с е в м и м ш х с е м ј и л и а р п т и ж а р п
а о в а

Пражит пра Илијам вес (вас) хошмим, вес (вас) пхараг.

Во старо доба и самото слово х значело нешто високо а така и хош (хоч. гоч), на германски (hoch) значи: горна а мим значи вода, што и подоцна ќе ја чуеме. Небото значи се викало: горна вода- хош-мим, оти и ја толкувале: 'Земјата стои измеѓу горна и долна вода. Према тоа, тој збор хош-мим есте горна вода и небо.

Зборов пра- направи, како денес во Македонија се кажува: што праиш ? Шта работиш, чиниш, ствараш ? Често се исфрла гласот **в**. Глаголите во старо доба ретко се говореле во минато време, повеќето во преднашно, познато од т.н. старо-словенски јазик.

Зборот **ес** е иста како и оние другите, се изгубило **в** и ќе биде вес, вас, сав.

Хараг се пиши на друго место со словото н, што подоцна ќе се види. Ако словото на предметот би било прахт т.е. земја или значело праг, што е поново земја како и денес во пената: 'Праг е ова милот на Српството, на кој стоиме', т.е. 'Земја е ова милот на Српството, на која стоиме'.

И така ние таа реченица ја читаме онака, како е она првобитно напишана, со тој првобитен прастар јазик вака: '(У) пражит пра Илијам вас хош-мим, вас пхарат'. Во праживот го направи Илија сето небо, сета земја. И како што рекол оној научник: 'Еден јазик кога само и десет пати се преводува се изгуби потполно првобитниот збор, двај да се пронајде, ќе биде така и при препишувањето на Св. Писмо за илјада години. А сега завршувајќи го овој прв дел, можеме и ние со тоа на научниците да им речеме: 'И с'тоа на Бог му сме благодарни, што тој својот збор- а ние ќе го додадеме српскиот збор- го сочувал во Св. Писмо, да не можело ни лекомислено, ни на превара, за волја на човечката лудост да го измени.

ВТОРА ГЛАВА

Како што во одминатиот одсек, на претходната глава на ова книга се видело, дека во т.н. темни зборови на Библијата се најдуваат остатоци на нашиот јазик, така можеме да видиме во опишувањето на верата, животот и обичаите на библиските личности, често да се најдува опишани наши обичаи, нашата вера и начин на живот на нашиот народ.

⁵² Арамејскиот бил дворасен на Белци и Црнци, само службен во Западна Азија. Следи новоперсиски...

Да тоа би го утврдиле, мораме во најкратко да преминеме на пет книги на Моше. Како во Библијата по ред следат настаните и личностите и ние ќе ги спомениме:

- 1) Создавање на светот. Адам, Ева и нивните деца.
- 2) Потоп. Ное со децата.
- 3) Аврам со семејството. Создавање по малку нова вера, т.е. ширење вера во еден Бог. Создавање на нов народ. Нов назив на Божјото име.
- 4) Боровок на Израелците во Мисур.
- 5) Моша. Излегување од Мисур. Живот во пустињата. Закони. Освојување на земјите.
- 6) Давид, Соломон.

Ќе спомениме по тоа

- 7) Исус Христо и
- 9) Кратко запазување и остатоци во нашите блиски краишта

Првн делови на 'Библијата' и ако влегле во пет книги на Моша, ипак далеку се поставени преданија, кои потекнуваат од Калдејската земја т.н. Арам, Нахор-Раим и од Кanan.

Пишењето во тоа прадавно време било или во слики- како во Египет а чиј први гласови на тие зборови на сликите, служат за склопување на нови зборови како н. пр. во зборот 'Клеопатра'. Или со самата слика се изнесува настанот, кој со сликата е објаснет. Негде пишењето со повеќе согласници, скратено а самогласниците се вметнувале при читањето. Но на многу места било пишењето гласовно на што се мораме да се дивиме н. пр. во зборот לֹט = Лот и на другите, каде секој глас е обележан.

Ама во тој прапочеток на писменоста се гледа, дека некој пат се пишат и само некои знаци, гласови, кои можат разно да се токуваат. Така на некое место стои: Бог слезе ф.ф. Gott stieg herab f.f или ich errichte f.f. Тоа ф.ф. можда значело итрина на ветерот- олујата или молњата. Понатаму покрај именките Каин стои знак, кој треба да значи, дека со него се родила една сестра (לֵאָ) а покрај името А-вел стојат два такви знака, кое се толкува, како две сестри, кои со него се родиле. Освен тоа покрај некои именки стои А, како н. пр. А-Ситу во трет падеж, наставок како кај нас. Негде испред именката стои Е, Е-дом, или И, И-дом, Идумеа, Идумеа и т.н.

Историјата на работа човечка по Св. Писмо почнува од Адам, првиот човек и Ева, прва жена. Зборот Адам негде се толкува, да значи човек а и жена (III. книга), што и есте, само со мала разлика. Кога Меѓу-речјето, Месопотамија некогаш го носела името Ада (острво), тогаш и зборот Адам значело човек (и жена) од аде- островјанин, како би кажале Адан, оти м и н се заменуваат. Ева е секоејако име на река, кое можело како женско име да се даде.

Приказната вели, како Илија при создавање на човекот рекол: 'Нека биде како еден од нас'. Значи, дека тоа прво верување било верување во многу Богови, од кои Илија бил прв, први, значи Первун.

Прво-роден син на Адам и Ева(кој во Библијата се вика Ава לֵאָ) и Кава, првиот нивни

ав к

а

син се викал Каин, напишан Кин, но секаде се вметнува а и се чита Каин, со кое име можда да се вика после убиството на братот.

Коментаторите на едно место ги велат овие важни зборови: Вистинското значење на името се изгубило, (ние ќе додадеме: се разбира во сегашниот нивни јазик) а имињата по традиција се сочувале и тогаш коментаторите со разните склопувања го толкувале нивното значење тогаш (ова добро да запамтине), тогаш кога веќе 'еврејскиот јазик', е создаден како јазик на научниците. Ова е голем доказ, дека од прастариот јазик подоцна е создаден еден јазик за научниците, јазик званичен за спомениците, повелјата и др.⁵³

На друго место за имињата на личностите го велат и ова: 'Старите не давале имиња на своите деца како денес, само за означување, туку некои свои блиски мисли н. пр. како е детето: суво, јако, гараво, гадно или некоја своја желба што го скопчувале уште со роденото дете, те тие имиња служеле со многу објаснување и тоа била една олеснителност во недостаток на пишење' говорат тие.

⁵³ Авторката говори за еврејски јазик. Постоеле само пелазгиски=тн.словенски и арамејски дворасен јазик. Никогаш немало еврејски јазик. Имало јидиш, кој бил јудиски јазик на Евреите во Источна Европа.

И сега ние можиме исто така многу што, да дознаеме од тие имиња на деца и други личности, и на тие имиња ќе нашето внимание.

Со самото значи име Каин се означува неговото каење за брато-убиството. Името на неговиот брат А-бел, А-вел исо така е наш збор. (А и А-бел, абел=а бел, бела, Р.И.)

Каин, како земјоделец имал тешка и мачна работа, кој во лесната пропаст создава завист. А каде е безгрижност, како при пастирскиот живот, таму цвети среќата и побожноста и љубовта е почиста, говорат толкувачите.

Овцата, која А-вел ја принесол на жртвата била сириската, Сири (Сирви ?) е по Библијата, најстаро име на народот. Тие овци имале завиени рогови, обесени уши и дебела опашка.⁵⁴

Гробот А-велов се најдува 12 милји од сегашниот Дамаск каде бил стариот варош Хо-би или Коби, сега се вика Кокаб.

Каин од жалост ги оставил родителите и отишол, ваљда со својата близнакиња сестра на исток во земјата Нод, која ја толкуваат како Индија- Нодија и тука му се изродило пото-мство. (Наши имиња има таму многу н. пр. Белуци-стан, Бен-галија, Сијам и т.н.) Прв син Каинов се викал עֲנוֹךְ Енох. Но може да се чита и внук = Адамов внук.

х о н е

Таму чукун-внук Каинов, Лемех му го роди првата жена Ада синот Јавал, кој бил татко на оние во колибите со стадото. Ние уште и денес велиме: 'Јави на овците, изјавил на ста-дото'. Другиот син бил Јувал татко на свирачите. И ние во песните уз свирките извикуваме: ју', ју' ију ! Третиот син бил Тубал, како што вели таткото ковач. Значи тупати (тубати) лу-пати. (Тубал=туб ал, Р.И.)

Се гледа потполната потврда, дека старите прататковци во тоа примитивно доба да-вале и такви имиња, во кои се изразувае и она што сакале, нивните синови да бидат. И така тие имиња навистина служеле со многу објаснување на самиот првобитен јазик.

Најмалдиот син на Адам и Ева бил Сит. Во сегашниот еврејски јазик го читаат како Шет. Се пиши со два согласници, од кои првиот се чита и како **с: לֵשׁ** Ст, Сит. Со тоа име поново се искажува желба на родителите. Ситов син е Енос. (Да тоа не биде поново унос, унук ? Адамавиот внук, како што и тој всушност бил, како и Каиновиот син Енох).

Од него почнува, признавање на Божјите имиња 285. год. од создавање на светот, т.е. од почетокот на човекот.⁵⁵

На стр. 28. I. Кн. Моша стои: Тогаш се случи, кога луѓето почнале да се множат на зе-мјата и ќерки им се родиле, виделе Боговите тие ќерки луѓе, да биле убави (баш како во грч-ката и на другите народи митологија, на подоцнежните времиња) и ги зеле за жени, за кои на-шле, дека се добри. И понатаму стои, дека тие жени родиле дивови и овие биле силни. 'И се покаја Илијам, што го создал човекот и реши, сите да ги потопа, освен Ноје.

Ова име на убавата пустинска птица, која таму ваљда живеела или инаку била позна-та, -дадено на овој избраник Божји. На неговата жена било името Нџама, можда Нојема ? По традицијата таа била сестра на Тубал- Каин...

Со своите три синови: Сем, Хам (Кам) и Јафет, семејствата нивни и како велат, со многу животни, да сè не би се сотрело, се затворил Ноје во добро направен ковчег, заливен со смола и пловел по таласите на потопот, кој почнал 1. сиван- мај. Во мај навистина има еден ден (26.), кого денот ако паѓа дожд и колку паѓа, ќе паѓа шест недели (Врнава ? - 'врне', паѓа дожд, во Македонија кажуваат).

Во опишувањето на 'Сидре' т.е. на потопот (всидрување, вкотвување) во тоа опишу-вање се најдуваат некои темни зборови, околу кои толкувачите многу се труделе, да го до-

⁵⁴ Друго генетско- географско подрачје, на Темните, каде се населилели Белците. Доказ овцата со ма-сна опашка, што важи за овцата со тртнамаст кај Монголите и Индијците. Црниците, Индијците и Мон-голите се со заедничко потекло од пред да постојат континентите. Тие се со ретки влакна на брадата и телото, што важи и за камилата, биволот, магарето...Ова е спротивно на Белците со обрастено тело со влакна, како нивните животни: говедо, коњ...Говедото било донесено во Индија, на кое им нараснало грбка како на камилата за маст, е познато Зебу, кое е индиско и афричко, како и биволот...Кога се се-леле Белците него го однеле кај Монголите. Денес коњот на Белците е и монголски, но не индијански.

⁵⁵ Белците биле повеќебожци, Црниците еднобожци со Адам и Ева...иловача. Авторката кажа, дека пре-данијата биле постари итн. Мојсеј пишел за црнечкиот бог и преданијата на Белците со Илија=Хелиос.

знат нивното значење. Така зборот М-вол, за кој збор знаат, дека ја преставува сета водена маса заедно, но зборот не го разбираат. Гласот **м** и **в** доста пати го заменуваат кај нас н. пр. темно, тевно. Место тоа **м**, во зборот М-вол ако би требало да стои **в**, но поради уште едно **в** зад него, не се пишело, туку се заменуваало со **м**. Кога во тој збор би се метнало **в** и читало **в-вол, во водни** би било **в-валови**, што навистина сета водена маса, валана со бујцата, во која ковчетот се најдувал. За тие темни зборови **מַרְוֵה** може гласовно да се чита ар-вот, можда

т о в р а

вода, која течела како река, долна вода (ар, јар, река). Но знаеме дека овој глас во средината на зборот, може да се чита како **к** и би се читало, ако напред би се додало словото **б**, кое можда е изгубено, би се читало како барк-от, чун, ковчег.⁵⁶

Во таа глава уште се споменува темниот збор вхор- **צָהָר** -зор и велат тоа значи отвор на ковчег, низ кој доаѓала светлост и ваљда воздух а тоа е денешен наш збор (про)- зор.

Нојевиот ковчег застанал на брдото А-ра-рат. Зборот **ра** значи станиште а **рат** е рт на брегот н. пр. Стонски рат. Како што е познато, Ноје низ прозорот ја пуштил гулабицата и оваа му донела маслинова гранчичка. Тука се најдува поново темен збор, непознат збор 'трф' 'трх' **מַרְוֵה**, кој го толкува објаснувањето, по традиција, разно. Едни коментатори држат, дека

ф р т

тој збор по традиција значи 'свежа' гранчичка а другите мислат, дека тоа е 'отргната' гранчичка и навистина зборот трф, трфни постои во Македонското наречје и значи отргнати (како и бофча, рекоф и т.н.)

Варошот под А-ра-рат, кој Ноје го основал бил Нак-шиван, што се толкува како ла-фа. Но да тоа не биде над-живан за оние, кои го надживеале потопот ?

Потоа се пишувајќи, како родот човечки множејќи се ја полнен земјата. Тука стојат свеи стихови: 'Тргнавме од исток и го намеривме полето во земјата Сенар. Денешните Евреи го читаат Шинар а се пиши без точки **שֵׁנַר** -С'нар. Кога зад словото би дошло тенкото ер,

кое како и кај нас постоело во старата азбука, пред оваа Езрина (**ס ע** -полуглас **ע ע** - мукло гарин во старата азбука), како некој полуглас, би се читал тој збор вака С'нар, значи Сенар а тоа е сенокосно поле.

Големата забуна им создава на научниците тој збор '?Тргнавме на исток', оти ако родот човечки се потопил а останал Ноје и неговото семејство околу Арарат, не би можело да се каже така, бидејќи тоа брдо не е на исток. Но ако Каиново потомство навистина било со најголем дел во Нодија, Индија, тогаш некој дел од нив, кои не го претрпеле потопот, можел навистина да тргне од 'Исток' во својата стара домовина и дошло поново, во тој Нахор-раим, каде било полиња и пасишта, каде бил и Сенар.

На стр. 74. I. Книга на Моша стои: 'И беше на целата земја еден јазик и исти зборови'. А јазикот кога бил и еднаквите зборови чии биле ?⁵⁷

Светото Писмо се бави со родословјето на Ноевите синови. Така за Хам, вториот син, се изнесува ова потомство: Куш, Миз-раим, Фут, Кенан.

Куш го роди Нимрода. Овој постана господар во земјата Сенар. Овој 'голем ловец пред Господ' го основа Вавилон и Е-рек или Ур-Каздим. Го осноува А-хад и Шалнех или Калнех. Од таа земја, велат, А-шур, А-сир. Тој основа т.е. народот ги основа Ни-нива, Рех-вот, (Реко-вод), Калн-нех и Ресен. Сите имиња се од нашиот јазик. (Нимрода=ним рода,роди,Р.И)

⁵⁶ Не се пловело во ковчег, туку со брод. Во Мојсејевото време немало брод со кого би се пловело со по едно за со секој вид животно и растение. Тоа било можно многу многу по Мојсеј. Тој говори ковчег зален со смола, што не било можно. Исто е кај Саргон и Мојсеј со кошница и смола. Само едно: преданија.

⁵⁷ Преданието за потопот било за постледеното доба, кога почнал да се потопува Средоземниот Базен, со својот приврзок Црното Море. Белците во леденото доба, со траење преку 500.000 години, биле повлечени во источниот Средоземан Базен, јужно од Крит, јужно од 35-паралела, на просторите на Темните. Дека Средоземниот Базен немал морска вода бил доказот јагулата. Ако во него би имало морска вода, таа немаше да пропатува се до Саргашко Море, за таму да се мрести, и оттаму како одрасната да пристигни во Европа...Како доказ, дека имало потопи е тунот. До денес тој не го познава Англискиот Канал, кој не постоел пред потоците. Токму затоа таа понатаму на Север си патува како пред потоците. Белците каде стигнале ја однеле крвната група А,домашни животни и растенија, пирамиди, писменост...

Израил како **з**, значи и во овој збор се чита како **з**- Зара, Зора, поради нејзината голема убавина.

Кога Милка умрела, Нахор се оженил со друга жена Ра-ума **רַאוּמָה**, значи седиште на
а м у а р

ум- паметници.

Готови сите имиња до сега споменати личности никој не може да ги поречи, дека не се од нашиот јазик.

Каков бил узрокот, те Тара го зела синот А-врама со женатаму и внукот Лот и се иселиле во пределот Харан, каде и денес се најдуваат рушевини. Оттаму поново А-врам со жената и Лот отишол во Кanan со своите многу слуги, со силното стада и силната стока. Се насели прво во пределот Сихема. Само тој варош тогаш не постоел. Со семејството, со стадото, поминал помеѓу местото Луз и Аи, што се чита и Гај. После тргни за Египет. Тогаш тој и рекол на својата жена од прилика вака: 'Кога дојдеме во Египет, да кажеме, дека си моја сестра, оти можат да ме убијат поради твојата убавина. Така и направиле. Ама тамошниот крал видејќи ја таа убавина, ја побарал Сара од А-врам и тој му ја дал на кралот за жена. Но тогаш кралот опасно се разболи и кога дознал, дека зел туѓа жена, сметал, дека Богот го казнил и ја врати Сара на А-врам, уз многу поклони во добиток и други дарови.⁶⁰

Тука богатиот А-врам доаѓајќи во допир со учените египетски свештеници, можда ја проучил верата во еден Бог, како и обичајот на обрезавање, кој обичај во Мисур, во повеќе касти, можно постоел.⁶¹

Вратувајќи се со истиот пат назад во Кanan, се населил во Хев-рон. Лот се населил во пределот и долината Си-дим, викана и Со-дом.

Од Египет Сара повела и една робинка, чие име поново кажува, дека била црнопуреста, гарава.⁶² Можда А-врам и Сара така ја прозвале и тогаш уште еден поголем доказ, дека тие говореле со нашиот јазик.⁶³

А-врам сакајќи, да создаде вера во еден Бог или ако таа, како што се знае, и постоела -сакал таа вера да е истакне,е објавувал,дека стои во 'врска' со Богот⁶⁴ и мислел со какво име сега да го нарече Богот, покрај името Илија.⁶⁵ На едно место од словенската Библија, А-врам кажува: 'Какво име да ти дадам?' 'Дали Си, кој еси?'' И го повика Јехова (Јехав). Може да биде јака,глас на Илијан(гром) **יְהוָה**. На тој збор може да се подели на три дела Је-х-ава **יְהוָה**
о ј а к и р ав х ј
а е

што значи есте- небески- отец. Аба, отец се кажува и ава н. пр. во Апостолот Божични: ава-оче. Во Мојсејевата последна книга за Божиќ името стои **יְהוָה** Ава. (Дадам=да дам, Р.И.)

Кананските племиња се викале Е-мориќани. Кanan-Па-лестина,се викала и Пелушим, Белушим. Пале-стин, Бале-стан, станиште на Белиот Бог- Бал, кој тука многу се светкувал.⁶⁶ Во нашиот јазик **п** и **б** се заменува.

Свештениците Балови се викале Балам и Балак. Грците името на Богот Бал, го преведувале како Вал, но тоа не е точно.

Занимливо е толкувањето на еден збор на стр. 67. кога А-врам му рекол на Господ-или на својата околина, бидејќи нема деца,⁶⁷ дека **מִשְׁקֵךְ**-Мшк- Елазер од Дамаск ќе биде негов
к ш м

⁶⁰ Се знае кога бил последниот Потоп, а Египет бил постар од него. Следи приказната на Мојсеј била дотерувана. Таа била со едниот бог, кој започнал со Ехнатон, кој бил само пред Мојсеј, и ништо повеќе.

⁶¹ Едножество само на Црнци=Семити, што важело и за обрезавањето. Тоа почнало со Ехнатон, х=к=г.

⁶² Египтјаните и жителите во Палестина биле Белци.Пак,гар=жар, жарено=огнено,а и калешо, не црно.

⁶³ Црнците источно од Египет се населува само преку Египет. Тие достигнале се до Кавказот, Колхите.

⁶⁴ Се потврди, врската била на Ехнатон, кој ја внесол еденобожноста, што потоа следел Мојси со А-врам.

⁶⁵ Пример е името Елизабет, Елисавет=ели совет, Бог мој завет, с=з: Бог (Ели=Хелиос) е мој совет,а=о.

⁶⁶ Во Палестина живееле Пеласти=Белести, Пелести=Белести,Пелазги. Црнечкото било преку Египет.

⁶⁷ Мојси=мој си (син) со А-врам=а врам, тој само ја врамил, наврил, наврам еденобожната црнечка вера.

наследник. Некои толкуваат, дека тој 'темен' збор по септуагинта значи мати на тој Елеазар. Таргум држи, дека тој збор значи настојник и поновите толкувачи на тоа се придружуваат со тоа, што тој збор го толкуваат како מִשְׁדָּ - Мшд (мжд), мужда или мушха, посед. И денес така

д ш м

се вика посед во Романија, каде некогаш било мошне многу наш народ. Заради благозвучноста, велат, пред зборот מִשְׁדָּ додале ד ד- מִשְׁדָּ и тогаш би се читало домужик, мужик насто-

к ж м

к ж м д

јник дома.

Како Сара немала деца, тоа на А-врам му ја дала робинката А-гара за вонбрачна жена, А-врам да би имал потомство. Но кога А-гара осетила, дека ќе биде мајка, почнала така гордо да се држи према Сара, можда и пркоси, да оваа одлучила да побара, да ја отераат а можда и самата таа ја истерала од куќата, додека А-врам бил, како се знае, со стадата.

А-гара лутајќи по пустињата, низ која се упатила во Египет, очајувала. И тогаш неа и се јави Бог, можда само А-врам или некој слуга, на кого му било поверено, да припази на жената и нејзе и рече, да се врати и пред Сара покори и снисходи, што ова и го направи.

Бидејќи А-гара родила син, давајќи му име И-смаил, што велат да значи смеја. Навистина тој збор Смаил, Смеил на нашиот јазик тоа и означува. И-смаил растел убав и снажен на голема радост на својот татко.

Лот живеел во долината Си-дим, Со-дом, каде биле четири варош: Адма, Зебојим, Амора или Гомора и Зоар или Бела.

Сидим покажува, дека од пукнатината почесто куљал дим. А варошот Адма, Амора покажуваат, дека тој дим ваљда бил смртоносен, кој мори, кога е во поголема мера. Името на варошот Зебојим, се бојим, покажува страв на тој народ.

Местото Зоар во текстот е напишан како Зра, значи Зора а пред тоа местото се викало Бела. Дали тоа било поради храмот на Богот Бел- Бог или поради белите брда од камена сол ?

Преданието вели, дека тука во долината Си-дим народот се расипал. Лесно е тоа можда, оти секогаш се очекувала некоја пропаст и бесно грабеле, да изживуваат се, што ние кажуваме и денес 'Баш како пред глава'- пред краткиот свој век.

Еднаш Лот го нападнале околни некои кнезови, го заробиле, му го грабнале стадото и потерале многу плен. А-врам бил известен, те поита со своите многу слуги наоружан, го надбија непријателот, го ослободи Лот и тогаш се сврати во 'долината Царска', така наречена поради храмот на Богот Сава.

Пред него излезе свештеникот, воедно и кнез, викан Малки-Зедек, Малки Седек.

Во Македонија и денес се кажува малку, малце. Тој Мали-Седек изнесе пред А-врам леб и вино, значи вид на причестување и дивна молитва изговори вака: 'Нека е благословен А-врам од највисокиот Бог, кој ги создал небото и земјата. И нека е благословен највисокиот Бог, кој непријателите ги предал во твои раце'. Покрај порано споменато мислење, дека православувањето на еден Бог А-врам ги видел во Египет кај учените свештеници, постои уверување, дека тоа православење го видел овој пат а и порано во оваа долина царска, во храмот на Богот Сава и се трудел, почитување на еден Бог да го заведе во својот дом.

Dr. Philipson вели: 'Се гледа, дека во тој незнабожечкиот народ, за она време образован, било обожување еден Бог- Сава.

Зборот Сава го добива наставокот на машкиот род, по Македонското наречје: Сава-от како н. пр. крал-от, нож-от и т.н.

Сава, сав, ја обфаќа неговата моќ на сав свет, кој Он го создал. И како што тогаш народот на позив на свештеникот да пее, вапије, зове и говори пофална песна на Сава-от, 'така исто наш народ и сега во храмот пее како тогаш, така и денес, најубавата химна на еден Бог со убава мелодија во мол: 'Свјат, свјат, свјат Господ Сава-от, исполни небо и земја слава твојеја. Хо-сана во вишњи.

Самиот глас **x** или **xo** значи вовзвишен а сонот есте чин- небески или возвишен чин.

Судејќи по оваа песна и она молитва, што Малки- Седек му ја изговорил на А-врам поникнале овде најубавите песни на единиот Бог, кој како пофални молитви собрани и пренесени во сите народи.

Напишани, поедини т.н. ‘темни’ неразбирливи зборови во Библијата, ние Србите добро разбираме, оти тие зборови се наши. Но целите реченици потешко веќе се најдуваат, се тоа е со пишување и препишување, низ илјада години знатно изменети. Ипак се најдуваат и цели многу реченици, да се разберат; ама и многу зборови на нашиот јазик, тогаш другиче се изговорале. Но не само тогаш и денес има во еден крај зборови, кои во другиот веќе се изгубени или не се ни употребувале. Така во Македонија јужна се слуша зборот: трачим- мислам (Трачани ? Трациани ?) ирин, (ир)- мир, бугарити- прометнути, окренити, и т.н.

Реченица ова: ‘Од кралот Зебојима и од кралот Бела, кој е Зоар, и т.н. Овие воделе војна.

מ לך צביום ו | מ לר בלע חוה צער

ра З е ок ал Б ф л м и миј б З ф л м
о е а о е а

Во Мојсејевото слово **м** значи од (или **м** би го заменува **у**) и тогаш би морало да се чита: Од лафа Зебојима и од лафа Бела, кој е Зоар...Тогаш зборот лаф би значело крал. Но како словото **ф** и **х** биле еднакви или бар сосем слични, тоа, како што сега и се читаат заедно со **м**, се кажува: молох и тогаш не би бил пред именката на предлогот од, односно у. Сите подоцнежни списи во кои се најдува зборот крал, тој збор се чита молох. Ама, како оваа реченица, е далеку постаро предание, тоа е лесно можно, дека тогаш кралот се називал лаф и јас го зедев така. Сава значело цар, важело ова само за Сава-от. (Крал бил лаф, само лав, Р.И.)

Другата реченица ова: Долина Сава. Во текстот стои: Умка Сава. Умка ние го викаме хум (холм), брежуљак. Ама кон тоа се знае, каде што е ума (земја), тука земјата се угибува, лизга. Умка во она доба значело долина, ако храмот бил во долина а ако бил на брежуљак, тогаш е погрешно преведена. Вака стои во текстот:

עמק שוה חוה עמק ה מלה

х л м х км У а ок ав С кмУ
о о а а а

Т.е. умката Сава, која го умкува вишниот, небескиот молоха т.е. цара. Во оваа реченица го зедев само називот молох- крал. Или би бил тој збор составен од три дела: небескиот од лаф (крал). Некој пат во стихот се приметнуваат зборови, нарочито предлози, како н.пр. во стиховите на Владиката Мушицки и др.

Аврам објаснувал, дека Богот јавно и рекол, дека и од Сара ќе има потомство. Можда со тоа ја тешел Сара, да не прави испади. Но тој на Богот му одговорил: ‘Нека е Исмаило жив’. Тоа, ваљда на Агари и говорел. И како ‘врска’ со Богот го установил обрезавањето. Без сумливост, другиче не можело тој обичај да се воведи а прво го извршил на своето чедо.⁶⁸ И тогаш го повикал Богот: Ил-чадан, Бидејќи во зборот печат, **ш** значи и **ч**, тие и овде можат да се читаат: Ил-чадан, Илија дечји (заштитник), ја изговорив тогаш и онаа важна реченица Х Адони Јехова! **ח. אני יהיה**. Се знае, дека **х** (хош) значи нешто високо, за Божество

ав х ј ин да х
о е о

значи небески или возвишено. Адони сметаат да значи крал, но не ќе биде тоа. Зар А-врам, кој непрестално говорел: еден Бог, едно Божество, тоа ни во една важна молитвена реченица да не го спомене ? Тоа адони, ќе биде адини, едини. Словото **а** инаку значи еден, (како и во грчката и словенската азбука). Измеѓу словата **д** и **н** место вметнатото **о**, се вметнува **и**, тогаш таа реченица би се читала: Возвишен, едини, е небески отец ! На секое Божје обекавање се поклонувала, велат, верата со зборовите: Амин- така е. Ние знаеме, дека и сега се кажува во Македонија ами-есте, така е. Се поголема потврда, дека А-врам и сите неговите говореле со наш јазик.

Сега доаѓа интересантен настан во животот на А-врам и на Лот. Наиме ова: Испред А-врамовиот шатор, дома, еден ден дошле три патници. А-врам, кој јако го ценел гостољубието, како и денес во нашиот народ, излегува пред нив со молба, да не го заобиколат, туку да свратат во неговиот дом. Може човек да замисли, колку тогаш светот се радувал на гостинот. Едно да се слушне новоста од другиот крај, друга земја или се држело дека патниците,

⁶⁸ БИДЕЈЌИ МОЈСЕЈ ЖРТВУВАЛ ЛУЃЕ, СЕ ПОТВРДУВА, ЕВРЕИТЕ НЕ БИЛЕ ЦРНЦИ=СЕМИТИ, ТУКУ БЕЛЦИ.Па тие почнале да веруваат во едниот црнечки бог и да се обрежуваат како Црнци.

можда се учени луѓе, кои знаат да лечат или како некои божји пратеници, кои ќе им донесат среќа со совет, суд и др.

А-врам ги вовеле и им ги испра нозете. Тоа е ‘акт на учтивост на истокот’. И сега кај нашиот народ е тој обичај. А-врам по тоа отрча по говедата, го фати едно теле добро и тов-но, го даде на дечкото (слугата), да го зготви.

Реченицата, која тоа го опишува, може потполно да се прочита и разбере на наш јазик. Мора само да се објасни, дека говедото се викало вокорог (поново разбирлив наш збор) а телето во-корф(х). Зборот ела значело: оди, дојди. На тој збор спротивен е збор: јала, иди, трчај, брзај, како што веќе видовме во првата глава. (На македонски: ела=ела=дојди..., Р.И.) Реченицата на германски јазик гласи: Und zu Rinden lief Abracham und nahm ein Kalb zart und gut und gab es dem Knaben, der eilte es zuzubereite, т.е. И кај говедата отрча Абрахам и зеде едно теле нежно и добро, го даде на дечкото, кој побрза да го зготви.

Сега со еврејски или калдејски слова реченицата е ваква:

(Цртлики сум повлекла помеѓу зборовите).

	פ	ז	ב	ק	ר	ו	י	ק	ח	א	ל
ф р	р к в	н о п	а к j	и	м	харвА	г р	р к в	к	лај	
о	о о	е	а	а			о	о о	о	а	
		ו	ט	ו	י	ו	ו	ו	ו	ו	ו
нте	тожол	ром	јо	ран	к	ла	нтј	и	во	т	и
у	м	и	к	о	д	о	а				

Јал’ ко вокорог А-врахам и јако (ухвати) пон(е) вокороф и тов и јатон, дал конар(у), кој (у)мори ложот (наложен оган) метну, (итну).

Готвењето јадење за гостите е обично покрај млекото, сирењето, овошјето, и печено месо на жар и свеж леб, испечен во супрет, под црепот. Слушчето, дечко се викал конар.

Истите патници му рекле на А-врам, дека Си-дим, Си-дом со народот ќе пропадне, поради неваљалства на тамошните луѓе, освен Лот, кого со семејството ќе се избави. Воедно и рекле на Сара, дека за година дена ќе имаат син, што таа го исмеала, бидејќи веќе била постара. (Се потврдува, Исмаил исмеил=исмејал и Абракам=Абраком=а браком, Р.И.)

После гостењето, патниците го продолжиле својот пат во Со-дом. А-врам голго ги прател. Таков е обичај, гостинот да се изведе од својот крај. Бидејќи од А-врам се растанале, кој отиде во пределот Вади(Во Македонија се кажува така, каде се наводнуваат нивите, ископаната бразда за вода, се вика: вада), значи А-врам ојде во тој предел со своите стада.

Еден патник наумил да го разори Со-дом, вториот да го изведе Лот, а третиот и се вратил на Сара, за тоа да ја извести.

Лот гостите убаво ги дочекал и се склонил и ги склонил од разузданите светини, разузданите граѓани. Лот не стоел во т.н. ‘врска’ со Богот како А-врам, нити го вовел обрезувањето.⁶⁹ Тој на гостите им спрешил и некое јадење ‘мазоц’ од зборовите **м, з, ц, (г)**. Тоа тесто, велат толкува, се споменува само во приказната, кога вражачката Ендора му ја спремила. Сега се споменува само за пасха. Тогаш значело, дека тоа тесто е тенка погача. Така во Македонија се спрема, кога треба брзо за изненадни гости да се спреми свежа погачица, место леб или вид на колачи. Тие колачи ‘мазоц’ се прават од вмотено брашно, како нашите тигањци (палачинки) а има железна направа равна, поголема, како тепсија на ножици. Во тоа време, можда биле земјани, каљани. Испод таа направа е жар. Тоа озгора се помачка со сланина или лој, насипа тоа тесто и кога се пропече од една страна, се сврти другата. Тие погачици служат место леб или се сложува една на друга. Секој лист се попрска со масло или зејтин (дрвено масло, со улје), посипа по листовите по малку утуцани ореви или утуцан бел лук и 20-30 такви листови бидат ‘пита’ и тоа се колачи за изненадните гости. Со такви колачи сум била еденпат во Македонија послужена и присуствувала на нивното готвење и тоа е тој мазоц(г), кои во Лотовиот дом им ги спремили на патниците.⁷⁰ (Бел лук=лук, црн лук=кромид, Р.И.)

Кога Содом пропаднал, избегал Лот со ќерката во местото Зоар или Бела и тука во околината некое време живеел, но не може да се верува дека тој тука- ако навистина била пустиња без луѓе, тука можел да остане подолго од неколку денови, оти со што би се хранеле,

⁶⁹ Се потврдува, едниот црн Бог не бил од тие простори, нити обрезувањето. Тие стигнале преку Египет.

⁷⁰ Мазоц=мазац, ц=т, мазат, мачкат, намачкаат. Да се спореди со маза, мазаих=мозаих=мозаик, в=х=г=к.

бидејќи во катастрофите содомски секако, дека не можеле ништо да изнесат. Можеле да се пробијат негде уз А-врамовото имање и таму да заработуваат леб, бидејќи Лот не можел да биде толку стар, оти можда, бил малку постар или малку помлад од Сара. Се вели, дека тука, во колината на Бела, некое време живееле. И тоа се неговите верени ќерки (по Библијата биле верени) или можда мажени (можда после бегството се мажиле) родиле синови.

Но вистинската расипаност на таа околина се огледа и во гадната интрига против честитото Лотово семејство, каде синовите на неговите ќерки, го назвале Мо-аб т.е. од татко. Но како **м** и **н** често се заменуваат би можело тој назив да биде Но-аб т.е. без татко, што всушност и било.

Си-дом долината пропаднала 2047. год. од создавањето на светот. Тука сега е Мртво Море. 'Тоа е опкружено со голи спрудови, кои од секогаш се даваат со Ерусалим и околината'. И тоа поново е една потврда за нас, дека тоа бил дом на солта. Со-дом, што е наш збор.⁷¹

Брежуљците се од сулфур, велат писателите. Воздухот над Мртвото Море е тежок и отровен.- Си-дим. Тој дим ваљада бил и пред, само помалку. Во близина на Мртвото Море не може долго да се остане. Оделото се превлекува со кора (солено-сулфурна). Птиците во лето изнад него паѓаат мртви. Сите патници, научници потврдуваат, дека овде била вулканска провала, која го создала Мртво-море.

Сега доаѓа поново занимливост. Оној патник, кој се вратил, да се јави на Сара, дека Со-дом ќе пропадне, секако, дека бил еден од чудните научни лекари на оно време, кое ваљада ја видел тагата Сарина, поради немање деца и тој неа, без сумња, сакал да помогне.

Се приметува, дека жената нероткиња, ако е инаку здрава и баш не е стара, како и мажот, ако прележи трбушен тифус, после тоа имаат деца. Дека тој патник ваљада и во тоа време знаел дека да е некој вид инекција за таа болест, да Сара би е прележела, може да се верува. Или знаел, да изврши некое калемење за подмладување, оти стои напишано, дека од тоа доба Сара се подмладила и одма кралот од околината: Абу-мелех ја зел, да би се ородил со моќниот А-врам, кого тука по неговата желба викале А-вра-х-ам. Вметнатото **х** во средината на името значи како скратено име Божје (*п Адонај, како сега го читаат).⁷²

Но тоа **х**,кое значи нешто високо,да не значи 'Возвишен А-врам',како вид племство ? Оној, кој Сара би ја зел, обично е известен, дека ќе се огреши и се разболува а Сара секогаш би се враќала вкуќа. (А-вра-х-ам=а вра-ќ-ам дома, х=к=ќ, Р.И.)

За овие случаи би ќе проговориме подоцна уште еден пат.

Кога Сара, после година дена навистина родила син, му дала име Јисхак, (како што беше нејзиното во татковиот дом.) Исхак, Изак, И-шак, толкуваат, како тоа да име значи исто така смех, шала. Може да биде, оти во Македонија се кажува шала-шака н. пр. 'Една шала терана. Една шала терана.

А-гар ја исмејувала Сара, како таа да дои дете а дете се дои три години (и секако да се завршува со свечност некоја).

Од сето се гледа, дека измеѓу Сара и А-гара владеело непријателство.

Најпосле Сара одлучно захтевала, А-гара и нејзиниот син да бидат истерани а онаа, ваљада, и сама ги истерала од дома. И А-гара го зела своето дете за рака, со мешина вода на грб и леб и се упати низ пустињата, Бог знае каде, можда да го бара А-врам, кој посетувал небројни свои стада. Ама кога храната ја изеле и водата попиле, А-гара го положила малаксаното свое дечко од 13 години на земја а таа се оддалечи, да не го гледа умирањето на своето дете од жед. И ако биле во пределот на Вир-Сава т.е. изворот царски, тие нигде не го нашле. Ама во тоа и се јави Бог. Можда А-врам, дознавајќи, дека А-гара отишла, отишол да ја побара, знаејќи, дека со дечкото би пропаднала не познавајќи го патот-да и го покаже изворот. А-гара во радост тогаш извикнала: 'Ти си Ил-раи т.е. Ти си Илија видела ? Ра го толкуваат како вид, види (зра ?).' (Значи, А-вра-х-ам=вра-к-ам=вра-ќ-ам, се враќал, Р.И.)⁷³

⁷¹ Некој да биде мртов, тој прво мора да замре=за мре или промре=про мре, дури на крај да умре=у мре.

⁷² Сара за сара, сараи=сарај, каде се продаваат овци. Нејзината волна е со суреј маст на волна, а во составот е и сулфур. Ниско ниво на незаменливата аминокиселина метионин со сулфур доаѓа неплодност.

⁷³ Овде се наведени различни толкувања за Исак и Абрахам од оние во мојата книга Евреите-тн.Словени: Исак=И сак-а, Абрахам=а браком. Најбитно е дека ваквата можност е само кај тн.словенски јазици.

Зборот Вир-Сава, некои коментатори мислат, дека тој збор би можел да се толкува како ‘заклетва’, оти значи број 7 а тие секогаш се заколнувале во седум работи. Кај Арабјаните во заклетвата се говори с’ Бог, в Бог. Кога тоа се напише, би можело да се чита в’-Или (во Илија) значи поново Илија или како тоа исто име после го кажувале Алах ב אלה

и л и в
х а л а

За тој ‘извор царски’ стои готово секаде; дека Вир-Сава значи само извор царски не заклетва. Зборот вир кај нас значи извор а Сава значело тогаш секаде сета сила т.е. цар (грчки Вас-силиус, наш е збор). (Македонски вир=вир, извор=извор, Василе=ва силе, Р.И.)

Вир Саве се пиши באר שבע т.е. Бара=Саве а бара е извор, цистерна. Но словото а во
е в с р а б
а р и в

првиот збор се чита како и, додека словото б и в сосема се слични, е доволно, и во нехотица при пишење на долната цртничка подебела и в постанува б.

На друго место вир-Саве ביר שבע се пиши со чисто и: и тогаш нема сумливост, така
е в с р и в
а

морало да се чита а да е погрешно да се чита: Бара-Шаба, како што сега Евреите го читаат. На 103. стр. I. кн. Моше се споменува, како некој збор, некој пат разво толкува.

‘По преданието на Арабјаните, тие потекнуваат од И-смаил, синот на А-гара. Према нивните песни и истории не е И-шак <од Богот избран> туку И-смаил. При протерувањето на А-гара и нејзиниот син од домот на А-врам, тие велат, дека него А-врам го одвел во пределот Мека- поново наш збор, каде Богот испод ногата му отворил извор. А-врам, во спомен на двоспасение на својот син, сосидал Каба, Ка-аба (како-татко, ка-ба до татко или значело дом ?) (Значи, х=к=ќ, А-вра-х-ам е само А-вра-ќ-ам, Р.И.)

Таму анѓелот Гаврило на А-врам од небото му фрлил бел камен (метеор), кој од човечките гревови поцрнел’. Името А-гар Арабјаните сакаат да го толкуваат како ‘бегство’, но тоа така се викало и пред бегството. Кај нас ги викаат Арабјаните и Турците: Агар-јани, т.е. гарави, црни луѓе.⁷⁴ (Црни луѓе означувало лоши луѓе..., Р.И.)

Од целата приказна за животот во А-врамовиот дом, се гледа, дека тука, поради тие две жени и два сина, имал и А-врам многу горки денови. Па дури и кога А-гара отишла од куќата, која тој и после вазда и помогнал и ја посетувал, морало измеѓу него и Сара да доаѓало до расправа. И кога тој го зел И-шака, како дете можда од 7 години и го повел, да го ‘принеси на Богот на жртва’ а Сара останала во домот, корнејќи си ги косите или јурела по него, испраќајќи слуги со овен, да тоа би било жртва, тогаш неа со тоа А-врам и дал добра наука да види, како е тешко да се жртвува своето дете и на самиот Бог а камоли нему И-смаила да и го жртвува на жената Сара.⁷⁵

А-врам и Сара сакале, нивниот син И-шак, кога одрасне да се ожени со една од Нахоровите и Милкините ќерки или внуки, што и постигнале.

Сара умрела во Хев-рон и тука сохрнетата А-врам се ожени со ‘ка-тура’, што ваљда значи незаконита жена или жена сопомалку права. Традицијата вели, дека тоа била истата А-гара, која му родила шест синови. Тоа биле: ‘Зим-ран, Ика-шин или Јокашин, Медан, Мидјан, Ижбах и Суха, Јокшан ги роди Шев и Дедан.

⁷⁴ Арабјаните и Турците биле Белци.Првите имале закосени очи, како денес Берберите. Црнечкиот ген кај Арабјаните навлегува дури од 15 век н.е., кога сувиот појас се поместил на Север. Дотогаш житница бил Египет, а потоа Подунавјето со Војводина, следи и Јужна Русија, и тој се поместува уште кон Север. И така биле преселбите низ населениот континент, кој се населувал а и донаселувал во новата ера. Ова се потврдува со крвната група А и домашните животни со растенија, дури со поими Бригија=Фригија. За жителите во Мала Азија пиши Херодот (5 век п.н.е.), Бригите (од Македонија, Р.И.) ги создале Анадолија и Ерманија. Бригите (Фригите) во Мала Азија ја создале Фригија, дури имало и Голема Фригија.

⁷⁵ Мојсеј со своите Евреи биле Белци, кои тргнале од Египет од каде како еднобојци биле протерани. Тие како Белци давале жртви. Овде стои жртва Исмаил, што Мојсеј го направил со илјадници кога тие излеале теле. Напротив, Темните во Африка и Азија до денес се канибалисти, жртвите на нивниот Бог му ги јадат. Следи место жртва да е човек, се отишло на овен, кој бил истоветен на бик, Амон=Зевс. А и обрезавањето било на Темните, но не на Белците.И денес во Африка Црниците обрезаваат свои девојки.

И на овие сите имиња не им треба никакво објаснување, да се види на кој народ му припаѓаат.

Впаѓа во очи, да после Сарината смрт никаде повеќе А-врам не се споменува, што Бог му објавил, нити повеќе (после И-шаковата женидба) тој споменува, како да се отселил негде или умрел.

Жената И-шакова се викала Ревека или Ривка. Во текстот стои: Р'вка רבקה. Таа дол-ак в Р
го време не родила. Била мошне енергична, додека И-шак бил понезнатен.

Тој едино се држел на татковото упуство во верата на едниот Бог и го задржал обрезувањето, кое му служело, да не се мешаат со другите необрежани луѓе, значи се создавал посебен народ.

Ревка родила близнаци. Првиот бил И-сав. Тој, кога се родил бил сосем црвен, покриен со влакна, како со огртач.⁷⁶ На оној Е-сав, И-сав (их) јасно покажал, особено на тој прв самогласник, ако изричито акцентот се изговори, како нешто гадно, ружно. Другиот син Јаков бил напротив мошне убаво, јако дете. (И-сав=исав со влакна; Јаков=јак ков, Р.И.)

Обичајот бил, богатите луѓе и сега, а нарочито во старите времиња да подигнуваат 'чешми', да копаат бунари за спомен. Така и И-шак работел. Прв бунар т.е. цистерна, која тој ја ископал ја нарекол Есек, исек עשק а бунарите т.е. цистерните се викале בארה бара-гласов-к се а р а б
е

но напишано.

Вториот бунар го нарекле Ситна שטנה С'тна а третиот Рехо-вот רה בות. Нас сите а н т с то в к р (х=к, Р.И.)
е

овие зборови ни се разбирливи. (Ситна со малку вода и реховот со многу како рековит, Р.И.)

Е-сав бил ловец и тој бил снажен и јак а Јаков бил пастир. Родителит према децата ја поделиле својата љубов. Таткото го сакал искрениот И-сав а мајката полукавиот а убав Јаков.

Првото дете имало право на старешинство во домот 'на татков благослов' пред татковата смрт, што значело на управа со домот а можда и на поголем дел наследство.

Се раскажувас, дека еднаш И-сав доаѓајќи од лов гладен го затекнал Јаков, каде јаде леќа (сочиво) и во текстот стои: לעשו лечо и побарал од него. Но Јаков умилувачки и лукаво о ч е л

рече, дека ќе му даде, ако И-сав му го остапи своето првородение, што овој, не мислејќи, можда, тоа озбилно и да го направи.

И-шак во постарите години обневидел или ослепил и сакал, да го благослови И-сав. Ваљда, да му го предаде управувањето на домот, имањето. И како што е познато, му рече, да улови некако дивеч, да го зготви и донесе на таткото да руча и таткото да го благослови. Но лукавата Ревека брзо го зготви јадењето од младо јаре, како што тоа И-шак го сакал и му го даде на Јаков, да му го однесе на таткото и да го прими благословот.

Сиромавиот слеп татко рече: Гласот ми се чини, дека е Јаковов и го допираше по рацете, да осети, дали се влакнести како на И-сав. Но мајката Јаковите раце ги обложила и опшила со кожичка од јаре и така таткото го излагале и таткото благословот го предал на Јаков. Но на тоа стигнува и И-сав. Тука се опишува очајанието негово и тагата, што така се направило. Е-сав рече горко: 'Зар сте му дале име Јаков, да два пати ми подметнува нога? Прво ми го зел моето првородение а сега и мој благослов'. Во текстот почнува реченицата вака: Јаков, јаковни, му дадовте ли име ?

Името Јаков неколку учени го толкуваат, се разбира во поново време, сакаат да го толкуваат што значи. Едни велат, тоа име треба да значи 'држел за петица', т.е. кога се родил И-сав го држел за петица. Првиот дел на зборот, ако се одвои значи јака-фати.

Други велат, дека тоа име значи 'крив пат' го избрал кривиот пат, да дојде до благослов и сакале да му дадат име Је-шурун (је-ширин) т.е. прав пат. Но тој, како мал, не можел

⁷⁶ На просторите на Темните со свои животни со ретки влакна дошле Белци влакнести со говедо...

себе си никаков пат да се избере а родителите 'крив пат' со име не му претскажувале. А тој збор на неговиот брат во огорчение што рекол: Јаков, јаковни искажува јасно, дека му е дадено име на јак човек. 'Зар затоа Јаков јаковина, да ми одзема се ? И го барал својот брат, да го убие. А мајката Ревка го спремила побрзо Јакова, да оди во Арам, Нахор-раим кај нејзиниот брат Лаван и остане таму, додека не му јават ваљда, дека Е-сав се одлутил- што не се случило. (Ако Јаков значел петица, тогаш тн.говедо јак никој не го држел за петица, Р.И.)⁷⁷

Јаков патувајќи дошол во местото, пределот Луз (множина од луг), познато веќе од Аврамовиот пат и тука на полето занокил. Таа ноќ, како што Библијата раскажува, сонувал, како над него се отворило небото и ангелите по летвите слегуваат, и се искачуваат.

Кога се пробудил, тој го тоа место го нарекол 'Вит-Ил' **בית אל** т.е. 'Врата Божја'.

л и т и в

Врата се викала (во тоа време, во тој крај) вит, витло, а тоа нас на нашиот јазик поново ни е разбирливо. Уште нешто гледаме: дека и понатаму Илија бил Бог, покрај се, што А-врам го нарекол Бог Је-хава и Адоаи, Адини.

Тоа место го обележи Јаков со камен и го освети со масло. Така се чинеле и го подигале уз патот- камена трпеза, ја преливале со масло, старите народи (ваљда сите ?) а Феничаните тие места ги викале *Vait Ūlia*, ќе биде *Wëit Ūlia*, значи поново Вит-Илија. Сегашниот превод го зел **б** место **в**.

Тој камен (трпеза ?) служел, кажуваат, за служба на Боговите и обележие за среќен пат и среќен повраток на домот со тој пат. Во Македонија кога се испраќа некој на пат, -ретко му се кажува: 'среќен пат' отколку секогаш 'среќен повраток'.

Така местото било, значи, олтар, што е исто со Ил-дар (дар на највисокиот Бог. Се гледа, дека при пишењето **д** и **т** се заменуваат), каде се пренесувале дарови на Илија. Тоа беше место за служба и дар на Богот, и Јаков рекол: 'Ако се вратам мирно в куќа- на мојот татко, тоа Вишниот (Ewige) овде ќе биде мој Бог и ќе давам десеток. Тој збор на мој Бог ваљда е негова задужбина, која тој ќе ја издржува.

Во Арам, Падан-Арам Јаков дошол во куќата на својот вујко, ја загледал неговата млада ќерка, прекрасната Рахила, која ја побарал за жена. Но на денот на свадбата, неа ја склониле а под вело во шаторот му ја довеле постарата сестра Лија. И ова име а донекаде и она првото, нас ни е разбирливо. Лија не била така убава и имала болни очи.

Кога Јаков тоа му го префрли на Лаван, овој рекол, дека кај нив е обичај, прво мора да се мажи постарата сестра (ќерка), која е на ред. Тој обичај и кај нас до скоро владеел а и сега во народот се почитува. Лаван обекал, дека после осум денови ќе му ја даде и младата ќерка за жена, што и направил. На секоја ќерка и дал засебен шатор и по една робинка на служба. Се гледа, дека тоа семејство од кое е А-врам било попрочуена. Лаван, можда било лично име а можда тоа име го означувало малиот крал, бидејќи лаф, лав може да значи крал.⁷⁸

Првиот син, кога Лија го родила се викал Рубен или на грчки превод Рувим. Едни коментатори сакаат тој збор, да го толкуваат како два збора Ру-бен и тогаш, велат, би значело: Види-син. Други објаснуваат, дека тој збор значи: 'Поглед Божји на синот'. А по талмуд, преданието би значело, велат, дека тој, како Е-сав не ќе го продаде своето првенство. Се гледа, како во тоа време, кога коментаторите по самото Писмо сакале нешто да објаснат, како јазикот не им бил познат.⁷⁹ Ама како сите имиња во нашиот јазик се разбирливи, тоа и името Рубен, Рувим, Рубим може да биде драг камен, кој име на првенецот од милоста му го дале, како што сега Евреите на првенецот обично му го даваат името Букиќ првиот ја отворил утробата мајчина. (Букиќ=бук=бик; букефал=буке фал: бук фал, бука и пали, Р.И.)

Името на синот Ју-де, Је-х-уде велат, дека значи Слава на Богот. Но кога зборот се расчлени може и другчие да се толкува.

⁷⁷ Со тн.несловенски јазици не е можно истогласно толкување. Таквите јазици се само на моќни држави.

⁷⁸ Кралствата на моќниците биле означени со лавови, лавот е симбол на моќ. Меѓутоа, се владеело со орел, а ваков бил тн.византиски двоглав орел. Кога тоа се распаднало, следат кралства, со грбови лавови.

⁷⁹ Јас инаку мислам. Бидејќи тн.несловенски автори убаво знаат, дека само со тн.словенски јазици е можно истогласно толкување, тие едноставно нив ги елимирале, како загрозувачки за нивните невинности. Најдобар пример е што не се прифаќаат тн.словенски јазици во одгонетнување на јазикот на Етрурците, на нивните соседи Словенци и Хрвати, што важи на Ведите, а авторката еврејскиот го толкува со македонските говори. А вистината е единствена: тн.Словени имаат еднорасни јазици, другите повеќерасни.

Лија веќе била родила четири синови, додека втората Јакова жена убавата Ракила немала никакви деца. И кога ова родила син, таа му дала име Дан и обасјала радост, како тоа да бил нејзин син, како неа да и свенал денот, оти во нејзиниот шатор не беше весело, без детето. Мажот, ваљда, повеќе се свраќал во другиот шатор, каде го дочекувале дечица, отколку неа. Тоа е се веројатно, оти таа му рекла еднаш на Јаков: Создади ми деца, ако не ќе умрам ! А Јаков луто одговорил: 'Зар јас сум Бог, кој ти го одрекол плодот на утробата ? Тука го употребил зборот Илијам. 'Зар јас сум Илија, кој ти го одрекол плодот на утробата ! ?

Вториот син на Рахилината робинка се викал Нав-тал (Нов-дал ?)

Еднаш Лијиниот најстар син, чувајќи го стадото во полето нашол: 'лудаим', кој плод од него Рахила молела, да и го даде да го појаде. Некои мислат, дека тоа е некоја мала дињица или плод цвеќе, да јаде и да роди.

После Рахила и ја дала на Лија Јакова за вонбрачна жена својата служавка Силфа. Така пиши во преводот, но во текстот пиши З'лфа זלפה како кога би се кажало: зулофа оти и ф л з

ова прво слово; најповеќе се чита како з.

Кога ова поново родила син, Лија му даде име Гад (гаден, ружен), веќе од тоа се гледа, како радосно го дочекала. На другиот Злфин син му дала име А-шер, А-сир.

Лија родила и дивна ќерка Диња и уште два сина. Диња ваљда имала жолта коса, била руса. (Се потврдува, тн.еврејски семејства биле само пелазгиски=тн.словенски, Р.И.)

Во тоа и Рахила добила син и му дала име Јосаф, (да не е Освит, зора, ден или да не е О-сив, О-рус ?!), кој подоцна постанал мошне прочуен и мошне поќен во Египет.

Додека Јаков бил кај Лаван и служел, тој се погодил, Лаван да му го даде секое јагне и јаре, кое би имало црвенкасто-црни шари, тоа да му биде награда. А Лаван- кога ги видел тие шарени овци и кози, со текот на годините, да бидуваат многу, ги издвои шарените овци и кози и ги даде на синовите, да ги отераат три дена од. Јаков, да би добил шарено јагне, го пр-авел ова. Би накршил свежи стапови од тополи, бадеми и др., ја лупел кората, да бидат шарени и такви стапови ги вметнувал во поилата, каде сјагнетите овци и скозни кози доаѓале, да пијат вода. И тие секогаш после ојагниле шарени јагнина и окозиле шарени јарина. Ама ако некои овци биле слаби, пред нив не метнувал во пилата шарени стапови и тие јагнеле бели јагнина и тоа го оставал за Лаван, 'Така тој прататко Јаков стекнал силно богатство, со својата памет и лукавство'- велат толкувачите. А синовите Лаванови рекле тажно: 'Јаков зел се, што е на нашиот татко и од тоа, што нашиот татко, ја стекнал сета оваа дивота'.

Се гледа, како Лаван го почитувал својот даден збор и ако Јаков се служел со лукавство.

Кога Јаков тука провел околу 20 години а од куќата никако не го викаат, реши сам да појде и со големи поклони на братот, да овој го одоброволи. И еден ден, кога Лаван бил далеку, Јаков ги зеде своите жени, своите единасет синови и дванаесет ќерки, веќе особитата убава девојчица Диња, неброено стадо: овци, кози, силни магариња, камили и друго благо и побегна од Лавана.⁸⁰ Рахила уште од дома таткова го понела и кипот на домашниот Бог- Терапим.

Кога Лаван слушнал за бегството, побрза, го стигна Јаков кај едно брдо и тука го повика да се врати, со овие зборови: Не оставајте ме ! Во текстот реченицата е напишана вака:

Илија (самиот) ќе те повика, по македонско наречје Ил(ија) ќе те звати. Кавтавзетекли

ко самиот Бог ќе го звати да се врати. Чудновато е, дека овде секој збор за себе е одвоена и дека сите гласовно се читаат, без вметнување самоглас а така разбирливо и чисто со нашиот јазик напишано. Лаван му префрлил, зошто така мучки отишол ! Зошто не му јавил, па тој да ги испрати своите ќерки и внучиња со свирки и свештенство, како таму бил обичај кога се оди на далечен пат. Во Македонија и сега е обичај, така свечено, со цела поворка да се испраќаат роднините и добрите пријатели на пат.

Лаван го барал својот 'Домашен Бог назад' ама Рахила го скрила во седлото на камилата. **חַתְרָפִים** X- Трпим а во преводот Терапим, Вишни, возвишен Трпим. Тој Бог на многу им

⁸⁰ Никаде ги нема говедата и коњите со густе влакна, а стојат само магариња и камили со ретки влакна, како што биле Црниците. На нивните простори опстојувале Белците, влакнести, со руса коса и сини очи.

м и п р т х

бил домашни, оти и на Давид царот жената Михаила, го метнала домашниот Бог Терапим во постелата, да мислат, дека тоа е Давид, додека Давид побегнал, гонет од Саул. Тука Терапим е направен во големина на човек.

‘Етимологијата на зборот Терапим, велат, дека е потполно непозната’. Но ние и денес имаме наши слави (домашни Богови) Трифуна-Трипуна и Трофима а како пише во текстот Трпим мошне е слично со овие имиња. Ама можда бил и некој Бог кој со луѓето и нивните погрешки има стрпение, те името му го покажува тоа: ‘Трпим’. Јас трпим. Вишни, кој трпим!

Брдото на кое се заколнале Лаван и Јаков, да во пријателство да се разделат, се вика Гилеад, велат така е познато, оти ќе гледаше Господ на нас⁸¹ (да не ја прекршиме заклетвата ?). Во текстот стои чисто ‘Глед’- Хор Глед **הגלעד** **х**, скратено од Хор, Гор, како што **х** значи

де л г х

Вишни, горљи, за Богот Терапим. Према тоа и А-врам, што го вметнал гласот **х** во своето име, секако дека значи возвишен (Величност ?)

Од брдото Глед се доаѓа во Јабок, отука е Ми-спа северни а П’ни-ел (Пуни-ел) јужно. Подоцна тоа брдо се викало Дје-бел Дјелаг.

Кога Јаков и се приближил на својата земја, отишле слугите со силни поклони на братот Е-сав и го поздрави. Ама за секоја сигурност Јаков ги поделил своите стада на повеќе гомила. Жените и децата во средината ги чувал. Но кога слушнал, дека иди И-сав со неколку стотина слуги, тој се уплаши и ги склони по разните шатори жените и децата а тој сам во еден шатор дочекал еден човек т.е. самиот свој брат. И тогаш тие отпочнуваат измеѓу себе бој со борење, чија ќе биде победата. Се гледа дека Е-сав не ги заборавил увредата и неправдата Јакова. Но како двајцата биле исто доба, иста снага, тоа се до самата зора носела така и ни еден другиот не можел да го совлада и Есав пошол. Но Јаков го замоли, да ги благослови, што ваљда значело, до некаде да се измират и некој збор (подобра) за успомен да му рече. И-сав тогаш рече: ‘Ти си Израил’.⁸² Тоа значи: Ти сега си повеќе од онаа земја, отколку оваа, те сметам за гостин, странец а гостинот се почитува, биди спокоен. Предлогот **из** е наш збор а се пиши составена со именката, како и сите предлози, сврзници и други многу зборови. Значи тој му рекол: Ти си од стаништето Илија, Из-ра-ил. Божјо име Илија мошне често се пишело а секако и говорело скратено: ‘Ил’ Илл!⁸³

Така гледаме, дека она што-шта, што сме учеле од Стариот Завет не е точно. Не сме н. пр. многу знаеле, дали Јаков имал четири жени. Не сме знаеле дека се борел со братот и дека братот му дал име Из-ра-ил и дека ни во кој случај не значи: ‘Појак од Бога’ и чудо како се тоа можело да се толкува, но тоа поново е узрок не разбирање на тие тн. ‘темни зборови’.

Библијата е така проста книга, одговара верно на оно простото, некогашниот живот; ама баш затоа е една од најзанимливите книги.

Во тоа патување Јаковово Рахила родила уште еден син: Вани-ами, Вени-амиа или како во преводот стои: Веп-ами и таа на породувањето умрела.- Сохранета во Витлеем. На патот Јаков со своето семејство и стада дошол под еден град и тука на изворот кралскиот син т.е. заповеник на градот и околината, ја виде прекрасната Јакова ќерка Диња и ја одведе во својот дом. (Од секогаш во нашиот народ изворот или чешмата бил излез за девојките, каде излегувале на вода со младите свои снаи или инаку млади мажени роѓакињи). Ама во тоа од полето стигнале нејзините браќа и ја барале својата сестра назад оти- рекле- кај нас не е обичај, така да се мажат девојките, туку нека ја бараат од родителите и браќата. Девојката се врати а кралот и доглавицата одат кај Јаков, да ја запросат, наведувајќи, дека момчето смртно во неа се заљубил. Браќата одговориле, дека не можат да ја дадат девојката, додека сите машки во градот, не извршат обрезавање. А кога сите тоа го направиле и додека лежеле болесни, браќата со слугите нападнале на градот, сите болесници ги побијат, се сотрат, оплачкаат и тогаш брзо се соберат и побегнат од тој крај.⁸⁴

⁸¹ Авторката го пиши на денешен македонски, бригиски=брзјачки говор: ‘ќе гледаше Господ на нас’.

⁸² Како што Еднобожците изроиле=побегнале, испариле=изчезнале, од Египет, тоа го направил Јаков.

⁸³ Бидејќи сум објавил книга “Евреите-тн.Словени”, јас интервенирам ретко, а само на поедини места.

⁸⁴ Видливо е дека со еднобожествената црнечка вера се доведува и црнечко обрезувања,и злосторства.

Кажуваат, дека Јаков го стигнал својот татко И-шак во Ма-мр или Кирјат-арба а во текстот се пиши Кри-тарба а тоа е Хев-рон (Х-еврон). Но тоа сретнување нигде не се опишува. (Ма-мр=Мамр=ма мр=мре, премре, умре, замре, двај стигнал и премрел, Р.И.)

Сега мораме малку да погледаме, каде за тоа време живеел И-сав и неговото потомство, кое за нас содржи големи занимливости и сознанија.

И-сав, Е-сав не живеел кај своите родители, било тие брзо да помрли или што жалел на мајката, што таа ја удесила со Јаков онаа превара. (Помрли=помр ли: помр=по мр, Р.И.)

Тој се населил на планината и околните брда Сеир, Seir, Сир и тоа се викало Е-дом-Е-домеа, И-думеа, така толкуваат. Планината Сеир сега се вика Дјebel Шера (брдо Шера-Сира) или Ха-сма. Опишувајќи ја оваа планина велат: На исток е равница повисока од Гхор и е посеана со камења.

Во имињата на децата,жените,внучината И-савови исто така најдуваме наши зборови. Така: Теман (темно, тамно. Во Македонија- Темко, Темистокло, темник-тунел), Омар, Зефо или Зево, Гата, Кенас. Во текстот не стои Кенас, туку кнез **קנז** -И-кн'з, и кнез. Овој прв

знки

глас, слово **о** еднакво е со **и** н. пр., 'Со оној пат отишле на страната своја'. Со оној пат отишле и т.н. Понатаму стои 'Тимна, незаконита (катура) жена на Исавовиот син Ер-са (или Ор-са). Во текстот пиши **תמנע** -И-Т'мна, која го роди А-малек А-малековци, А-ликовци.

ан м т и

Понатаму пиши: Тие се, т.е. Е-домаќини имале вароши 'Села' т.е. села Петра, Бозра, Темна, во близината на брдото Гхор.

Србинот, кој прочита, мора да биде изненаден, отколку и потресен, како пополека му се подигнува вео од тоа прадавано минато во кој владеел нашиот јазик а кога бил наш јазик, значи дека тој бил и наш народ.⁸⁵

Зборот 'Села' го пишат под знакот наводници, не разбирајќи што значи, додека тој збор за нас е јасен. 'Оваа земја- продолжува Св. Писмо- прво ја држеле Корити. Со нив и со другите племиња И-савово потомство се стопило и во себе претопило. Дека тоа биле Корити сведочи и толкувањето на стр. 190. I. кн. Моше во превод: Indem die Höhlen bewohnenden Koriti. Значи во пештерата- со коритите тогаш викани, живееле пештерски луѓе- Корити (издлабната земјина. Како што викаме издлабено дрво и камен за прање, поење на стока- корито). Понатаму стои: Во Е-дом владеел Бела син Беора, можда Виора, оти и така може да се чита **בעור** од варошот Дин-Кабах. После Бела дојде Јобаб од Бозре.

роеб

роив

Имињата на потомците Е-савови: Хушам, Ушам **השמ** . Бедадов син Ха-дад, кој Миќамш у

ните ги победил, Ха-дадовиот син Сам-ла од Мас-река. Во текстот пише чисто регах. Околу името Бозре доста толкувачи се знимавале. Името Бозра, кажуваат, изгледа, дека припаѓало на два вароши и дека е слично и како Е-домско и како Мо-авско (тоа бил еден јазик). Тоа име доаѓа подоцна во добата римска како Бостра, Босора, Бесејра, која и сега во едомската земја постои како село на една возвишица со знаменити разуранатини. Варошот Теман беше уште во римско доба војничка станица и сега се вика Маон, станица е на сириските каравани. За варошот А-вит која во Библијата се споменува не се знае, каде била. За варошот Мас-Река се држи, дека била јужно од селото Петра, каде имаат разурнатина викана: Аин-Маф-рак. Варошот Реховот, Ханахар, Коначар (коначар) на Еуфрат не се Едонски. Може да биде кажуваат коментаторите, дека тоа беше познат дел викан Рехабот-Малик-Ибн-Танк. Бил и варошот Пау(н) или Пао, ама сега непозната.

Занимливо е толкувањето на стр. 193. I. кн., како Анах ја нашол во пустињата 'Јемим'. Тој збор тројца најважни коментатори го толкуваат разво, кои потполно се спротивни еден на друг. Едни држат, дека тоа се мазги (и ние така сме учеле). Други тоа го побиваат, бидејќи во тоа време таму не се држеле коњи. Едни држат, дека тоа било некое племе дивови, кои

⁸⁵ Белците (Пелазгите) биле еден народ. Српски јазик на В. Караџиќ бил македонски, тн. старословенски. Белците говореле со пелазгиски=варварски=тн. словенски, кој бил венетски=илирски како во Италија...

овие Е-домци ги покориле а едни држат- а на овие им се придружуваат нови толкувања, дека тој нашол 'топли извори', но велат- за тоа немаат точни докази.

Зборот Је-мим (и-мим, у-мим, а-мам) понајверојатно дека е топла вода за измивање Мим е најстар назив на вода и со тоа во првата реченица на Библијата: Хош-мим, горна вода т.е. небо. Испред зборот мим, и-мим, је-мим, стои **x**, што ќе биде дека таа вода, како топла избива на горе, високо- водоскок. Но сега нам ни доаѓа поново големо изненадување: 'Чудновато е, се вели понатаму на стр. 194., дека традицијата Магдиел држи, дека Рим беше Едомитска населба, во која традицијата на името Е-дом е пренесено на И-талија, И-далија, на далека земја и на Рим.

'Мухамеданите истовремено ги држат Грците и Римјаните за потомци на едниот Исавов син, со името Роум'. Ама тогаш Рим би бил далеку пред тоа основан, отколку што историјата наша не учи. И за час нам ни се направи јасно, кои биле оние Си-били, Саби-њанки (Сарбињанки, Сирбињанки). Името на варошот Куме, каде Сибиле проречувале, носејќи ја таа вештина од Калдејската земја. Името Чело, па Феличе или Величе. Имињата на реките: По, Пад, Арно. Варошот Павија, Милано, Брешчија, откаде почнуваат бреговите, Наполи, каде во стариот дел на варошот се и денес на полето се работи: шијат, кујат, куваат, перат како некогаш. Одејќи на Везув, Вессув, на кого веќе од другата станица на електричната качувалница- нема вода, туку во садовите на таа мала железница се донесува од долината. И многу, многу остатоци на нашиот јазик.

Сибилите уште се споменуваат во маѓарските книги: 'Маѓ.- Австр. Монархија во слики и зборови', во одделот за Корутанска- Корушка, каде се вели, дека Си-билите биле бели Корутанци (сите-бели, по македонски си, сите-све, сосем во бела облека, како и Ал-бали во сосема бело, со балом одело Ти-бали, Трибали) за кои, Словенци денешни, Рачки изнесува, дека тие некогаш ги викале Срби. Можда до скоро, оти многу таму се споменува Кралевик Марко, кој после со мешало со Карло Матија, за кого исто така тврдат, дека бил од наше потекло (за што можам подоцна да пишам). Тука заприметуваме, дека после источното наречје, кое е најстаро, доаѓа по малку западно (се создава). Место бели, бали, се кажува били Си-били. Името Корутанци, **Könten** мошне е слично со она на називот Корити- пештерски (во планината) луѓе.⁸⁶

Сега поново да продолжиме за Јаков. Тој се насели на едно место таму, каде подоцна бил варошот Шехем, Си-хем. Тука себеси си соградил куќа 'бит' **בית** обител, за обитување,

т и б

станување. (Арапски тој збор значи соба, значи сидано оделење за обитување). И за стоката согради колиба викана 'сукот' **סכות** На стр. 177, изричито стои, дека ова е последно за стока

т о к с

или скот, а така во тесктот и пиши. (Стока=добиток=скот, Р.И.)

На сегашните еврејски храмови пиши Бет-Израил, што е погрешно. Може да биде Бит-Израил-Дом-Израилев(баш и да е напишано со словото **ביתא**, мора тоа слово да се чита

т и б

како **и**, бидејќи тоа значи (сите пет самогласа) или Вит-Израил, врата Израилева.

Јаков тука кај Сихем купил дел земја за 100 'кесе-ти'. Коментаторите, кои- се разбира-не го знаеле нашиот јазик, се прашуваат: Што тоа би можело да биде и што тој збор означува ? Тоа кеси-ти, кеси-те значи, дека за 100 кеси пари купил земја. Се гледа, дека веќе во тоа време имало своина на земја, окупница и ниви и ако полињата, пасиштата и шумите секако, биле општи. Тука се наведува една латинска реченица која гласи: 'Ante Jovem nulli subigabent arva coloni etc.'. Пред Јупитер ни еден земјоделец не беше уште присвоил земја, ниту било допуштено да им се одредат на полињата меѓи. Учените луѓе нека истражуваат кога тоа било.

Зборот кеси-те има на крајот член женски род во множина, по македонски дијалект. Варошот подоцна Ше-хем, Си-хем лежеле во едно мошне тесна долина, измеѓу голото камено брдо Е-бал и зелениот Гаризим. Брдото Ебал или значело обал брег или значело бек брег од е-бал, бело, бало а и напишано, дека е брдото голо, каде камењата ваљда се белеле. Збор-

⁸⁶ Се говори дека по источното наречје, кое било најстаро, доаѓало малку позападното, кое се создава. Ова е истоветно, како што биле преселбите: најпрво најужниот Балкан, потоа источно, следело западно. Па ова се совпаѓа и со генетско-географската оддалеченост, потврдувајќи континентот не бил населен.

от Си-хем и Ше-хем, би можело да биде кога би се читало Се-хум: ‘Оваа е долина’ или она **ш (с)** ако се чита како **з** би било, би можело да се чита За-хум ‘За долината’.

Тука, каде Јаков се населил, значи во подоцниот Си-хем и каде е подигнат бит и сукот, тука тој ги закопал тугите Богови. Сега, дали тоа биле Богови, кои од Лавана ги понеле, или кои тука кај некои племиња се затекнале (можда ги изнеле од оној разрушен град) не се споменува. Со ова можеме да го доведеме и сегашниот наш обичај: Кога која икона се искини, или инаку расипи, ја закопуваме во земјата на склонито место или наложиме чисто огненце и ја спалиме. Тука Јаков мучки го нападнале неговите синови: Симеун и Леви. Без сумливост се бореле и ги грабнувале тие Богови од таткото.⁸⁷

Овде подоцна се сохраниле коските Јосифови од Египет. Тука Исус Невин (Јо-шуа, Је-сух) подигнал олтар и го држел својот последен говор. Овде, за доба царева, се одвоиле десетте племиња израелски и го крунисале Аби-Мелеха, татко на Ме-лека за цар и им служеле на ‘Боговите’.⁸⁸

Овие ‘Самариќани’ наречени можда по својот занает, правење на самари за магариња, на кои исклучиво се вршел превозот. Овие Самариќани подоцна спречувале, да се обнови во Ерусалим другиот храм. По Мојсеевите наредби бил еден Бог и еден храм, на кој од сите страни морале да доаѓаат, бар еден пат во годината. А кај Самариќаните и сите племиња во секој ‘луг’ бил храм (и сега нашите храмови во луг, во портите меѓу липите и храстовите:) и она Мојсеово не го почитувале. Јаков тука пред олтарот, што значи, дека и тој во домот имал ‘домашен Бог-Слава или му служел на Илија, тука тој во молитвите извикнувал: Ил’Илијам, Израил. Се гледа, дека Илија останал и понатаму Бог.⁸⁹

Јаков тука своето име го заменил со Израел. Секако, дека и останатите така го викале, како и дојденците од Ра-ила (Нахор-Раима).

Во I. кн. Моше стр. 200. се опишува еден семеен настан. Тука се изнесува уште и она прадавна доба, дека знаеле, да спречат, да немаат деца, ако сакале. Се опишува, онаа жена, која сакала, да биде блудница, како седнува на крајот на патот со расплетена коса и се покрива со вело, да неа не и се види лице. Ваљда, да не го срамоти семејството. И така со покриено лице останува и со тие луѓе непознати. Жените во тоа време а и кај нас и Евреи до скоро, бар оние од народот морале да ја врзуваат главата, да не им се види косата. Тоа сум го видела во една еврејска куќа на голема слика, со масна боја работена, како госпоѓица има поврзана глава со црна свилена марама- цега, за косата да не и се види. А преку тоа озгора има убав шешир, врзан испод брада со свилена, широка трака. Така било и кај нас, сочувано во народот до скоро. Во Македонија оние жени, кои носат тамошна носија, се поврзува и се забрадуваат така да не им се видат власите. А како мораме да се насмееме кога видиме негде н. пр. во православата црква во Панчево а кај католиците секаде- наликана Мајка Божја со забачен поврзувач на главата, за неа косата да и се види а често со расплетена коса. И кога нешто Мајката Божја би слегла и видела такви свои слики, би морала да се ужасни, бидејќи само блудниците жени дозволуваат, власите да им се гледаат и ги расплетиле.

На стр. 207. се опишува како една жена, која излегла на пат, како блудница родила после близнаци. Тука се опишува како првото дете сакало да се роди со рачица, бабицата му приврзала црвен конец на раката. Но после тоа дете од она другото било турнато и првороденец бил оној другиот. Лутито после бабицата му рече, ова во преводот гласи: Was reisest du ? Über dich Riss и го нарекува Перец, во текстот Порез, германски Riss. Другиот го нарекла Серах, но во текстот (еврејски) пиши Зра а и во писмото со точките кога зборот е напишана, не пиши Серах туку Зорах זָרַח תָּיִל Во преводот тој збор се толкува: ‘Или тоа име му го дале за

х а р з
о

⁸⁷ Повеќебожците не сакале да го прифатат еднобожеството, кое немало врска со Бездите од Левантот. Ова се потврдува со Ехнатон, х=г, кој бил гонат, гонади од нагон, што било и подоцна за Мојсееј и потоа.

⁸⁸ СЕ ПОТВРДИ, ИЗГУБЕНИТЕ ТН. ЕДНОБОЖНИ ПЛЕМИЊА ОСТАНАЛЕ ПОВЕЌЕБОЖНИ.

⁸⁹ Видливо е дека никој не сакал да биде Еднобожец=Евреин. Пак, Самариќаните за се биле насамарени.

тоа, што всушност тој прв се појавил- hervorgegangen wie von Sonne. Како сонце кога се појави, значи тоа поново во вистина е зора.

Поради тие имиња го споменав цел настан. На стр. 247. се вели: 'Ние забрметуваме разен начин на пишување по некаде. Така Немуел-Јемуел, Серах место Зоар и т.н., што можело во препишувањето за 400 год. од Јаков до Моше или во изговорувањето да се измени'.⁹⁰

Јаков живеел со своето семејство тука, каде после бил во Сихем. Синовите Јосиф и Вениамин, кажува Библијата многу ги сакал. Е можно, што рано останале без мајка и синот Јосиф поубаво го облекувал. И тоа е можно, ако неговата мајка прекрасна Рахила имала и оставила за своите деца доста ткаенина, секако, дека нејзините деца и носеле и имале доволно да преоблечат, можда, нејзината верна робинка ги спремила и пазела на нејзините деца.

Кога Јаков го испратил Јосиф, да ги најде и посети, браќата, тој ги нашол во местото Дотан. Дали тоа треба да се два збора: Дол-тан или како што во текстот пиши До-тинах ? Тука браќата го продале во Египет, како што е познато.⁹¹

Јаков од жалост за изгубениот син се облекол во жк- **קש** жак, цак. Вистина е значи, дека тие два збора се наши: цак и вреќа, врешта. Само што жакот се прави од коноп, пртено а вреќата од козји влакна, кострети. На сликата во истата книга, се гледа груба ткаенина сосем едноставна, како цак.

Одовде сега ќе спомениме по некој темни зборови, но за нас поново разбирливи, кое и во Египет се слушале- што се најдува во Св. Писмо.⁹²

Како што е познато Јосиф, викан 'Прекрасен Јосиф' доспеал во темница, бидејќи го облагала Пантефриевата жена. Се гледа, дека луѓето и жените од искона биле исти. Темницата се викала вор (за толкувачите непознат збор)а тоа е другиот дел на нашиот збор: за(т)-вор, кој можда скратено се изговорувал или веројатно скратено се пишел.

Велат, дека во Египет биле одлични закони. Во истата темница е робот Јосиф и два царски двоглавници. Се кажува, дека Јосиф прво се прочул по своето мудро толкување на сонови. Тоа ваљда го научил од својата мајка или нејзината робинка во Калдејската земја, како и мудри зборови и пословици. Како Рахила немала други деца, е природно, да ги распрашувала свештениците за секој свој сон, на кој обраќала внимание со својата робинка. Се тешила со мудри зборови на свештениците во деновите на осаменост и тоа се после ги пренела и учела своето дете, макар преку верната робинка, која мајчините зборови и знаења на детету му ги толкувала.

Во тој отсек за основите и Јосифовото толкување, околу еден неразбирлив и 'темен' збор, учените толкувачи многу се бавеле. Зборови се два или бар напишани како два збора

вака: **פלי חרו** • Учените Раши толкуваат, дека тој збор по традиција значи 'плитка корпа' со

ирх ил с

к

ограда, лесна, да се носи на глава. Другите мислат, дека тој збор значи бела т.е. бела корпа од олуштени пружа а трети толкуваат, дека тој доглавник сонувал, да носи три корпи на бело тесто. Не може да биде и вака: Ако се одвои првиот глас, првото слово с како предлог, а овие останати слова се читаат заедно. Бидејќи во ова време не можело да се внимава, зборот да не би се раставил без потреба. Или во една книга морал да се растави, ако дошол на крајот на редот а другите препишувачи подоцна тоа стално го раставувале. И тогаш би можело да се читат, дека тој доглавник влегувал со с'ликори на главата. Лесно е можно, дека така се викала лесната корпа од јаки лики оплетена, плитка за носење на тесто и овошје во неа на главата. (Како што оплетената боца 'балон' се вика 'плетара', така од лики 'ликора').

Околу 'темниот' збор јар поново многу си ја лупале главата, да тој збор не го разбираат. Јар означувала реката Нил, која уште ја именувале Неи-Ални, поради редовното дигање на водата. (Во Африка уште има рекички или извори, кои се викаат така Неи-Ални, Нали (ти) ?) (Ални=ални, Р.И.)

⁹⁰ Не од А-врам или Јаков до Мојсеј, туку само од Ехнатон до Мојсеј. Мојсеј само си дотерал митологија.

⁹¹ Јосиф=осиф=осип, осипа=осипале стигнал дотаму: Дотан=дотам, како Месопотам=месо потам, потаму.

⁹² Египтјаните биле Белци, чиј коптски јазик бил пелазгиски=тн. словенски, разбирлив за тн. Словени.

Зборот јар доаѓа и се споменува често во Мојсеј, на семејствата: Јеремија, Амосу, Науму и др. (можда и во преносниот смисол во песната некаква). На коментаторите тој збор им е нејасен; ама во главно се сложуваат, дека тој збор значи прокоп, канали, кои самите Египќани марливо ги копале поради наводнувањето и значи по египетски: јаро, река. Но други толкувачи од самориканскиот збор, дека е јар, -светлост. Двата збора се наши. Јар, јарак се вика и сега прокоп, како и во Египет а јар-јара значи јара од сонце или оган н. пр. јарко сонце, разјарен оган. (ј=ж, жарко, Р.И.)

Кога Јосиф, бидејќи ги протолкувал соновите на фараонот, како ќе настапат седум родни години и седум гладни години бил наскоро поставен за царски доглавник, почнал како што се знае, да собира жито во житниците. (Кај нас и сега останало доста тоа знаење, да се 'прорекне' каква ќе биде годината, како и каква и колкава ќе биде зимата. Така само малку примери. Ако на Ѓурѓев ден падне дожд- ќе биде сушна година и повеќето посеви пропаднат. Ако на Тодорова сабота е ружно време, ќе биде родна година. Ако сонцето на Сретење, се по стариот 'Калдејски' календар, -тогаш ќе биде долга зима и т.н. и т.н. А има исто така по што да се познава, кој ќе биде со долг или краток век, кој еднаш или два пати ќе се жени и т.н.е.)

Кога настапил глад, луѓето му ја остапувале и својата стока, само да добие храна, да се исхрани а најпосле и своите ниви говорејќи: Што ќе ни се, кога немаме леб ! И така Јосиф земјата ја откупувал за фараонот и можда за свештениците, оти тој самиот зел ќерка на првосвештеник по имет А-снат, но во текст со точки се пиши А-сенат или О-сенат (кој знае кој е поправилно !) од варошот Он, каде биле силни свештениците и првосвештениците. А тоа значи, дека тоа бил најголемиот храм Божји и тоа еден, вистински Бог со името Он, од Ам-он. Тоа ам ќе биде како во Кanan и Калдејската земја, што е **ха, х**, исто значело вишни (или **х**, дух, невидлив ?) Зборот он, оној, како во словенскиот **си**, кои еси. А се наметнува нехотица на прашање, дали имале некоја Божица со имет она ? И се чини, дека матер ја викале ана, како мама, нана, така и ана, анка. Би можело да се доведе во врска прадавното основање на Анкона во Италија на Јадранското Море (једра, по македонски јадро), каде свештениците проповедуваат, како ангелите го пренеле домот на Мајка Божја, св. Дева Марија тука сега во Лорето близу Анкона. Тој збор она би можело да биде некоја Божица а Анка, мајка. Но би можело да биде често реченото Анк-Она, Мајка-Она т.е. Мајка Божја, на што се наставило во христијанството со Богородица (мајка Божја).

Може да биде и име на жената на Тутан-камен, викана Анка, да означува име мајка на народот ? Името на нејзиниот маж на ковчегот или гробницата напишано, да не значи: ту тан (дан) камен, ту (лежи) драги камен ? Исто така може да се расчлени и толкува името Семирарамида.

Царевото име, називот Фара-Он го содржи името на Божаства, едниот Он. А фара, дали значило Полу-Бог, дали Син-Бог, дали Варљив-Бог, Вара-Он ? Во Македонија се вика мама, мамити-лажити, Мам'Он, лажлив Бог или Бог лажи. Се тоа можат пополека учените луѓе да протолкуваат, држејќи се на тие зборови и трудејќи се, да продрат во нивното значење.

Јосиф значи откупувал земја и таа од таа доба им припаднала на великашите а дотогаш била и во рацете на земјоделците како нивна своина.

Во Египет биле одлични законите. Одлика на Мисирците е мирнотија, умереност и едноличност. Кралот бил слободен, си бирал себеси двоглавници од редот свештенички.

Гладот, како во Св. Писмо стој, го обфаќал и Палестина, Пелушим, откаде многу оде ле за храна во Египет. Пат во Македонското наречје значи- пут а Еги-Јеги, Јејејски пут ? Мисир, Ми-сири, некои историчари (полски) тврдат, дека и таму бил народ Сирски. Во Библијата се нарекуваат Миз-раим (Низ-раим ?) а подругливо го викаат Шур (шурџ, тајанствени ?, или сур, сурови, неболекиви или по суровото одело ?).

Во Египет се патувало со каравани од најстарите времиња, па и сега. Египќаните никогаш не воделе надворешна трговија, ним им ја донесувале потребната роба. И денес, вели Dr Filipsohn, ништо не се променало. Така нам, ни вели тој, Св. Писмо овде веќе го покажува патот, кога и сегашниот свет поминува. Само личностите се менувале, позорницата и обичаите останале исти.

Мора да се додаде: до железницата и електрицитетот во вистина многу илјади години така било. Јосиф ги познавал своите браќа, кога доаѓале, да купат жито, додека тие него не

го познавале и велат, дека со ним говорел преку толкувачи.⁹³ Може да се мисли, дека во тоа е узрокот што јазикот на Мисирците бил знатно другчиј од кананскиот. А може да се и верува, да двата јазика биле блиски слични; ама, учените луѓе имале некој свој нарочит- јазик, на научниците, со кој меѓусебно се споразумевале а со народот говореле преку толкувачи во званичните прилики или со странците ма и со слични јазици.⁹⁴

Кога браќата дошле вториот пат, нам ни е познато, Јосиф тогаш им се заколнал во животот на Фараонот, дека оттаму нема да излезат со овие зборови: 'Жив ми Фараон, вие одовде не ќе излезете'. Тоа била голема заклетва. Таква заклетва била во обичајна во Персија а и кај нас. Во Македонија уште и денес, каде се заколнуваат: 'Жив ми Господ' ! 'Жив ми ти, господине' ! (Само тие го исфрлуваат **в** и велат **Жи'** ми ти').

Кога Јосиф им се покажал на своите браќа, од прилика со овие зборови: Јас сум ваш брат, кога сте го продале во Египет, ама не плашете се, можда тоа е волја Божја, јас денес да ви помогнам. Тој ги тешел и храбрел, кога го видел нивниот страв, срам и каење. Тешејќи ги отприлика рекол: дека во секое зло има и добро !

Фараонот кога слушнал за тој настан и дознал, дека Јосиф сака, да му дојде и таткото и целото семејство, одреди за нив место во Госен близу Дел-та. Зборот дел-та, разделена река има на крајот наставак та како сите именки женски род на македонското наречје (член на родот). А Го-сен покажува поново сосем разбирливо, дека потврдува, каде тие своите стада ги напасувале.

Св. Писмо дирливо го опишува состанокот на Јаков со милиот син Јосиф.

Израилците во Го-сен сосидале два вароши Питом и Рамзе. Тие живееле измешани со Египќаните во Госен, во варошите Питом и Рамзе. Ова беше или Фараонот Рамзе-Сестуре II, или тој збор може да се подели на два дела и тогаш да се протолкува.

Мисирците се пастири, парије избегавале. Можда, овие биле нечисти, вошпливи и шу-гави, оти морале со стадото и да ноќваат поради блиската пустиња, преку која дивите сверови можеле да ја нападнат стоката. Јосиф имал два синови Менаха и Ефраим. Името на првиот, велат ги содржи овие зборови Јосифови: 'Мене Богот ме погледал во земјата на мојата беда'. Се разбира дека во името од два слога, може да се каже само почетокот на главниот збор зад кого се она понатаму усмено, ненапишано- подразбира. Половината збор мен или мена, мене а втората половина ах или ха име е на вишниот Бог, кој го видовме порано. Значи разбирливо и тоа во нашиот јазик: Мен' Бог (погледа во неволја...). Името на другиот син Еф-раим, Оф-раим есте уздах, сеќавање на милиот Раим, каде Јосиф го видел светот и имал своја мајка. (Во Македонија еф, оф е уздах: Оф, мајко; оф леле !).

Јаков пред смртта на секој син му изговорил убава реченица. (И сега, бар до војната, таков е обичајот во Македонија. Родителот ги повикува децата, потоа сродниците и пријателите. Децата, а после другите метанишат, му ја бакнуваат родителовата рака и овој ги благослови и се простува со нив. Во црквата, кога се врши опелото сите метанишат пред ковчегот, го молат мртвиот за опростување и му опростуваат). Така Јаков ги повикал своите деца, да се опростат со него и ги благослови. На секој син му изговорил при тоа убава реченица н. пр. 'Дан е млад лав, кој скокнува од Васан', и др. А и на самиот Рувим, Рубен таква реченица му изговорил и ако на него многу се жалел, што овој зел за жена некоја Јаковова вонбрачна жена- робинка.

Сите тие реченици, секое племе со поновување ги сочувало и неколку (и повеќе ?) илјади години подоцна, према тие реченици си направило себе грб.

Јаков на смртта го повикал и Јосиф, да го благослови и мислејќи, наравно, дека тие сите еден ден ќе се повратат во Палестина, му рекол: 'И ќе ти дадам т.е. на твоите синови, дел на земјата, која сум ја зел од Емориќаните (поморци ?) со мојот меч и лак. Во текстот место со мојот меч и лак стои: 'Вадни (кафни ?) 100 кесити' **בהרני ונ קשתי** што коментаторите

ит с к 100 ин да в

и е

онака го толкувале, свртувајќи да погодат, што тоа може да биде а ние веќе тоа го разбираме.

⁹³ Авторката вели тумачи=токувачи, затоашто јазикот бил ист, со говорни разлики, не преведувачи друг.

⁹⁴ Званични јазици биле арамејски и староегипетски, дворасни јазици. А тие биле само во поново време.

Еврејскиот превод (после Христо) е работен по септуагинти најповеќе, потоа по Ми-драш, Талмуд. Бројките се пишеле со слова, како и во словенскиот и грчкиот јазик.

Јакововото тело го пренеле со најголема свеченост во Кanan и го сохраниле во пештера, кај неговите предци. Потомството негово, кое со него дошло и имало 70 членови, за 400 години колку во Египет останале, се размножило до близу 600.000 души.

При крајот на тоа четврто столетие, се родил прочуениот законодавец Моша, кој ги извел луѓето свои од Мисир и ги одвел во земјата, која им ја обекал. Создал за нив закони и ново богослужење. За тој прочуен законодавец, големиот родољуб ќе говорам идниот отсек, идната глава.

Прегледувајќи ги во кратко настаните од првите личности Адам и Ева до сега видовме, дека се нам ни иди во прилог. И тој дел на Св. Писмо нам ни дал необорив доказ за постоење на нашиот јазик во прадавното минато.

Не само во имињата на децата и личностите, за кои научниците рекле, дека тие имиња се задржале и дека од тие имиња имаме многу што да научиме; но не само од имињата на децата и личностите, да можеме да видиме и разбереме нашиот јазик, туку имиња на многу места, реки, планини и полиња, имиња на Богови, прославени Домашни Богови- денешни Слави, кои јако се чувале, свето го утврдува српскиот збор и постоењето на нашиот народ во тоа прадавно минато.⁹⁵

А ние Србите, и ако сега мал народ, потценуван и гонет и премногу носиме во нашиот убав јазик, се разбира ако е чист, нерасипан, во нашите фини песни и мелодии, во пословиците и приказните, ја носиме денешната наша просвета, ги носиме нашите прадавни обичаи, нашата стара вера, внесена во Христијанството; ги носиме нашите стари Богови, кои со нас заедно можда скоро ќе умрат !

ТРЕТА ГЛАВА

Завршниот отсек, главата, продолжување на Св. Писмо, овој пат го почнуване од Мојсеја или Моша, како што во Бибијата стои.

Во тоа време, пред крајот на IV. столетие, од кога Израилците дошле во Египет, се родил прочуениот законодавец и писател, знаменитиот човек Мо-ша, син-Амрама (Дали овде почетната Ам не претставува 'возвишен' како х во името Аврамово ? и Јохебеда год. 2413. од создавање на светот.

Во Мисир и ако во Библијата не се споменува, мора да било ограничено родување на деца, што се дават да се заклучи од тоа, што Египќаните од својата земја не се иселувале, нити населувале туѓи краишта. Таа претпоставка може да се изведе уште и оттука, што Евреите, не сакајќи ваљда да го ограничат бројот на деца, силно се размножиле, да излегла чудна наредба, нивните машки деца да се фрлаат во реката, можда кога преку одреден број. (Јосиф имал само два сина, Мојсеј исто така).

Така Мо-ша 'од вода е изваден' од царскаа ќерка.

Зборот Мо-ша е составен од два збора, Мо, што значи од, и од зборот ша, која треба да значи вода, но пред значи киша.⁹⁶ Во некој крај (на Египет ?) зборот мо значел од, из; но во другиот се употребувал предлог како и денес кај нас: из н. пр. во зборот Из-раил- Из раја, Из Кориотски- Из варош Кари-ота.

Та збор во зборот овој се слуша (каде се однесува на вода. Влага, киша) מִלְקוֹשׁ -Мл-ашо клм

и

кош или мл-киш, што се толкува, дека зборот значи: рана киша. Во Таргумот, на преводот Јон, пиши ! לְקוֹשׁ -Л-киш(а).

ш и кл

(ме запрепастува дека не знаела за нашата божица и влажната земја Мокош)

Велат, дека тој збор бил составен од два збора מִלְא -Мла- קֶשׁ кш, што може да се чи-

⁹⁵ Прв народ е францускиот од крајот на 18 век, па следел рускиот, а српскиот со Вук Караџиќ во 19 век.

⁹⁶ Дожд=киша=ки ша. Меѓутоа, кога царската ќерка најдувајќи ја кошницата со смола, како што било и со Саргон, таа момчето го кренала, и рекла: мој си, Мојси. Така стои во Библијата. Мо-ша е нешто ново.

та мала (мла) киша. Други држат, дека мла-кш, е тој збор, дошол од лкш **שקל** подоцна (ла-
ш к л
кша?) киша, како што и подоцна (послаба ?) трева, отава, се вика така. И тие зборови се на
нашиот јазик. Значи се гледа, дека влагата, односно кишата така се викала, со тоа што она
ша значело можда вода, киша најповеќе. Но зборот Мо-ша, би можело да се чита моча (**ש-ח**
во зборот печат и другде), што уште подобро би одговарало на тоа, дека бил ‘мочен’ во вода.

Мо-ша е воспитан во царскиот двор, како посинок на царската ќерка, каде кај цар-
ските магионичари, ги научил силната мисирска мудрост и магиските вештини.

Некои споменуваат, дека тој бил и добар војсководител. Кога велат, еднаш испратен
на Египјаните, кои египетската војска ја очекувале од Нил, тој тргнал преку пустињата, каде
биле многу змии. Но Мо-ша во кавезите понел доста птици Ибиси, кои во пустињата ги пу-
штил а овие силно ги таманат змиите и најлутите отровници, те тие го разчистиле патот и
Мо-ша им зашол на Египќаните зад грб и ги победил.

Кога еднаш тој му поногнал на свои двајца Евреји, да го убијат еден Мисирец и да го
затрпаат во песок, веќе морал, да биде на опрез. А кога сакал да развади два Евреина, кои се
тепале-овие му рекле: ‘Зар си убил Мизрими, па сакаш сега и нас Ибри, ваљда, да убиеш ?
Тогаш тој веќе видел, дека она убиство по малку се открива и пребегнал во Кanan во земјата
Мифанска. Тука се погоди кај Јотора, да чува овци. Во текстот не стои Јотор, туку Литро-
Јутро, кој бил свештеник.

Овде Моша се оженил со неговата ќерка Зипором-Сепором, која му родила два сина.
На постариот син му дал име Гершом, во текстот Гршом, како гр-к, горак, оти, кажуваат, бил
горак живот во таа земја- се разбира после царската палата.

Овде гледаме, дека и Моша говорел со нашиот јазик, додека на синот му дал име, кое
е збор на нашиот народ. (Греш, грш, опор, последно грозје. Гршом, опор, горак).

Најголема тага, која него го тиштела, беше таа, што неговиот народ, неговото племе,
нема своја држава. И чувајќи стадо по полињата, склопувал план, како да ги изведе од Мисира
и да се насели во сродничкиот Кanan, каде уште имало потомство А-врамово од внукот И-
сава, и да во оваа земја му основаат на своето племе држава. Тоа беше неговиот сон, негова
најголема желба.⁹⁷

Решен најпосле, да биде пратеник Божји, тоа дело и тој го изведе сам лично, се опро-
сти од своето семејство и се врати во Египет. Излегол со одважност и лукавство пред Фара-
онот и побара, овој да го пушти неговиот народ, да оди и принесе жртва во онаа земја, оти
овде тоа не го правеле Евреите и затоа може Богот да ги казни.

Фараонот не сакал да ги пушти Евреите, кои веќе покрај својот пастирски живот на-
училе да работат многу занаети во земјата а занаетите во Египет биле на висок степен.

Моша тогаш пред Фараонот правел чудеса: Својот стап го пуштил и тој постанал
змија. Но тоа го знаеле и Фараоновите маги да го прават, како и други вештини. Се држи, де-
ка тој прочуен Мојсејев стап беше навистина змија, која Мо-ше ја хипнотизрал и знаел како
треба да ја фати, да обамре и изгледа како стап а кога ја пушти, да се поврати и плази по зе-
мјата. (Ова ми го раскажувала една госпоѓица, ќерка на стариот рабинер).

Најпосле Мо-ша рекол, дека ќе помрат сите деца првенци па и помор во стоката ќе
настапи. (Помор=помр, помре, абамре..., Р.И.)

Колку одмакнала медицината, хемијата во Мисир (Кanan, Арам ?), кога извесни на-
учници- од кои бил и Моша- веќе тогаш знале, дека можат да се ‘бацат бакциле’ за некоја бо-
лест, тие веќе знаеле во што и како. А да би се знаело во која куќа не треба, да се бацат тие
бакцили, Моша им наредил на Израилците, своите куќи навечер јасно ги обележат со крв на
јагне а покрај тоа ги научи, кога настапи таа морија, тогаш тие ништо денски да не јадат, туку
ноќта и тоа ништо варено, туку само печено месо на жар со ‘горчлива трева’ и ваљда со не-
квасен леб. (бацат=фрлат, Р.И.)

Во колерата и денес тоа исто се препорачува. Бидејќи моријата ги покосила многу
Египќани, тогаш тие и самите го замолиле Фараонот, да ги пушти Израилците, да одат и при-
несат жртва- а Фаронот одобри.

⁹⁷ Стои наследници на поединец, со свои членови. Но тој не бил народ, на кого би му требало држава.

Тогаш, пред поаѓањето, Мо-ша ги научи Израилците, дека секој од познатите Египќани ги измоли за златни и сребрени ствари, златно и сребрени садови. Дали тие на Египќаните им обекале, дека ќе им ги донесат назад тие ствари, пошто се вратат- не се знае, тек тие силно благо собрале.⁹⁸

Во една Библија вака се пиши за тој случај: 'И така ние го обравме Египет, Мизраим'. Може да биде, дека и стока добиле на поклон, освен својата и тогаш сите тргнале, меѓу нив биле и Египќани.

Мо-ша, патувајќи и преминувајќи во Кanaan и назад во Мисир, ги знаел одлично патештата. Поминувајќи го Црвено Море, можда за време на осеката на некои спрудовити места, го извел својот народ од Мисира. Ама Св. Писмо споменува, дека Фараонот се покајал, што ги пуштил. Дека тоа не ќе биде поради она силно злато и сребро или таблици и важни книги на закони, или некои справи, што лесно е можно, дека од Мисирските храмови ги понеле? Но фараоновата војска се втопила во морето, вели Библијата, кога тргнала по Израилците.

Кога Моша со народот го поминал или поверојатно го обишол Црвеното Море, ги повел со себе низ пустињата три дена и дојди до 'марах', ама тука била вода горко-слана, не можела да се пие. Тоа значи, дека тоа тогаш е морска вода горко-слана. Морето се викало Марах, како и сега мора, (смрт?) море, марах, само на а изговорено на македонски дијалект.

Во пустињата Синајска, каде и ако се вели пустиња, се опишува, дека била богата со вегетација и доста вода. По писателката Буркхад тука се подигнува брдото Дјebel Муша, Мужа, Дјebel Катарин викан по еден христијански манастир. Арабите секогаш тој брег го викаат Дјebel Сербал. Тој е висок 8168 стопа. На тој највисок врв има уште пет шилци. Цела пак планина се вика Кораб- (Гораб?) во септугинти Хорив. Најисточниот вис се мисли дека е Синај, Сина, сино, тоа е плаво. Сино море-плаво море, Синај-плава планина или плав брег (Во Македонија на Коледе пеат: сина, сина голубица).

Кога стигнал Мо-ша со народот под Синај, тој се искачи на висот во самоќа, да напиши закони. Тој, кој како посинок на царската ќерка во Египет, проучил многу закони кај свештениците а можда и понесол некои нивни закони, се склонил на брдото Синај, да тука во тишина и самоќа да работи. Во четириесетиот ден народот на повик на Мојсејевиот брат Арон, се собрал под брдото Синај, каде Мо-ша во кратко им ги прочита 10 заповеди Божји, како основ на сите други закони, кои тој ги напишал за сето време бавење со ним.

Но народот, чим Мојсеј се уклони, прво себе си направил идоли од злато во вид на теле и се радувале околу него. (Или такво теле го понеле од египетски некој храм, бидејќи под Синај не можело да биде таков оган, ни справа за топење и лиење на злато). Тоа Моша многу го налутило, те таблиците законите ги разбил и морал да изработи други. Тие плочи, со можда уште некои важни ствари, се затворени во еден ковчег, кого го носеле наизменично по целиот пат на носила.⁹⁹ (Бидејќи десничарите клесаат од десно, се пишело од десно, Р.И.)

Тука под Кораб дојде тастот Мојсејев во гости со ќерката а Мо-шевата жена и деца.

Народ по цел ден стоел околу шаторот Мојсејев и чекал, што ќе му се нареди да работи и каде да појде. Тогаш тастот негов рече: Не е добро тоа што правиш, цел народ стои од утро до мрак околу твојот стан, туку избери снажни луѓе од народот, богобојажливи, луѓе од вистина, оние кои мразат добит. Нив постави ги како старешини над илјада, над стотина, на педесет и десет луѓе. Ним соопштувај им ги твоите наредби а тие ќе на народот. Уште она прастаро време се видело, какви старешини треба да бидат: луѓе од вистина и поштени, кои мразат добит. Изгледа, дека многу убаво мислел, судејќи по ова, му го дал на Моше негов таст.¹⁰⁰

Може да се верува, дека Мошевиот таст во многу е подвижувач на овој голем дел, кој Моше со изведениот народ од Мисир го направил.

⁹⁸ Авторката говори за два народи: Египтјани и Евреи. Тие биле само два верски народи, ништо друго. Првите биле повеќебожци, со Ехнатон дел го прифатиле Еднобожеството, а Евреите само Еднобожци.

⁹⁹ Значи, телето, бикот бил Зевс, кој бил битен во Палестина со Феникија, спротивно на овен Амон: две различни генетско-географски подрачја на Балканот со бикот, пренесен во Азија, и овенот во Египет. Ова говори, со украденото од Египет, а меѓу нив имало и Египќани, еднобожеството не било прифатено.

¹⁰⁰ Она што доовде стои за Евреите, кои се оплаќале од повеќебоците, а и денес, е само за едно: добит.

Прославување на Богот Сава, како и Првога Бога Илија секако дека било многу во Кanan и останатите земји; ама заповеста ‘Немој да имаш други Богови, освен мене едниот’, народот не го слушал и стално прославувал и други Богови а особено домашниот Бог.¹⁰¹

Свештениците од тој храм мора од колена на колена да го пренесуваат преданието за А-врам и неговата ревност во ширење на верата во еден Бог. Ама неговото потомство во на-големо се разотишло. Едни во Мека-А-раби а Јаковото потомство во Мисир. Исавото племе било во вера, како и останатите Кананци.

Мојсеј ваљда радо го дочекале покрај (тастот му) Јитра и останале блиски свештеници на храмот на Богот Сава и неговата голема желба, племето да му стекне држава своја во Палестина, се споиле со својата желба, таа голема маса на нивните приврзаници да дојде и помогне, во верскиот поглед да добие надмоќност и вера во еден Бог да победи.

Можда не било тешко да се одушевени Мојсеј да покуша да го изведе тоа дело, желбата на самиот Саваот.

Ама тоа дело баш не било така лесно. Онолкува маса сама убеди, дека целокупна треба да тргне, не поединечно во Палестина, требала и голема мака и голема вештина. Од една страна масата морала да се одушеви, да оди да принесува жртва во онаа земја а од друга страна, требало да се задобие Фараонот, да ги пушти, да само поминат во Кanan, да по нивниот обичај принесат жртва, оти толку години тоа не го правеле во Мисир. И кога веќе тргнале, тогаш им ја осладил онаа земја, која Бог- преку Моше им ја обекава. Како што ги чека исто така да бидат господари во својата родена држава, како што и се Мисирците во Мисир. Како тие не ќе бидат сиромашни робови и туѓинци, веќе свои господари и како во земја, каде А-врам го изродил потомството, тече мед и млеко.¹⁰²

А да се држи толкава маса во послушност за низ години, била и голема тешкотија и голема уметност и ако свештенството на Бога Сава, нема сумња, секаде им било на рака, како на своите прврзеници.

Кога народот под громот на Синај постанал нестрплив и засакал, да се крени во таа земја, која Моша им ја обекал, тогаш мошевата жена со децата не сакала на тој пат да појди, ма да Моша ги викал и нејзините браќа и родбина, да појдат со нив, па тој и ним ќе им одреди земја, каде ќе се населат. Ама овие, можда предвидувајќи, дека сега ќе настани борба измеѓу овие дојденци и староседелци, не сакале да појдат. Веројатно, да самиот Јитро не му ја дал ќерката со децата да појдат со Мојсеја, како семејниот живот не би му го ометал, целиот да се предаде на извршување на своето дело, што за секој водач е потребно.¹⁰³

Како што е познато, морало да биде и борба, оти никој драговољно не го пуштил тој народ, со неговите коли, стадата, да поминува низ неговата земја.

Биле судири. Некаде победиле Израилците а негде староседелците.

Но народот лутајќи така од едно место на друго, бил незадоволен. Час викал, што нема вода, час што нема леб и останати храни и тажно го споменуваале богатиот Мисир, каде, се вели, имале се доста.

Моша со братот А-рон ги водел и тогаш се до ненаселените краишта- на пустините, каде тие, некој пат, живееле подолго на едно место а тогаш поново се преместувале на друг крај.

¹⁰¹ Да не повторувам: ЕВРЕЈСТВОТО НЕ БИЛО ЕТНИЧКИ НАРОД, ТУКУ САМО ЕДНОБОЖНОСТ

¹⁰² Тие без имотни да не бидат “сиромашни робови и туѓинци”, туку “господари во својата родена држава”, го прифатиле еднобожеството=еврејството, оплачувајќи го имотот и богатството на повеќебожците. Овие за нив биле неверници, како православните за мухамеданите. Тоа продолжило и во 19 век, кога Скиптарите, според скиптар=жезло, кој е само стап, како Мојсејевиот и на другите верски водачи и владетели, со православен двоглаворел, го примиле исламот во нивната најбедна Скиптарија, почнале да плачкаат вон нивните простори на исток, што опстоило се до 1913 година, без имотни тапи на исламскиот верски правец и нивните чеда. Исламските злостори продолжиле и по тоа, по 1941, 1945, 1991 и 2001 година. Зад нив стојат нивните подржувачи, како Египтјаните кај Мојсеја, за тие тамошните простори полесно да ги владеат. За Египет бил битен интересот. Но домородците еднобожци си победиле.

¹⁰³ Се говори за Евреи, Еднобожци, како дојденци, со кои имало и повеќебожци, тн. Неевреи. Сите тие биле дојденци, кои како плачкаши и убијци се бореле со “староседелците”. Кога жената со децата на Мојсеј, што важи и за нејзиниот татко како повеќебожци не секале да се приклучат, Мојсеј тек почнувал.

Кога год патувале, напред е носен 'Ковчегот на заветот', на законите, од кога денски се дигал бел дим а ноќта пламенски столб. Во тој ковчег секако дека била некоја направа за справување на отровен гас, од кого птиците во воздухот паѓале онесвестени на земјата. Во силните коли, опрезниот и мудар Моша морал да носи прекрупена пченица и други храни за прво време, која, кога народот немаше леб, на народот му сипаше како ма-на. Во Јужна Македонија (околу Воден) за пченичниот леб се кажува 'кормана' (кормити, хранити). Да не биде тоа мана, осушена, ситна 'тарана' (како ситни макарони), понесено од Мисир или добиено од свештенството на Богот Сава, која на народот ја сипаше место леб, дар на Саваота од небото. Во текстот скратено е напишано (кор)мана ? Но ипак се трпело многу.

Каде год народ подолго се задржувал, морал и земјата да ја обработува, да се храни а работел и занаети. Од сите писмени состави се приметувало, дека Моша најповеќе пишел и се трудел за верата и уредувањето на богослужењето. Верата не требало да биде ни како нивната стара вера со вистинскиот Бог громовникот Илијам и со повеќе Богови, нарочито домашните Богови, кои народот во Египет и не можел да ги заборави. А не требало да биде ни како богослужење и вера во Египет, кои свештениците на простиот народ чудно му го представувале. Со тоа, како А-врам, сакал да ја појача верата во еден Бог, која и инаку во народот постоела а богослужењето да го заведе со силно спалување на жртви на тој Бог, како што го правел А-врам а кое во старата вера изгледа да не било или мошне незнатно. Се палени ваљда свеќи и мирис на смола а му се донесувал Ил-дар (десеток ?).

Од своето племе левитско, е биран свештеник, како најодан на себе. А-рон го поставил за првосвештеник и неговите синови. Била буна против Мо-ша и А-рон. Народот многу пати захтевал, да се врати назад во Мисир. Од најважните буни, била во почетокот на патот, буна на неговиот брат А-рон и сестра му Мирјан, кои поради вонбрачна жена Мо-шина роптале на него. Тогаш Мирјан паѓа во тешка несвест, блиска на смрт а Моша се помоли на Бог, паѓајќи со лице на земја, те таа се поврати.

Втора буна беше предводена од Кора. Тој и неговите приврзаници роптале на Моша и Арон, што се тие со нив заповедуваат а ваму- велат- тие нас ни викаат: 'избран народ' и како сме 'ние на Богот по волја' и 'први пред Нив'. Па кога е така, што тој има со нас да заповеда, кога сите сме избрани од Бога ?

Кога така се дига буната, Моша нареди, да дојдат во одреден ден сите тие побуненици и стојат на означените им места, па ќе се види, на чија страна Господ ќе биде. Но наеденред под тие побунетици пукна земјата и сите ги проголта и затрпа. Зар тоа тогаш веќе на научниците не им бил познат барут, динамит или слично на тоа, кое можело да се намести, каде било потребно ?

Било помор по шаторите, те од се народот увиде дека Моша е моќен и да има сила Божја зад се и пополека се предавал на својата судбина.

На едно место на патот, каде долго се задржуваше, направиле цел храм во кој го склониле 'Ковчегот на заветот' и другите важни ствари. Тука смеел да влегува Моша и Арон со своите кадилници. Било забрането, со друг оган никој не смее да влезе таму. Но два Аронови синови, понесуваат на своите кадилници жар. Ама тек што влегле во храмот, нивниот жар се запали и тие двајцата мртви паднат на земја. А-рон, велат, дека само молчел, кога ги видел мртви своите деца и ги уклони од храмот. Да тоа не бил некој свешлејќи гас, правен тука во храмот ?

Моша потоа наредил, на храмот да му се донесат поклони, од кои нешто ќе биде за жртвата, нешто остане во храмот а нешто на Левитите.

Така се споменува, кога се осветил станот за светињата, да кнезовите, преставници на племињата, донеле како заеднички дар шест покриени коли и дванаесет волови. А после секој за себе една сребрена чинија од 130 шекели тешка.- Шекел, бил сребрена пара, (што на шака се брои ?). Еден сад од 70 шекели за фаќање крв, при жртвите, двата садови да бидат наполнети со бело брашно, натопено со масло. Една зделица од 10 шекела злато, полна со миомирис. На се ова се гледа, како кнезовите биле должни од народот да купат сребро и злато, се тоа да се најде, како дар на храмот, во рацете на Моша и Левитите а што ќе треба, при освојување на земји. Мириси, како мирисни тревки и смоли, темјан служеле за дезинфекција или можда за некои лекови. На онакви земјишта мора да било многу мирисни тревки. (Така

недалеку од Коринта, на песечното камено земјиште, како во Палестина, се најдува ситна некоја тревкичка со мошне необичен фин мирис).

Секој кнез донел, при прилика на осветување, уште по еден млад вол, еден овен и едногодишна овца за заедничка жртва; еден јарец за жртва на гревови. За жртва на мирот две говеда, пет овна, пет јарци и пет годишни овци.

Од тие дарови се издржувале свештениците- Левити, за кои Моша не сакал, да им одреди посед, кога ја освојат таа обеќана земја.

Народот радо не ги гледал Левитите, поради тие големи жртви, кои морал да ги принесува. (Како и во сите подоцни времиња не воведената рамнотежа измеѓу оние што даваат народ и оние што примаат- благородништво, великани, подоцна ‘господи’).

Од најголемите помогачи Мојсејеви, бил Је-хо-шу, Јо-шу, сув (Је-сух), кај нас преведен како И-сус Навин. Во текстот не стои Навин, туку Нун, Бен-Нун, што значи Син-Нунов, Нун, нунко во јужна Македонија есте: кум. Тоа бен е напишано со точки **בן נון** и би се читало нун ниб

како Бин-Нун. Ако тоа прво слово, кое се чита како **и** и **ф**, како **б** и **к**, ако негде се читало и како **с**, што е можно, тогаш би било Син Нун-ов, што одговара на тоа.

Израилци во својот пат изработувале многу ствари од кожа, дрво, злато, убави ткаенини, кое го научиле во Мисир.

Народот многу пати страдал од змии. И Моша нареди, да се направи една бакарна змија, околу повисокиот столб, да секој, кој во неа погледа, ако е каснат мора да оздрави. Дали можда бакарот употребуван како против отров, би вредело да се знае !?

Израилците се задржувале на поедини станици, да се одморат. Такви места имало, како и денес нашиот назив Логор. Се пиши **לגור** -Л’гор, поново онака, да после **л** дошло тенко рог л

о

ер. Така скратеното пишување секако во многу ако не секогаш, одговара и на таков говор. Кај нас и денес во Македонија и во Југоисточна Србија така говорат н. пр. г’са-гуса, гуска, л’г-лаг, луг к’лне-куне, к’лн-клен и т.н.¹⁰⁴ И сега кога некој само тој збор клн би го прочитал а не би знаел, дека се говори за некое дрво, би мислел да е клин и тек од околните зборови би се сознаело, да се мисли некое дрво и би погодил, дека е клен, се разбира, ако јазикот му е познат. Така и зборот л’гор-логор. Тука сега поново наоѓаме доста наши изрази. Значи логори биле Рит-мах, Кадеч, Перец, Либна или Ливна, Рисах (Ризах ?), Келата (Кела-та), брдото Шефер (Север ?). Потоа Карада, Макел-от, Тарах, Митка, Јакан, Хор Хагид-гад. Аброна, планината Сеир-Сир.¹⁰⁵

Во четвртата книга пиши: Јужната страна од Оракараје: Гарфује, Говејтхе, значи говедо. Потоа станицата караванска: катране. Тука е Јјим, место Саред или Карек. Во текстот се пиши Зред или Сред. Потоа Муджеб. Измеѓу Ел-Белке и Карека се најдува Јах-зах.

Три потоци ги викаат: Вади-Ахса-Вода-Ахса, Вади Бени Хамад, Вади Ка-рек, се мисли, дека се викало Заред или Сред. Недалеку се разрушевните Дибон-Гад.

Во германскиот превод стои на стр. 782, баш зборот Brunnen да се споменува. Но не е, оти во текстот стои барха и бар **באר בארה** -бара. Но може да биде во некои книги да се спо- а р а б р а б

менува веќе тогаш ‘бунар’, оти околу водата во тие предели, биле буни и тепање. Како учениите коментатори не го знаеле нашиот јазик, мошне лесно можеле да земат и мислат, дека е сличен збор Brunnen. Има и место Јазва (јаз прокоп ? или јазва, рана, бол ?).

Моша покрај трудот, да установи нов вид богослужење, кој нарочито се истакнува со многу жртви и многу кадење, секој донесувал своја кадилница и кадел, и го установил повикувањето на народот со сребрени труби, да се соберат околу светињата, додека се изврши жртва. Но свирки за некои богослужби не биле ни тогаш, ни пред, ни после.

Во III. книга се најдува ужасна клетва и заплашување на овој народ, без кои клетви и закани, народ лесно не би ги оставил своите домашни и други Богови, покрај се што се говорело, од Аврама да држел вера само во еден Бог.

¹⁰⁴ Авторката објаснува, до каде говорно бил македонски. Тоа опстоило и денес до северно од Ниш...

¹⁰⁵ Македонски Сеир=сеир=се ир=ил=Ил, со Ил,...слонце=сонце... Ама и ваир=в аир а и баир=ба ир=Ил.

Така на стр. 668. III. кн. стојат овие зборови, дека Господ кажал: 'И така вас ќе ве казни седмоструко за вашите гревови- а тоа биле поради верувањето во други Богови...Тогаш ќе јадаат, месо на вашите синови и месо на вашите ќерки, да јадете'. Нехотица нам ни излегува она страшна слика на гладот од Русија, каде мачениците го јаделе своето мртво детенце. ... Da sollt ihr essen das Fleisch eurer Söhne und das Fleisch eurer Töchter sollt ihr essen...'И јас, се кажува, ќе ги разорам вашите дворови и уништам вашите слики на сонцето¹⁰⁶ и фрлам вашите лешеве на разрушените ваши идоли и ќе ја разорам вашата земја и вашите непријатели, кои во нив стануваат. И вас ќе ве раселама меѓу народите и ќе извлечам меч и за вас. Тогаш ќе постане пустиња вашата земја а вашите вароши разурнати.

А така и постанала, после силни војни и борби таа убава земја во која од цветните ливади и брда собирале пчелите мед и каде се испраќале небројни стада овци, те со право се кажало: во земја, каде тече мед и млеко.

Сега да споменеме од тоа доба од Мојсејевата книга уште едно средство во судење-некој вид отров, кој нас и денес ни останува непознато. (Отровот за Алаксандар: стихс, Р.И.)

Кога требало да се докаже, дали која жена е неверна, мажот ја доведува жената пред свештениците. Овие напишуваат на пергамент некои зборови; ама не се кажува со какво мастило. Тоа писмо го потопат во сад со вода и ја натеруваат жената да го попие. Чим ова ја попие таа вода, преврти очи, пребледи, и удрува пена на уста и падне на земја во несвест. И тогаш жената е крива. (Се гледа од ова, дека со таа вода ја напоиле Мирјам, да се докаже, дека таа немала право, што го нападнала Моша). Доказ на кривица, значи, е зависно од свештеникот. Ако свештеникот сакал да ја осуди, ја бележел со она убиственото (го знаеле и противотровот). Ова значење веројатно го знаел и А-врам. Дали го научил од свештениците мисирски или на друго место? Тој напиток ваљда Сара им го давала на оние, кои од А-врам ги одвеле за жена, да би се разболеле, после што обично му се враќале на А-врам уз пребогати и преголеми поклони. (Стикс=с тик с: пот-тик, стиг-на, стих-о, стив-на, со заговор, Р.И.)

Е тајна, како тоа се справувало. Се гледа и во тоа знаење и наученост Мојсејева.

При освојувањето на една по една варош, се умеело вешто да се заплаши тамошниот народ: како нивниот Бог ним ќе им ја покори целата земја. И кананските свештеници Ел-дад (дед) и Ми-дад, значи дедо на старешините свештенички, (како кај нас во Македонија што викаат: Дедо Владика), место да го храбрат својот крал, го оставиле овој и народ без совет. Можда тоа биле првосвештеници на Богот Сава или Илија (Ил-дад), кои уште им оделе на рака на Израилците. А можда биле и подплатени.

Јасно се приметувача, дека при освојувањата се служеле со подмитување, зашто имале доволно сребро и злато. Така се споменува, како жена една ги сокрила уходите на равен кров под конопот¹⁰⁷ и по нивниот совет обеќала, дека ќе им даде поволен знак со обесување на црвено предиво од кровот уз сид.

Но уште е поинтересно само освојувањето на Ерихон (Божица?), каде најпрво доаѓале уходите и потплатувајќи, ваљда, некои луѓе во градот, им порачале на старешините, дека јаките сидови на нивниот град сами ќе ги срушат, кога тие со светињата застанат со опколување околу него и кога засвираат нивните труби. Каков страв настапил кај опколеното население, може да се мисли, кога се знаело, што често непријателот правел од покорените.

¹⁰⁶ Египтјаните и Бригите имале заедничко говедо, кое било одомашено во Левантот, јужно од 35-та паралела, а јужно од островот Крит. Тогаш Белците престојувале во леденото доба. Поради чумата на говедото следи мала сипаница и грип од грипот на свињата и создавање крвна група А на Белци, која е вегетеријанска. Според Адамо, таа била стара од 15.000-25.000 години. Веројатноста таа да е постара и од 36.000 години, кога се одгледувале домашни животни. По Библискиот Потоп Белците стигнале во централна Азија..., па Јапонија со писменост, а Темните немале писмо. Следи нив да им биде симбол Сонцето, што се гледа и кај Јапонците, пред Мојсеј кај Саргон, а и кај Македонците. Тој бил пелазгиски Бог, а пелазгиски богови имале Феникијците, што важело и за Пелазгите во Палестина. Токму кај нив коњот, што важи и кај Египтјаните, бил бригиски=брзјачки. За Стефан Византиски Бригите биле македонско племе. И следи јазикот да биде само пелазгиски=тн.словенски. Токму тоа го опишува авторката.

¹⁰⁷ Конопот го имало северно од Црно Море, во Азија...Тој кај Белците не постоел, туку ленот. Кон конопот да се додаде: темната пчела, црниот чај, истиот грав во Инд и Нил, крокодил и слон, камила и магаре итн.Видливо е дека Белците во Левантот се повлекле,кој им припаѓал на Темните:РАСА=НАРОД. Како што конопот бил донесен на просторите на Белците, се случило и со свилата. Истото со биволот...

Додека Израилците обилазеле околу градот, тропајќи во тапани и свирејќи во труби, дотаму, веројатно, потплатените луѓе ги провалувале ѕидовите на својот град на разни страни, за цена можда шака злато ил' сребро и обекања, како уште од нив ќе бидат наградени. (А лесно е можно, дека е подметнат барут и на тоа слично- како при буната Кора). И додека тоа се работело, поткопувајќи ги лагумите, свирките заглошно дувале. Уплашеното граѓанство затворено по куќите, само чекало, да види, дали навистина ќе попаднат ѕидовите, кога со светињата непријателот помине покрај нив уз свирка на трубите. Ама на жалост, ѕидовите попаднале можда баш од родените синови !

Моша одредил, каде кое племе ќе се настани на завземената земја и наредил, кои вароши ќе бидат слободни. Тоа значело, ако кривецот се сокрие во кој од тие градови- да е слободен. Но тоа лесно може да било во Кanaan и пред Моша, да постоеле слободни вароши, па тој, како поран познавач на таа земја- тоа го утврдил и примил. Така од една страна на Јордан беа овие вароши: Кедеш (што било и име на некој Бог), Ше-хем, Сихем и Хеврон. Од друга страна: Голан, Рам-от и Безер или Везер. Тие вароши не смееле да бидат многу оддалечени едни од други и патиштата до нив морале да бидат добри.

Во Палестина биле потоци со овие имиња: Кишон, Белус, Кораче, Зерка, Канах, Наслауце, Рубин, А-скалон, Со-рек, Бесор, Египетски поток, Јар-ден, или Јор-дан. Сите овие имиња ни се разбирливи. Јар значи река а ден или дан (Река-дан), но во Мојсеј дан се вика: јом, што после останало. Дали тој израз е од Египет или дијалект од Кanaan ?

Езера се: Мером, Генизаретско езеро викано и Кинарет (Гинерет ?) и Мртво Море. Во ова втекува поточето Кидрон. Потоа Јармук, Јакоб, Зерка-маин, Вади Моцев и Арнон.

Моша напишал закони црковни и граѓански. Прочуените 'Заповести Божји', кои се во 10 точки на две плочи напишани, претставуваат основ на Мојсејевата вера. Може да се верува, дека Мо-ша понел книги на закони од Египет, како и 10 Божји заповести од храмот на Богот Он во Мисир. Ама уште повеќе мора да се верува, дека сите овие заповести се од храмот на Богот Сава-от, северно од Мртво Море или недалеку од Јерусалим, некогаш викан Јевус, Је-вис. Можда негов таст Литро припаѓал на редот на тие свештеници, кои му служеле на Богот Сава, те лесно можело да ги има и тој тие заповести напишано. Поуздано може да се тврди значи, дека тие заповести постоеле во храмот на Богот Сава, оти во нив видно место завзема тој един Бог, цар небески- Сава. Така се вели: 'Помни ден Саватни, јако свјатити јего'. Сети се на денот Саватов, да го светкуваш. Кога тој ден е назван Сабат ? Веројатно поново при преводите разни, каде в е преведено со б а кај нас тогаш викан субота (сабота). Мо-ша најстрого настојувал, тој ден да се светкува. Во општо, тој едини (Адони, Адини), Бог, отец, небески (Је-х-ова) чиј ден строго светковски беше Сава. И сите оние дивни песни во слава негова, која со вековите ги пеиме, се пренесени во Мојсејева, како и христијанската вера.

Граѓанските закони исто така биле строги. Често луѓето се тужеле на нивни говоречки: 'Законот нам ни забранува, да во плугот го фатиме волот и магарето и се одредува казна за тоа. Потоа поново друга и трета казна поради работа и на крајот крајишта останеме и без ниви и без вол и магаре.¹⁰⁸

Во законот влегло и ова: 'Крв од животни не смее да се јаде, просипа на земја, тоа е нивна душа'.¹⁰⁹ Знаеме, дека крвта најбрзо се расипува и неисправно месо во топите предели брзо би се расипало, те не би можело да се јаде или ако би се јадело само би навлекло болест. Потоа пиши и ова во законот: Стрвината, т.е. од цркнато или болесно животно- расипано месо не смеете да јадете. Можете да го дадете на тугинец, која е во вашиот тор (место) или про-

¹⁰⁸ Бидејќи коњот бил познат многу пред Мојсеј, а се говори само за волови и магариња, се потврдува, преданијата биле многу постари од времето кога и Мојсеј живеел. Исто така, се говори за волови. Ова објаснува, дека кастрирањето, од кастрење, било многу и пред Мојсеј. Бидејќи Бикот бил Зевс, Белците него го штроеле, за тој како вол да се користи во работа. Меѓутоа, Белците никогаш не јаделе кравско млеко, ниту кравско месо, што до денес останало со коњското, а чие млеко и месо го користат Монголите. А вакви биле Готите, чии традиции денес останале европски, но не бригиски=брзјачки. Следи во Индија до денес говедото е свето, кое било Зебу=Зевс, б=в, у=датив со с=генетив, што било и со Коњот =Посејдон. Бидејќи Ведите во Индија дошле пред вториот милениум п.н.е., традициите за кои се говори биле од третиот милениум, преку еден милениум од времето кога живеел Мојсеј. Токму тој се присвоил.

¹⁰⁹ Крвта ја пијат Монголите и јадат месо од топло животно, што било со Готите. Денес во Европа се јада крвта, се прават крвавици, а се јаде недопечено месо, Татарбивстек, само готско=татарско=бугарско.

дадете го на странец, Dem Ausländer. Свинското месо исто така е забрането, може да биде што е помасно и тешко за оние потопли краишта.¹¹⁰ Не може да биде друг узрок. Пример ќе наведам од Македонија, каде бев очевидец. Во пределите каде слабо се родува пченка (во Палестина можда и сега да не роди а пред тоа не била)¹¹¹ во тие предели мошне е скапо да се храни свинче. Едно свинче го изел цел јачмен од нивата на мојот газда, кој мешан со пченица, како во тие предели се работи, преку зимата би можел да го нахрани цело семејство од 3-4 членови.¹¹² Свинчето останало дивјачко, само растело до својата големина, оти таа за него е лесна храна, која не го обара за маст брзо, како што е случај кога се храни со пченка и жир. И тогаш, гледајќи, ја целата пропаст на тој домаќин, му говорев: За ваша земја не е свинче, тоа за вас е пропаст, да поради еден брав остане куќата без леб, имате вие масло, кое го мешате со лој и тоа е подобро, отколку да се биде без леб во среде зима. (Во Македонија по старо го викаат месецот јануар-коложег. Тој месец, не смее да се остане без кола дрва и вреќа брашно, оти и воденицата се смрзнува). Лебот е најпотребен, и законодавецот Моша оценил, дека е најопасно и по здравје и по мир во куќата па и по мир во државата ако се нема леб и тој морал да се чува. И секако дека на Сава-от, отец небески му е испраќана и тогаш оваа иста молитва: Леб наш насушен, дај нам !

Во законите Моше, јако се истакнува братот Ебрис н.пр. 'Немој да се стврдне срцето твое према братот твој Ибрис. Немој да го обериш целиот виноград, остави и твој брат сиромашен да дојде и бери во него и се обрадува. Ако жниеш нива, остави на браќата свој класја и т.н. Најстроги наредби во тој поглед се пишани. Братот Ебрис стои како видна целина. Прво мора на својот брат (својот народ) да му се направи добро, па тогаш на другиот колку се стигне. Широкоградноста на старата вера, стеснета е на своите браќа.

Покрај тоа Моша наредува, освојувајќи себе земја, градови и друго, да бидат дрски. Во преводот стои: 'Бидете мажествени, бидете мажествени. Нигде не препорачувал скромноста, кога се однесувало, нешто да се задобие за себе и своите браќа.¹¹³

Во законите се е обфатено: Должност према Богот, семејниот живот, односот на родителите и децата, меѓусебни братски односи, телесна работа и одмор, чување на здравје, чување на животни, кои за животот им биле неопходно потребни и т.н.

За нас поново од голема занимливост е заводувањето на големиот празник 'Пасха'-Песах. Учените коментатори тврдат, дека Евреите не ја празнувале пасха пред живеењето во Палестина и уште некои празници овде заведени а што без сумња е примено од староседелците. Тие празници биле: Пасха, Шебуот или Севуот и Сукот.

Пасха била празник на жетвата. Вака стои на стр. 913., V. кн. Mahre den Ühren Manat¹¹⁴ und berreite ein Bessach dem Ewigen. Чувај месец жетва, класје и спреми 'посек' на Богот. А во другиот стих стои: Und schlachte ein Bessach dem Ewigen. Значи: Заколи посек на Богот. И самиот збор פסח -Песах пиши посек. Видовме, дека зборот **г** се чита и како **к**.

к с п
е о

Првиот ден се заколи јагне т.е. 'посек' и прослави ја дозрелата храна и почетокот на жетвата, во молитва и частење. Утре ден навистина почнува жетвата, жнеење. (И годината може да се чита како жна, жнеење).Први עמר омер што значело мера а и сноп (јачмен) се но-

¹¹⁰ Значи, свињата не била од генетско-географско подрачје на Темните. Кога таа се населила во монголско-индиската Азија телото и станало кратко, како што биле куси луѓето на Темните, бојата црна како на Темните (нашата свиња родува прасиња со црно бели пруги, основа за бела и црна свиња), со повеќе маст, како што се случило со овците маснотртни и долги опашки, Зебу со грбна маст: па тие биле наши.

¹¹¹ Се говори, во Палестина немало пченка. Бидејќи таа им припаѓала на Темните, а таква била Африка, која била споена со Јужна Америка, пченката не можела да потекнува од Америка: вредностите дадени со јагленород не се точни...Античките автори, кои пишат за Филип и неговиот син Александар, велат за пченковни полиња. Пченката е позната во Италија пред Феникијците=Викинзите да ја откријат Америка. Неа ја открила изгубената флота на Александар Македонски, која во Америка ги однела културите, а денес се вели, тие биле американски. Се она што немало јужно од Сахара, не можело да има во Америка.

¹¹² Кога источна Горна Македонија не била за пченка, залудно е да се говори, тоа била Јужна...Америка.

¹¹³ Авторката забележила, дека Мојсеј ги советува своите тие да бидат арамишта, да плачкаат се што било туѓо. Па тие не ги почитувале Божјите Заповеди. Оној ова што на Мојсеј му го ветувал не бил Бог.

¹¹⁴ Monat=Manat, манат=менат=менот, промени, мени, месечна мена=промена, и менопауза=променапауза.

р мо
е

си на жртва со вино и јагне. Дотогаш не се јаде ништо од нова храна. Колку има уште и сега остаток од тоа кај нас ! Од првото брашно се вмесува за жртва леб-колач, викан халах, како хвалах а се пиши **ללה**. Но како словото **х** се чита и како **к**, тоа би било колак. Колач е хвалах,

х л х
а а

захвала на Богот.

После жетвата а во педесетиот ден настанува празникот Шебуот или Севуот, значи сееење, сетва, после онаа прва жетва, оти таму се раѓаат два посеви. Тогаш се носи на жртвата два леба, две јагнина, можда како желба идната храна од оваа сетва да биде двострука уште подобра отколку првата. Таа жртва се викала и сла-мим. Да не е тоа молитва за слатка-блага киша, вода (мим) или на тоа слично: по-сла-та киша од Бога. Дали првиот посев само бил жито а другиот можда леќа, лукови, конопи, лен или поново жито, тоа не пиши.

Како последни празник во година есте Сукот. Како што знаеме, сукот е спротивно од бит за обитовање на луѓето **בית**. Правење на колиби и живеење во ним е устаоновено, се вели,

ти б

што Јаков градел сукот (колиби) за стоката. Ама тоа живеење 7 дена во есента во колибите било востановено од давнина во Палестина. Во тоа време се сеело ваљда озимно жито, се берело грозје, смокви, маслинки, и колибите тамо се викале с'нк. Пиши и ова: Давидовите слуги логоруваат во с'нк и коментаторите го толкуваат, дека тој збор значи заклон од киша, колиби во виноград, лавово легалиште. Тоа значи се сенки (сјени), како и денес за колиби во Македонија вика, додека во Египет се кажувало вака, како кај нас:¹¹⁵ колиба а кај Јаков, можда во Арам, се викало сукот. За време на Давид се викале сенки. Името песах-песок, севуот-сееење и сукот се наши имиња. Тие три празници се сврзани за настаните во природата. На тие празниците им се додава нарочито име: Хо-га **חג** а тоа, кажува значело ход, одење кон

г х

светињата. Првиот ден на секој од тие празници, морало да се посвети на молитва-оди кон светињата, храмот. Веќе само од ова се гледа, дека тие празниците биле во Палестина пред доаѓањето на Моша, оти по него бил еден Бог, еден храм и тогаш на народот не би било лесно да стигне на тој храм и на таа светиња. Тој збор: хога се додавала испред зборот пасха: кога п'сек; испред зборот севуот: хога севуот и хога сукот. Кога од ово **ח** би се исфрлила дол-

г

на цртица со точка, тоа би било слово **д**, што можда некогаш и било и би се читало: хода. Но уште може да биде и друго решение: Во Македонија се кажува за име на весник Божјиот (анџел) Ван-га (Ангелина, Е-ван-гелина, која оди по наредба Божја по светот ван и ја објавува веста на светот). Тој збор га значи ход, како га, скратено: гази, оди, патува. И тогаш тоа **хо** би значело возвишен, а **га** би значело газење, ход-свети ход. И името: Синогога, синохога, можда би се можело да се разчлени: сви-на-хода. Сите на ход кон светињата ? Сите на хода, сана-хо-га. Место сви, сите, се вели, **в** се изостанува.

Празниците овие се посветени во прадавно доба со најважните земјоделски работи: жетва, сееење и берба. Но доаѓајќи народот од Мисир многу подоцна му се придало друго значење на тие големи свечености. Песах, п'сек после светкувале како спомен на излегувањето од Мисир, севуот како примање на законите под Синај, сукот за сеќавањето на своето живеење по пустињите во шаторите.

Годините се викале жна, жнеење (така може да се чита). Земјината година имала 11 дена повеќе од месечевата. Месеци биле 13. Секоја четвртина на месецот е светкуван т.е. седми ден, кој бил посветен на Богот Сава-Сава(о)т. 'Секоја седма година, како и педесета се посветени на Богот Сава-от. На седмата година им е даван одмор на нивите, како до скоро кај нас што на една страна на селото оставале нивите за одмор-угари не се засејувани. А педесета година се викала радосна и опроштајна година, оти тогаш се враќал поседот, кој за долг го зеле и тогаш го враќале. За младиот месец биле нарочити молитви и некои свечености.

¹¹⁵ Манат=менат бил Менес, за месец било во Египет, овде колиба е како кај нас: коптски=тн.словенски.

Во молитвениците еврејски има нарочити молитви за секаков млад месец, како и кај нас за младата недела и млатиот петок што свештеникот свети водица и оди на некоја светиња.

Новата Година паѓала за есенската равнодевница, само не бил стален ден, секогаш зависело од младиот месец. И ние до денес го задржавме тој ден во црквата во старата вера 1. септември на Нова Година. Подоцна се сакало светкувањето на Нова Година да се пренесе на пролетната равнодевница во март. И тој ден се светкува кај нас сега, се испраќаат послатици едни на други. И Турците тогаш ја слават Нова Година, ново лето. (Турците биле Бриги, Р.И.)

Во некои книги (Рошхашам) пиши: Четири пати во годината се држи суд над светот: На пасха- за родот на житото, на неделата светковна (сабота), за плодот на овошките. На се-вуот за дождот (што е потребен за сеене. Она сла-мим значи ќе биде за киша-вода.). На Нова-Година кога поминуваат сите народи испред тронот Божји (се свртивме сите во круг и дошле на исто место, каде сме биле пред година дена-поминавме испред тронот Божји. Зар тоа не се потврдува Св. Писмо, дека научниците знаеле уште тогаш, дека ние се вртиме околу сонцето-Поминуваат сите испред тронот Божји ?

Уште сега имаат Евреите: ден на очистување од гревови: Јом-Кипур, кога едноуди, едноници, цел ден не јадат и не пијат, како што ние имаме исто така денови. Цел ден се про-води во покојни молитви. Негде свештениците по некој одредат во портата, да се моли, не во храмот (го гледав тоа во Солун). На тој празник е заведен сосема подоцна, како и кај нас што во поново време заведуваат читање повеќе оченаш и други молитви а што го има на големо кај католиците- 'за опростување на гревови'. Во главно тоа кај нас го нема, оти при моли-твите во црквите, за време на службата, се се споменува: за здравје и спасење, за плодност на земјата, за времиња мирни; за добро и помош на страдалниците и болните и за опростување на гревовите.

Господ, по Св. Писмо одредил Моша да умре пред што се изврши целото освојување на Палестина¹¹⁶ (Бале-стана), оти не го послушал Господа, од стената на едно место во пусти-њата да предизвика вода само со зборови, туку по стената чукал со стапот. Таа вода се викала Вади-Фаран, Вади-варан (варлива ?) Тука е и варош по тоа име. (Фаран=паран-о, Р.И.)

Мошеев брат Арон, неговиот искрен соработник во големиот дел, умрел на планина-та Сеир и тука сохранил. А-раби го викаат неговиот гроб: Џеби н'аби Харун т.е. гроб на тат-ко Арон.

Моша имал свој најголем и најверен помогнувач Јо-сух, Је-сух бен Нун, синот Нунов, кој во дел ги спроведувал Мојсејевите намери и со нив секакојако дека работел и закони.

Пред крајот на својот пат, пред крај на својата работа, Моша напиша едно најстро-жно наредување, како да држи вера во еден Бог. И тука во петата книга има грозно распалу-вање на омраза против другите вери и оваква наредба: 'Да се уништат туѓите Богови по врво-вите на ридовите; да се спалат луговите во кои се нивните храмови или и цели градови со љу-дството и сите живи, ако во ним е идолчки храм.'¹¹⁷

Потоа доаѓа: 'Последна песна на Моша'. Тука се најдуваат овие значајни стихови: 'Господ дојде од Синај и се јавил од Сира и засијал од Паран. (Фаран=паран, Р.И.)

Паран се викала падина на пустинската висоравнина викана Тих со планината Гхор. Тој е значи Паран: Тих-висоравен, Гор врв на брдото, Паран-падина. (Таа била парана, Р.И.)

Најпоследно му рече Господ на Моша, оној ден кога умре ова: Хајде, искачи се на пла-нината А-бари-м, на брдо Небо,¹¹⁸ која е во земја Мо-аб, која е пред Јерихон и посматрај ја зе-мјата Кanan, која ќе им ја дадам на синовите Израилеви во посед.¹¹⁹ Во германскиот превод вака стои: Und der Ewige redete zu Moschach an eben demselben Tage sprechend: Besteige dieses Gebir-ge Ubarim, den Berg Nebo, der im Lande Moab, der vor Jericho und beschaue das Land Kanan, das ich den Göhnen Israel gebe zum Eigentum.

¹¹⁶ Се потврдува, Еднобожеството=Еврејството било египетско, "склепана" историја на Мојсеј: злочин.

¹¹⁷ Па тој бил душевнонастроена личност, убиец, плачкаш на туѓо...Токму тој до денес е носител на зло.

¹¹⁸ Високиот рид бил до небото, како што била и Вавилонската Кула. Таа се викала: Небокатница=небо катница. На неа имало плоча, со наслов: зигурет, осигурет од потоп...Значи, Белците еден народ, Пелазги.

¹¹⁹ Па не било можно некаков Бог да се залагал за крадење, овде тој е арамија. Затоа до денес се кради.

Ево таа реченица препишана од Библијата на калдејски, еврејски слова и како ние можеме да ја читаме. Но мораат некои зборови да се објаснат. Така зборот називати, викање се пиши **קרו** кри, критк ? Неговиот збор, т.е. Божји-Илијан во Библијата може да се чита и ја-

и рк

мор **יאמר** | ו. Има поново на едно место, глас Илијин грмење да се каже како рика-јом т.е.

рм о ј и

рик-дневно. Зборот, кажи, говори, се пиши како јомор-и (како кај нас сега: нит' ромори, нит' говори), јорвор-говори.

Значи оваа реченица вака напишана може да се чита. Зборовите само со црта сум ги одвоила:

ו ירבר יחדה אל משה כעצ ב ה ידם
 м о ј у м азак аш м ла ав х ј р вр ј и
 о а е о о

חוח ל אמר עלה אל חר העברים
 м ир бак р хг лај але ерму л из и
 а х о с

חוח חר נבו אשר בארץ מדאב
 б а о м г ра п ирзу об н р хг а зи
 а е о

אשר אל בני ירהן יראה אל-ארע
 и ра та акери ох р Ј ин в ла ирз у
 и е а

קנען אשר אני נ סן ל בני ישראל
 л азри ин б л н с ан ина и рзу нан к
 и е а д а

и

Во оваа реченица малку се зборови кои не се разбирливи во нашиот јазик.

И така значи Моша се искачил на брдо Небо, ја видел земјата, која тој ваљда веќе порано ја знаел; ама тој не го внел народот во неа. Тоа го направил Је-сух син Нун а Моша на брдо Небо умрел и гроб не му се знае. Дали тој таку така потполно сам умрел, бидејќи имал снага уште, самиот да се искачи на брдо, не може да се знае, но може да се претпостави, дека тука го довел или мртов донел неговиот верен Јо-суа и го сохранил. А може да се претпостави и тоа, дека се вратил тајно, по свршената работа, да го најде своето семејство и во него мирно да ги заврши своите последни денови.

Тоа сега не е толку важно, колку е важно неговото дело.

Во книгата: *Israelitische Religionslehre* од Dr. Filipsohn од год. 1861. стр. 74 стои за Моша ова: 'Тој имал пред себе една маса луѓе во која само живееле стари традиции на татковците. На тоа врзувајќи требаше од масата да образува 'чврст сложен народ'. И тој навистина поставил темел затоа.

Држејќи се низ вековите едни, исти закони, создале народна зедница и раса. Често топејќи во себе други народи, нарочито во доба на верските метежи, тоа постана навистина- целина и како што вели Филпсон: чврсто сложен народ.

И тие народи, кои сака да ги проведе мудро и корисно од илјада години викан Израилски. Кај нив построгите закони нема пијанство, псовки и непристојни зборови а тоа го нема ни во македонскиот дел на нашиот народ а не било пред во повеќе на нашето племе. Човекот внимавал на своето достоинство. Постарите јако се почитуваат исто одржано во Македонија а беше некогаш кај нас секаде (Песма 'Ој, човече праведниче'... ..'Почитувај го братот постариот и тебе ќе младите твои'). Работа, штедење, молитва- беше 'живот на Божјата волја'. И сега кај нас: 'Моли се на Бог и работи'.

Нивната младеж, што упаѓа во очи, не подржува штетни и денгубни спортови. Разбирале тие дека мечот повеќе не владее, дека борењето изгубило важност, брзината на ногата не значи сега многу, дури ни брзината на коњот, коњските трки, повеќе немаат никаква смисла. Сега кога работат автомобилите, аеропланите, брзометните топови, загушливи гасови.

Ноќниот, кафански живот го избегнуваат. Умерено се хранат и многу домаќинства со лекови се лечат. Со туѓинки не се женат или сосем ретко.¹²⁰ Самоубиства не вршат, животот јако го ценат. Во Македонија кога и старата се бори за живот велат: 'Душата е мила'. Секаква опасност избегнуваат и со пари, пријателство, молба и умилкување се избавуваат себе си и своите оттаму, каде е животот во прашање.

Кај својот секогаш пазарат: 'наши'. И во Македонија за својата народност велат: 'златни наши'. Штедат пари за себе и свои. Учат наука, јазик, трговија а и занаети, уметност ретко. Ако куќата или работилницата дојде во еврејски раце, готово никогаш повеќе не ќе биде продадена на некого друг, освен 'на братот Евреин'. Меѓу себе сами се судат кај храмот со избран судија (и кај нас тоа долго се задржало).

При секое богослужење се дава прилог за разни фондови, кои се огромни. Секој позначаен настан во семејството е одбележен со прилог на општо добро. Од тие фондови се помогнува материјално оние, кои се во потреба, -и тогаш кога нема бедни, (прочитај Раикова историја, како кај старите 'Словени'¹²¹ немале бедни). Туѓинец од тие фондови не може да добие помош.

И другите народи, кои сакаат, да се одржат, се служат со исти методи, како тие. Така тоа исто го гледаме кај Грците, Романците, -Италијани, Чеси и др. а за Англичани и да не говориме, за кои Германците велат, дека ја 'држат Библијата во џепот'. Сите сложено работат за себе и своите и никој не може да им сугерира ни од која страна, да работат она, што нив не ќе му биде корисно. Бидејќи се задобиле најголеми делови на земјата и морињата, тоа го чуваат грижливо и силни пропагатори за мир се разотишле по светот, и со верата, -верските секти (назаретанство, разни 'заедници') како и разни конференции, да го утврдат мирот за сите моќни. Се владеат по практичните Мошеви закони, додека другите стално проповедаат и по нивната волја ја толкуваат Христовата наука, возвишена, идална, далеку од земјата, тешко остварлива во денешното неискрено, себичено и лукаво општество. Законодавецот Моша пред себе имал корисен, практичен живот, големо родољубие меѓусебно и држење секогаш едни, исто закони во верата, кои закони биле воедно и закони граѓански и врска народна, што и самиот збор religia значи. (Може да биде и зборот ве-ра, ве-рит некогаш значеше врска. Врска на луѓето со Богот и меѓу себе.

После Моша Израилци со својата вештина ја завзеле земјата обеќана. Е позната борбата на староседелците за одржување на светкување на 'Богот Бал', како Израилските свештеници пред својот Бог Јехова метнувале жртва а Балови на својот олтар. Јехавини свештеници говореле, дека тој е вистински Бог, на чиј олтар падне оган од небо и ја запали жртвата. Се разбира, дека на нивниот олтар паднал оган, оти тие од Моша го научиле огнот и овој пат во Мисир, кој 'самиот се пали', што видовме, кога два сина Аронови погинале.

Израилците после се стопиле со староседелците, кои всушност биле ист народ како и оние, со ист јазик, само ја држеле старата вера со повеќе Богови а празнувале и свои домашни Богови (Давид служел на домашниот Бог Трпим-Терапим), како и сите останати племиња а почитувале и еден вишни дождов Бог Сава, покрај Св. Илија, првиот (-Перун).¹²²

Кога Да-вид, чие име нас ни покажува, на кој народ му припаѓале а кои би бил од околината на храмот на Богот Сава во долината царска- постанал владетел, уште Израилците не ја задобиле власта во Јерусалим, нити Ковчегот на Зеветот бил донесен од околината на местото пила, -Сила во Јерусалим.

Да би ги појачал своите приврзаници, реши Давид, 'Ковчегот на Заветот' да го донеси во својат престолниски град и да излезе со голема придружба, ваљда со кимпани и лири, да го допратат ковчегот во градот. Тој за сето време играл пред ковчегот, да покажи радост. Го фрлил од себе се горно одело свое и останал во долна руба. Неговата жена Михаила (ха во средина на името можда поново како на царската ќерка и на жена припаѓало ?)- ќерка на ца-

¹²⁰ Македонците не се женеле со други, што било и од порано, со Унгарци. Нити Скиптари со Арнаути.

¹²¹ За тн. Словени имало четири поими: Анти и Венети, кои биле со потекло од Балканот со Мала Азија, Склавини од склава=област, а такви имало во Европа, Азија и Африка, и Словени, според Слово, а имало и Божјо Слово. Русите биле Рецкари од рецки, па од слово Словени, што важело и за Етрурците, создавачи на Рим. Секој оној која најде доказ за преселби на Белци преку Дунав е за Нобелова награда.

¹²² Токму со Перун се потврдува дека Белците биле само еден народ. Тој бил руски, етрурски и еврејски. Исто така авторите говорат дека Ведите, Персијците и Египтјаните имале словенска митологија.

рот Саул, гледајќи од прозорот, како тој необуздано скокнува, многу му замериле, се лутеле и страмеле.

Давид го победил Голијат- и ова име е од нашиот јазик, како победник доспеал во царскиот двор, каде ја задобил љубовта царска, му постанат на царот Саул зет. После се здобил со многу приврзаници, кои го избрале за владетел. Во борбата со Саул тој останал победник, но на сите свои приврзаници многи не им верувал со тоа со туѓите дојденци (туѓи, страни дојденци) почнал да склопува пријателство.

Израилците не можеле својата власт многу да ја утврдат и ако се вовлекле меѓу Кананците а Ерусалим бил слободен.

Давид од политички разлози пристапа свечено да го внесе 'Ковчегот на Заветот' во Ерусалим а со нив вовеле и прваци Израелски, секоејако и мноштво народ. Силното злато и сребро, драги камења и останати драгоцености, кои Израилците од Мисир ги понеле, без сумња го предале на Давид, овој да биде заштитник нивни и за нивна светиња, да созида храм, што овој, ваљда, го обеќал, додека собирал огромен материјал за што поубава богомолја. А војската израилска верно го чувала и штитела на престолот, и со пофалби во историјата го обасула неговото име заедно со свештенството на Богот Сава. И така Израилци конечно ја завладеале Палестина измешано со Кананското истоветно племе, што видовме по јазик, кој едни и други го говореле.

Давидови убави Псалми-Салим, се пишат: **תהלים** Можат да се читаат и те-халим. Те-

м и л а с

м и л х т

а е

бе Бога хвалим. (Словото **л** дали во Калдејска повеќе се читало како **с** а во Кананска повеќе како **т** ?). Всушност тие песни и есте похвала на Богот и тие песни се земени или препишано однесени во храмот. Дека тие песни од храмот на Богот Сава, се познати по давно скопени стихови, потполно слични со оние, кои Малки Седек му ги изговорил на А-врам и по убавата химна на тоа Божанство: Свјат, свјат, свјат Господ Сава-от...! Давид, од таа околина: Долина царска, можел често да биде во храмот тој и со свештениците да е пее славата на Богот и тие псалми и во својот дом да ги пее. Покајните стихови можда се негови сопствени а можда тоа се од тој храм, песни за оние, кои се кајат.

Како што се приметова, дека ги има тие пофални песни многу порано составени, се заприметува, дека продолжиле и подоцните свештеници н.пр.: 'Доме Израилев, благословите Господа. Доме Арон, благословите Господа. Доме Левин, благословите Господа. Благословен Господ од Сиона, живи во Јерусалимје. Алилуја ! Тоа Ал-илуја (слава на Богот, го толкува црквата) се пее и денес во сите просветени народи и вери. И зар не значи тоа Хвала-Илија, Хал'илуја !?

И Он не се заборавил никогаш. Он први, први, од кого почнало верувањето, дека Он е добротвор на луѓето, кој го лие секое добро и громовник, строг судија- без милост ! Он бил први (Первун) а ќе биде можда и последно Божанство, со чие име последниот човек ќе ги заклопи очите. Можда тој ќе го рече, последниот збор: Хал'Илуја !

После Давид го завзел престолот Соломон. Неговото име се пиши Слмо а **и** се додава како на многу зборови н.пр. Јерихо, Јерихон, Фарао-Фараон, Соломо, Соломон.

Него го родила мудрата Вирсавија. Но како тоа да не беше нејзино име на раѓање дадено. Вирсавија значи, дека и таа, како и Давид била од Долината царска, каде е Извор-царски, Вир-Сава. Така женско име може да биде како и: Галилејка, Јерусалимка, бидејќи Давид имал повеќе жени од разни краишта. Соломон го созидал прочуениот еврејски храм на брдо Сијон (Сијон сега викан). Дали навистина блистал и сијал од украси како што велат, или бил обасјан со утринското сонце- свртен на исток, како и сите наши храмови се свртени а тоа е продолжено и во Мошевата вера.

Кога храмот бил готов во него бил сместен 'Ковчегот на Заветот', ама и сите домашни Богови, поради Кананејците и Евреите- Ебрис кои не дошле од Мисир. Тоа им се припишувало на жените Соломови, дека тие тоа го сакале, но тоа било од политички разлози; царот не смеел своите домородци, староседелци да ги увреди и ги славеле Боговите како и пред, како и за време на Давид.

Прва молитва во храмот со подигнати раце ја изрекол Соломон рекувајќи: ‘Господе, кој годе би се молел во овој храм, која било вера-услиши го !

Во книгата ‘Мудрост Соломонова’ се собрани сите пословици, мудри поуки, веројатно од храмот на Богот Сава. Таа книга се пиши **משלי** М’сли, значи тоа едно исто: Мисли мудри,
ил с м

собрани низ многу векови од почести према царот, кој дивен храм подигнал, наречен: Мудрост Соломонова. ‘Песми над песмите’- Високи песни, кои му се припишуваат на Соломон се пишат: **שיר ה שירים**. Ние гласовите можеме да ги читаме Сир-х-(висока)-сирис а може тоа **х** да
си рис х ри с
а а к

се чита како **к** и тогаш би било сирка-сириса, како свирка сириска.

Кога таа песна се чита, може да се верува, дека тоа бил почеток на позоришната претстава уз свирка и песна. Како што Суламка нежно говори: Мети ме како печат (кој старешините го носеле за гајтанот околу вратот на градите) мети ме на печат на срце свое, како прстен на рака твоја т.е. на мишица, околу се носи исто така прстен.

Заљубљени одговори на царот, група на луѓе, кои ја пресретнуваат младата девојка и ја прашуваат: Каде оди по ноќ ? Се тоа изгледа како убаво позоришно парче, во кого е изнесена љубовта на моќниот цар, према својата најмила жена. А писателите неа да би ја овековечила убавината, опишале доста делови на нејзиното тело уметнички. Нејзиното име е како и царево, само последното **х**, кое се чита и како **о** овде се чита како **к**-Суламка а може и Солома и С’лмка, ломка, ‘залаг’ (леб).

Грбот Соломонов или Соломоново слово **מגן אבנו** М’гон аб-от, одбран татко ? се со-
т о б а н г м

ставени два троаголници. Во црквата околу глава ‘Бог-отец’ е насликан троаголник, што претставува како и самиот троаголник со око во средина, преставува свевидение, мудро околу окото Божјо. Тоа исто значи и два составени троаголници, како свевидение на двете очи Божји или двете очи на мудриот Соломон, кој во државата се видел и знаел. (Грчки ‘дипло-мати’ двоструки очи).

Кажуваат, дека тој во сонот од Богот барал, да му даде мудрости, паметно да управува со народот. Богот му одговорил, дека се ќе му даде и што не иште. Бил најубав, најмудар, најсилен и најбогат меѓу околните владетели. По себе ваљан и паметен, опкружен со најпаметните и канански и израилски советници, кои биле и нему и на народот пријатели, бил чуен и со својата праведна управа и со својот мудар збор.

За време на Соломон се стигале крвави верски борби, кои огорчено се воделе по својата Палестина. Книгата на Судија и Царева есте низ убиства, рушење и метежи кои кога во поголема, кога во помала мера траел а се пренесувал на соседните држави. А верската ‘мисија’, верските ‘пропаганди’ и во сите подоцнежни времиња, биле повод на многу крвави војни и немири меѓу народите.

После Соломона се поделиле Израилците на две царства: Десете племиња ги славеле Боговите а две го признавале Мошевиот закон и беа секогаш во борба и со околните држави, чии владетели не можеле да ја гледаат напредна, славна Соломоновата царевина и работеле на тоа, да ја потресат и ослабат, што и било после Соломон. И во тие борби, разединости, Мошин закон би се изгубил, да еден од првосвештениците во неволја на народот не го изнел и го заколнал народот, да се придржува.¹²³

Во доба родување на Исус-Је-хо-сух, Је-сух, викан Рис-го (може да биде, што бил првенец, добил уште едно име. Кај нас во многу краеви после крстењето се промени името за подолго да живеат). Значи во доба на родување на Исус-Христо беше Мошиниот закон зафатил корени. Ама за божанско-идеална, возвишена душа на Христо беше тој закон и премногу земски и премногу сиров. (Kreuz=криж=крст=хрст, крстосан=христосан, разпапнат на крст, РИ)

Со учењето на Моша: ‘Да се спалат луѓето и животните со се живо во градот’, ако тие луѓе имаат други Богови. Со учењето на Моша, само на братот Евреин да му биде добар, не можело неговото божанско добро срце да се сложи и тој сакал многу друго, поидеално,

¹²³ ЗНАЧИ, ЕВРЕЈСТВОТО БИЛО ЕДНОБОЖЕСТВО, СМРТНОСНО ЗА ПОВЕЌЕБОЖЦИТЕ.

можда нешто потрпеливо од старата вера, да внеси во тој закон и да го поправи. (Зборови негови: Јас не сум дошол, да порушам закон, туку да го утврдам-поправам).¹²⁴ (Исус=Исис,Р.И.).

Беше Галилеец. Веќе тоа само име нам ни кажува многу. Како првенец (и роди сина својега првенца) пред своите браќа Јуда и Јакова 'браќа Господни', како пиши во календарот, роден во Вит-лејем т.е. Врата-Лехомова. Велат, дека тоа место порано викало Е-врат, значи навистина Врата.

Црквата го нарекува и Е-ман-у-Ил т.е. Је-човек-у-Бог т.е. Илија. Ман, ман се викал човек (ме-таргу-ман човек кој преваѓа). Дали во почетокот се кажувало маж-човек (муж), како сега во Македонија ? Свезата и пред зборот, која почнувала со **и** се изговорувала како **о** или **у**. Је-човек-и-Илија, Е-ман-у.Ил'(скратено). (Ман=Мон=Мин, денес мин=мина=луѓе,Р.И.)

До триесет години го изучувал законот и се спремал за учител, проповедник, што и постанал, да биде Ра-би или поточно како што во грчките и нашите книги стои: Ра-ви. Зар тоа не значи: Станиште видеља, наука ?¹²⁵

Нашиот историчар Раиќ рече: Беше едно племе српско, кое 'ведало' т.е. видељо, учено било т.е. знаело да чита и пиши. Скратено: Ра-ви(дела) (Српско само од 19 век н.е., Р.И.)

И подоцна, во добата на христијанството, за сите луѓе просветители, учители и добротвори народи се употребувале така китковни имиња, полно признанија и поетичности. Така тие се нарекувале: 'Правило на верата', 'Обрза на кратоста', 'Уздржања на учителот', 'Вселенија свјетилник' и др.

Христос се крстил во реката, Јор-дан на ден 6. јануари (коло-жека) на Богојавување.

Тој ден е викан во нашиот народ негде водици, но тоа е поретко, најповеќе Богојавување, есте поново еден од старите предхристијански наши празници, кои ние баш за тоа гр-ижливо ги чуваме.

Тој ден се гледа и денес а го приметиле нашите прататковци-првосвештеници во прадавно доба, дека тој ден водата е дестилирана (не може да се расипи) во реките, изворите, бунарите. На тој ден свештениците на полноќ ги изнесувале Боговите-идолите, а домаќините домашните Богови, да ги исперат во вода. И така тогаш навистина Боговите се јавувале над реките. (Денот друг почнувал од 6 часот навечер. Е поинтересно да се присуствува во Банат на вечер во очи на Богојавувањето: Крстовен-ден, кога свештениците долго ја читаат молитвата и точно навреме, на почетокот на ноќта го втурнуваат крстот и 'ја осветуваат водата' значи таа вода почнува да е света од 6 часот вечерта).

Дека така морало да биде, случајно дознав во Македонија во Ресн (Ресен), кај оние (селани), кои уште верно ги држат старите обичаи, каде на полноќ од куќата се изнесува, иконата и ја операт на река, бунар, извор.

Од тоа се дава да се заклучи, дека во старо доба се перело во очи на Богојавување на полноќ-Боговите, идолите во реката, изворот. Оттука останало во народот верувањето, дека во полноќ тогаш се отворува небото, Богот се јави и што човекот засака точно во полноќ, ќе добие од Боговите.

Во Ресен 'бадник', гламјата, бидејќи горела цела Бадна ноќ и се дочекала зората-се угасни и склони а во очи на Богојавувањето се метне на оган-бадник (будник) да се бди и таа ноќ (Чула од трговецот г. Љапчева братот на бугарскиот министер). (Бадна=водна, Р.И.)

Веројатно, утредента во зората или пред подне и народот слегува во реката. Денес тоа уште во некои краишта перат рубините во очи на тој ден и на Богојавување се провлечат низ водата (реката). Тоа во Банат и Источна Србија доста е одржано. (Можда целиот народ на тој народ преминува низ водата). (Водица, вадиц=вадит, вадина, вадни=бадни, Р.И.)

Тоа наше Богојавување било во Кanan-Палестина (Бале-стан) и другите краишта, Христос мислејќи можда на божански свој позив слегол тој ден во реката-се крстил.

Сите оние кои се борат за одржување на тој стар календар, уште од калдејската земја -а кои некогаш на сите им бил заеднички, знаат зошто тоа го прават, гледадајќи ја таа служба и тоа прославување да го видат и своето некогашно празнување. Према тоа Богојавувањето не може да се пренесе на друг ден, оти само тој ден водата во природата е дестилирана.

¹²⁴ Исус Христос и апостолите, апостол=а по стол, имале нормални очи. Тие биле од македонска колонија

¹²⁵ Исус отишол во македонската Александрија, каде имало македонска колонија, каде го изучувал стоицизмот. Во него немало робови, без кои не можеле Евреите, кои од повеќебожните се оплачвал/убиле.

Тајната вечера Христова, се потврдува со 'подигнување', кршење на лебот со виното, како при славењето на Домашните Богови.

Дека нашиот јазик и тогаш бил во таа земја и ако можда веќе нешто повеќе изменет, измешан, сведочи и овој збор: Из-Кариотски. Јуда бил од Кариот- како и Из-Раил. Предлогот **из** овде се употребувал.

Но уште подобро нам ни сведочи само зборовите Христи на крстот изговорени: Или, Или, лима завахтани ? Може мој, Боже мој зошто си ме оставил ? Точно е вака Илија, Илија ли мја забвахта ? Илија, Илија, заборави ли ме ?

Да се сетиме на книгата на историчарот Раиќ, кога вели, дека ние сме Срби 'забвени-заборавени. Од тој збор секогаш се употребувало, и овде глаголското преѓашно време. А името Илија и овде, како и на другите места, се употребува скратено: Или, Или, ли мја забвахта ? ! (Со Ил, Соил=С'л + н = С'лн + т=ц це, С'лнце без л С'нце=Сонце, Р.И.)

А кога божанскиот збор и наука на Исус Је-сух- Христо, кој е од нашиот народ, кој со нас заедно го светкувал првиот, Первун Бог Илија, кога неговата наука- но не извртоперена- би го обфатила цел свет, би бил рај на земјата.

Ама кога год би го погледала во храмот на врвот на иконостасот неговиот разапнат лик- осамен, дивејќи се и кланајќи се во душата на 'синот Божји' би рекла: Ти си така високо и затоа си така усамен, до таа висина тешко човештвото ќе се подигни.

И сега во духот ги гледам тие два големи мажа на нашиот народ. На кого повеќе да се дивам и поклонам ? Го гледам Моша како остава се, како се довија денот, ноќта. Во неговите очи гори пламен на преголема љубов за своите драги Ебрис, Из-Раила. Неговите нозе се уморни, телото се свиткува, ветровите го опалиле неговото чело. Меч негов чист се испред неговите деца а строго ги погодува и само неговите деца, неговото племе, неговите најголема љубов. На таа љубов и служи и он и Бог, негови Ибрис да не бидат робови, сиромаси, бедни, неуки и невешти.

Мечот негов се забодува во земјата а законите негови опори велат тука и вака.

А сега во духот гледам блага, полна љубов, озбилен лик на Исус Христос. Неговата убава коса спуштена во кадрици на рамената, како на детето, на кои рамења би сакал да понесат грев сите луѓе. Очите негови благи и кротки говори за големата доброта меѓу луѓето. Неговото чело ден, ноќ мисли за таа преголема братска љубов, која треба љуѓето едни према други да се осеќаат. И тој остава се, да тој на неговата најголема љубов-на бедното човештво, кое само по себе го загорчил овој краток живот- него да му влие љубов една према друга.

И пред неговиот лик мислам погружено во душата за неговата наука: Големета Бого-човечка, да не си кажал пред твојата маженичка смрт, во твојот краток живот, ништо повеќе, само оние 'девет блажества' доста е за сето човештво.

Со оваа мојата расправа би била во главно завршена, но уште ќе споменам некои зборови, кои порано не ги изнесов а кои исто така се наши. Така: миш-пат, мог-дол, шапти-Кенан, усне (кое шепотат) канански т.е. јазик канански, шапти -ј'еним, усне заспалог, уснулог. М-ша лот-шоа, лис, шала-со-лисом (басна), зороа светлост, зохар, зар, светлост, изб, изба-Zelt. Вратара се негде викала евит, негде е-врат, а негде шар, шарис, како шарке(градска врата). Река Прат¹²⁶ или Перат. Законита жена се викала наши-с, како с-наша и атис; каде **и** се изгубило а на крајот другчие се пиши. Место Шопот. Место Витезда, можда Видезда за видење,лечење рани. Баба-батра,баба-кама,го толкуваат како татково наредување (бабово ?). Темниот збор **עבד** обед,го толкуваат како молитва,но за рачка, обед, секогаш се чита молитва.

д б о

Зборот То-ра значи: тоа е станица, по-лазна точка-закон. Како што слогот (зборот) **ра** значеше станиште исто така значи слог ро издлабнување. Останало уште во зборот ропа. Кога е мало вдлабнување кога децата се играат игра: 'кликери' (Европа ?) Уште тој збор, слог, се слуша во ро-ав, рош, рошав-храпав.

Нешто уште да се дополни: Во 2 тих на Библијата стои:

И (п)хараг хи то тов ал вани тхаум и дух (д и р слично) Илијам, сега доаѓа неразбиривиот збор, но може да се чита како од (и)- дувот х-мим (изнад вода). Треба да биде: И земја сва (тов) беше пуста, тамна и дух Илијни дуваше изнад вода.

¹²⁶ Еуфрат=е у фрат: у=в, фрат=прат, овде Прат; Тигар=тигар=ти гар=жар, огнен, огнен=жаров скокач.

Понатамошната реченица за создавање на светот 3. стих:

И јомор Илијам јеј аир ! и јеј аир. И рече Илија, да биде светлост и би светлост, зрак. Мене ми се чини, дека во Македонија постои израз аир за светлост, зрак, но сега не можам да тврдам поуздано. Зборот нека биде и би еднакви се. И не е, ваљда, ни можело во она време да бидат разни облици или бар писмено не биле со малку слова ? (Баир=б аир, Р.И.)

Понатаму стои 10 стих: за создавање на светот:

И кри (ој кри ?) Илијам л-всу в-суху: арх, и ла мк-оу х-мим кри: јемим (море) т.е. и ја назва Илија сву сувоту: земја и за мокроту (скратено мк-оу), сето голема вода, рече море. Во оваа реченица земја е напишана скратено (арг пхараг). Во многу пак реченици подоцна се пиши земјата арза (што изгледа, дека значи доле а не земја).

Понатаму уште во реченицата: И рече Бог, да земјата се трси (потруди) да раше (растиње), усев роди и оно што зри. (зрно). Тука пиши **аг** дрво а на друго место пиши **בל עץ**
г а л в

в-лаг, луг вкупно дрва. Значи, дека аг е половина збор лаг, луги.

Да би уште подобро потврдила, дека словата разнo се читаат, т.е. исто слово на разни начини и после воведувањето на точките и акцентите, служи и овој само еден пример: 'Во II книга за Царевите: <И тргна царот во дом Господов...Тоа дом се пиши **פית** • А во истата реченица на крајот стои...нашле во домот Господни.

Тоа во дом се пиши в-бит **פבית**. Што е во првиот збор **б** тоа е во другиот **в**, а **б**, се пиши
т и б в

со слово, кое се чита и како **к** (Канан) и како **а** и како **х**. Или на друго место две **б**, од кои прво се чита како **в** а друго **б**. Оваа реченица: И би вечер и би утро, ден први. Во текстот вака пиши: И јеј едев (кога тоа **в** би била само потесно, тогаш би било **и** и би се читало е-ден) и јеј вкр, вежерј'ом а. Тоа ј'ом првобитно ваљда значело споено утро и вечер како је-ом (отано), германско им.

Во оваа реченица исто така може да се најдат наши зборови: И дошле два ангели со вечера, кога Лот сефаше (иғаше ?) на вратите на Содом и ги виде (их) Лот, се поклонил со лице до земја (до долу). Во текстот вака: Ујехав (ушав) ш (два) х (небески) м-лаким. т.е. улака Содом в-едев(н) а Лош. иш.ав к шар Содом (на вратите на градот Содом) и зра Лош и с'сав(и) а-вим (вид, лице) ар-за(к), доле чак.

Небески влез значи ангел. Словото **м** овде навистина се чита како **у**. а е-дев, е-ден и овде е вечер и ако би било обратно, по малку пред наведената реченица 'И би е-ден (в) и би вежер, јом а'. Но денот почнувал од 6 часот на вечер и ваљда поради тоа така се рекло. Шар се викала голема врата окована со шарки-порта (распорен отвор).

Лот 'небеска улака' учтиво го повикал во својот дом рекав: анана арни, да сврати во неговата кука со к'раб и раци (краци, нозе) и рагол, можда ракол (раце) да ги измија и да би нокиле (скратено ила). Кога тие не сакале, него сакала негде на крајот, на крај на патот, да нокеваат, Лот ги предупреди, на мор т.е. да има лоши луѓе, кои ќе ги уморат. Тие влегле и лам (лам-кати, залагајити) и месо-т(о) и мазот опек. Јаделе месо и мазот им испекле. Тука има доста наши зборови.

Она: анани арни (хан-господар ?), господари добри, на друго место не се кажува така. Н.пр. кога А-врам купувал пештера за гроб на Сара стои: ш-мани, (хош-ман, возвишен човек, нор-ман можда северен човек. На некое место ваљда се говорело север а на друго нор, гор). Значи, дека е (хо)ш-ман-хосподин, господар. Некогаш словото **и** да не значело ж-маж ?

Исто така на некои места зборот: цар, се пиши х-молох а на многу како и името крал, само молох (или лав ?). Потоа зборот **אשר**... може разнo да се чита, оти тоа последно слово **р** можда е и слово **д** бидејќи се слични би се читало н.пр. ужди, и-зде (здје, овде) или изиде а и со словото **р** на многу разни начини.

Словото **п** -кое сега се пиши на крајот на зборот Моша и го читаат Мо-ша се разли-
е

кува од словото **х** само во толку, што не е сосем, од лева страна на врвот составено. Но тоа слово се чита и како **а** и како **о**. Према се изгледа, дека тоа слово е исто слово **х**, кое се чита и како пет самогласа и согласници: **х, к, г**.

Од книгата 'За царевите' оваа реченица: Сина Тиква, која живее во Јерусалим.

בן תקוה ו היא י שבת פ ירושלם
 млсурј в твж и ајк и евкт нб
 иа е ии о и и

Најинтересно во оваа чиста наша реченица е тоа, што предлогот **у** се пиши со **в**, во Ерусалим (исто така н.пр. 'у Бечу' се пиши кај нив 'во Виени'. Тоа слово мое значи, да се чита на многу места како **в** и нему слично, кое сега се читаат и како **ф**, а во првата реченица на Св. Писмо (прво слово) се чита како **б** и со други зборови. А може и како глас и да се чита. Во зборот Милка се чита како **к** и т.н.

При читањето на преводите, на многу места во текстот не можат да се пронајдат одговорувачки зборови и обратно, а на многу места во текстот не се пиши Илијам, туку Илиј-а. Името на Богот Сава слабо се употребувало: 'Не го земам името Божјо залудно'. 'Страшен е Господ и чудни дела негови'. Градот или храмот на Богот Сава се викал Салим или Салем. (Да тоа не беа во еден збор споени: Сава, Илијам?). И према тоа салим (те-халим) 'псалми' навистина се песни од тој храм пренесени после во Је-вус, Је-вис, Давидов град, наречен со исто име: Је-ру-Салим, во велеубавиот храм Соломонов, каде уште со нови, пофални песни на Богот, се дополнувани и проширувани.

Уште мора да се рече, дека многу преводи на Св. Писмо не се добри. Така во руската Библија ќе се најде н.пр. зборот Олдо הלרה преведено како Олдамо а така и други имиња.

о д л о

Зборот Го-сен е преведен како Ге-сем и ако тој збор го има на крајот словото **н**. Вет-Ил, а во текстот Вит-Ил. Тоа се само мали примери.

Од добриот превод, каде од друга страна е еврејскиот текст а уз коментарите на учениците еврејски писатели, кои ги наведов на почетокот (на германски јазик), може се ова да се провери.

Денешните печатени еврејски слова, на многу места се мошне китнасти, како и нашите старословенски, босанчица и глаголица што често се ишарени, да од шарата вистинското слово тешко разбира.

Едино исто слово се употребува за повеќе гласови, оти бил еден јазик на сите познат, и тогаш учените луѓе, кои заправо знаеле да читаат, тоа го разбирале, бидејќи ги знаеле зборовите. Исто така ги разбирале и скратените зборови што значат н.пр. Ил'-Илија, Б, Б, Бал-Бал, Вавилон. Словото **х**, како се однесува на Богот, значи: Вишни, сега го читаат како: Адонај, Адони, Едини. Ако се однесувало на голем маж, владетел, тогаш е: возвишен. Негде тоа слово значело: горно, изнад, високо и т.н.

Судејќи по тоа што старите слова се викале: "Батаб Ибрис" а сегашни "Батаб Езрис" и што се режале печати со знаци, можда со слова или име, кое го умакале ваљда, во боја и земале отисок, кога се правеле пораки, може да се замисли, дека и книгите (листините) така ги правеле- печателе, и баш поради тоа морало зборовите да се скратуваат. Ако навистина книги печателе, тоа ги изрезувале во дрвото со зборови. Но тоа е претпоставка. А дека препишувале, пишеле, готово цртале слова 'чертами и резами' тоа го знаеме и овој друг збор рези ја подупира онаа претпоставка. (Слово резано во бука, следи букава, буква, Р.И.)

Дијалектот на нашиот јазик со помалку облици, не само да се најдува по целиот Балкан, околу Белград, Банат, туку се проширува далеку на север и другата страна а уз него напореда на оној со богати изрази и правилни облици.

Јас секаде употребувам 'македонски дијалект' оти уште таму се задржани нашите најстари изрази во јазикот а и многу стари обичаи. Ама тие стари изрази се слушале се до уште пред педесет години и во северните делови на Србија а без сумња и по останатите краишта. Н.пр. кога за покладите се обеси олуштено јајце, за конец, кој е утврден за греда на таваницата или на прут, при нишањето на конецот, кој првиот во устата го дофати јајцето, го загризе, се кажува: ламка. Исто така беше и кај нас беа називите за цепка на дрво (сушени на гредите, малку на чад), чиралуци, викани сега задржано само во Македонија (која народот наш почесто ја нарекува: Македонија, данија). По Срем и останатите посеверни краишта слушаме често од нашите мајки зборот: 'Така си не-арна'. Зборот избугарити, прометнути, се слуша и по други краишта освен Македонија (нарочито во Грчка Македонија се слуша тој збор: се избугарило цвеќето, се избугарила пченката). Така се слуша во Црна Гора 'бугарити' т.е.

сврти ја песмата на жалост, бугар-кабаница, свртена кабаница натрашке (со кожата поставена), бугар Морава,¹²⁷ која се врти, го менува својот тек и т.н. Називот Мачва значи Мочва(р) и т.н. Во Поцерини и Мачва се задржал називот за змија: лазарица (плаза) и ист е обичај, да тие во очи на Гурѓеви се плашат по куќите со лупање во железарија уз говор стихови, како во Македонија, само со некоја разлика. (Бугари=сврти, ја земјата, која се угари=бугари, Р.И.)

Во нашите стари книги ќе најдете и доста стари изрази, кои сега кај нас поретко се употребуваат а во последно време се губат и нашите називи, убави изрази на српскиот јазик и се заменуваат со други, без икаква потреба. А нашите школовани луѓе не го земаат во одбрана својот јазик, туку уште им одат на рака на други, да го израсипат, те тој навистина ќе се 'избугари',¹²⁸ прометни и нестани. Ние не сме така воспитани, да се свое браниме и чуваме. Дури и сите денешни Словени немаат развиено чувство макар на духовните заедници меѓу себе. Се гледа оттука, што оставиле, многу од нив, старата вера во која нивни Апостоли Св. Кирил и Методија го утврдиле христијанството и заедничката азбука (која и нашите браќа Власи имале, како и мешовит јазик со нашиот), која би требало сите Словени поново да ја пригрлат. Во делови на нашиот српски народ, во текот на векови, биле разни азбуки. Калуѓер Храбри споменува некои писма и знаци, со кои Србите (европски ?) во давнина, пред Христо се служеле. Тој, измеѓу останатото вели: 'Срби, Славјани,¹²⁹ чртами и рјезами чртјеху и гатаху (читале) погани сушче (како идолопоклоненици)'. А еден научник од XVI. век бележи, дека Србите во Бојемија имале свои писари и дека кнегињата Љубуша 720. год. на нивните (српски) писмени забележила некои прорекувања. Во Љубушиновиот суд се најдуваат зборови: 'Дескиправдодатне' (tabulae legum), исписани знакови на даска. Во нашиот народ од најстари времиња јако е чувана и равда и право а до најново време се чувале необични и општи, заеднички добра. (Први од тн.старословенски се откажале Русите, а Србите, без кукање, Р.И.)

Св. Кирил и Методиј уште еднаш ги собрале во духовна заедница словенските племиња, давајќи им една христијанска вера и добра азбука. И нашиот јазик (на научници со богати изрази и правилни облици, према дијалектот, јазикот 'арамејски, јазикот на селаните, орачите, работниците, -јазик на народот),¹³⁰ со таа кирилско-глаголска, тој наш јазик бил на Св. Писмо, Texte du sacre, оти на наше такво Евангелие се заколнувале француските кралеви во Ремс¹³¹

Додека сум живеела во Македонија ми упаднало в очи многу убави- дури и постариженски (Како во Срем што има мошне убави селанки). Вистински се, немаат големи гради, витки, што доаѓа од разноврсната работа во куќата и полето, тоа секој дел на телото, секој мускул, хармонски сложен. Имале обичај, устата малку да ја соберат- поозбилен лик а мускулите, кои ги обележуваат ноздрвите малку ги стегнат, те носот им е со поубав облик а очите дојдат поголеми, чело глатко. Вештачко некое белило имале, да низ него пробие руменот на лицето а бори не прават. Во црквите во полатемница при светлоста на свеќици, често сум ги посматрала жените нарочиото поврзани. (секогаш со црна марама, како во Срем, Банат, Бачка, чим жената е малку постара).¹³² Марамата е сосем прилепена повисоко на обрвите уз челото и закачена за уши и преку ушите другиот дел на марамата пуштена право. Позади крај марамата 'пеш' вовлечена во бундата. Непрестално мислев гледајќи ги: каде сум ги видела тие ликови ? И наједаред реков: Египќанки ! Исти тие, како од камења исклесани, ликови, а искрена побожност (не од фанатика од мачење на своето тело) на тие ликови им давала на-

¹²⁷ Арбан означувал земјоделец, а Булгар без л Бугар бил селанец: бугар=б угар, б=в, до угарит=Угарит. Следи ридовите да се угарат, кај Фасмер ридовите се викале Булгар. Пак, Србин=срб ин, срб=срп=жетвар.

¹²⁸ Густав Вајганд за тн.старословенски вели старобугарски јазик. Тој бил старовулгарен, старонароден, како што бил вулгаренлатински, булгаренлатински, народенлатински: волгар=волг ар, волг=Volk=полк-а.

¹²⁹ Никогаш не се говори за Словени, Славјани, туку само Склавини. Стари Склавини биле Германците.

¹³⁰ Арамејски никогаш не бил народен, туку службен, што важело и за другите дворасни јазици, а ваков бил староегиптскиот. Од арамејски произлегол новопериски, а од староегипетски коине. Од коине следел латински, готски и конечно нивната мешавина Лутеровиот тн.германски јазик. Како што во Птоломејово време од староегипетски произлегол коптскиот, без црнечки=семитски зборови, истото го направил и Кирил Солунски од коине тн.старословенски. Тоа што авторката вели арамејскиот бил за селаните..., тој бил беден. Само Птоломејци, кои биле Бриги и Македонци, коине го создале да е дативен итн.

¹³¹ Франките преведувале од латински на склавински, Отон со Самоил и еден негов брат разговарале на склавински, а на ваков склавински=обласен јазик твореле Солунските Браќа. Значи, само тн.словенски.

¹³² По Карпошовото востание...од Македонија преселбите биле на наведените простори: исти обичаи...

рочита убавина. Живот пак на оној умрен, каде неизменично се менувал мрсок и пост (за време на пролетен, ускрсниот пост, кога рибата фрла икри, робата не се јадела, нито ловела), таков живот им го одржувал здравјето, трезвеноста и долг век. А се тоа до пред едно столетие во нашите племиња се одржало.

А во селата кај црквата Св. Спас, недалеку од Охрид сум гледала селанка млада со префрлена поврзувача на главата- боја 'трула вишна', ист начин на поврзување како на сликата 'Мајка Божја'. Ликовите убави, малку долугласти образи, очи бадемасти, изрази полни и озбилност и милост, полна мирност. Со гологлаво детенце на левата рака за мене беше, некоја од нив, самата слика на 'Мајка Божја'.¹³³(Очи бадемлии во...Палестина..., не кај нас,Р.И.)

'Античките убавини' мора да се од тие краишта. Говорот им пословица, шалата духовита, пред очите секогаш е вистински и практично.¹³⁴

Како што споменав, дека тој дел на нашиот народ, кој има дивни особини, кои ги чувало своите стари духовни тековини со илјади години, со својот често тешки живот упатено најповеќе да го гледа она, што ќе му биде од корист, баш поради тоа ако го фанатизира преоѓа во друга крајност, како и браќата Из-раили.

Сега да ги споменеме остатоците на нашите имиња, со нашиот јазик во најблиска околина. Зар Олимп не ќе биде Илимп, со својот во близина град Србица ? Некогашниот град Илион и се што е со него во врска. Варошот Ел-басан значи Божји град. Зар тоа не е исто Ил -васан ? (Србица и Елбасан се само од новата ера, Р.И.)

Во хрватската книга: 'Природни земјопис на Хрватска', како Грците нигде не споменуваат, како се викале староседелците, кои тие ги покорице. (Или овие мирно ги пуштиле во својата земја, па тие ги присилите и подјаремиле). Ама мошне замотано ипак се најдува, оти, покрај брегот на спрудовите на островата, жените ги нарекувале сирени (луѓето се населувале и живееле покрај брегот на морето, на равниците покрај реките, на островите).

Ми упадна во очи во Волос, кога се капат жените во морето во сукњи (сукњите биле долги), како околу телото таа сукња се витка, па изгледа како рибји труп а нозете не се гледаат. Косата спадне и се лелува по водата. Кога со лактовите се наслонат на некој чврст предмет (чун) а телото им е во водата, изгледаат потполно како 'сирени'- пола риби.

Сирените и луѓето Сири, Сирви, (каде **б** или **в** се изостанува), пееле на спрудовите дивни песни, како што и денес пее наш народ (и како што во тие тихи ноќи, со полна месечина пееле нашите војници за време на војната во Воден и другде, дивни песни, присакувајќи, доживувајќи ги чежнувачко своите мили, испраќајќи им поздрав).

Со своите дивни песни сирените ги дозивале богатите трговци од бродовите, да им остане можда храна и друга риба, на нивните сиромашни острови. А островите тамо носат и сега повеќе наши имиња.

Читањето беше еврејско и сега е, како турско-арапски од десно на лево.¹³⁵Но изгледа, дека уште и тогаш, што се сакало можда да се скрие или да му се даде важност, дека се читало од лево на десно. Можда оној збор кри, **קרי** а кој се пишел на многу места на ивиците на
и р к

Библијата како што во првата глава споменав, можда тоа означуваше кои зборови требале, да се читаат од лево на десно. Н.пр. зборот **לא** која е напишана покрај името Каин и А-бел,
с е

А-вел, коментаторите велат, дека значи 'сестра'. Кога се прочита од лево на десно есте 'се' т.е. скратено сестра. Дека тоа е точно сведочи уште еден пример I. Кн. царева, каде на пророкот Илија му се наредува, да му помогне на јелејем царот на Сирија. Пиши **על-ארס** а, л-
с р и - л а

¹³³ Македонците имале своја колонија во Палестина.Токму затоа Христовата мајка била како од Охрид.
¹³⁴ АНТИЧКИ=ЕТНИЧКИ МАКЕДОНЦИ.АВТОРКАТА КАКО МНОГУ ДРУГИ ГО ПОТВРДИЛЕ

¹³⁵ Еврејскиот бил тн.словенска, а авторката говори за сирискиот арамејски јазик. Вулгарен=булгарен=народен арамејски говорат и три сирииска села со 18.000 жители, кои не ги разбираат Евреите од дијаспората. Турскиот, Османовиот, бил на Мехмед Караман, кој во 13 век во персискиот јазик внесол турски =монголски зборови,кој опстоил до со 19...век.Арапскиот јазик бил вулгарен арамејски, исламски јазик.

ирс, и тек кога се одвои **а, л** тогаш е друг збор, прочитано од лево на десно може да се одгнетни, дека С'ри- Сири, цар на Сирија. Зборот Ебер, Ебар, што велат, дека е име на 'синот Шалахов' тоа е сумливо, оти А-врам и Јаков со тоа го означувале својот роб. Кога тој збор се чита од лево на десно есте раб, раби, што може да значи, роб, заробеник и слуга. Ама слуга во смисол на најамник тоа не значело, бидејќи и А-врам вели за тој роба, дека е старешина на имањето. (За женско скратено име кат, можда катура а на друго другчиј израз, значеше робинка, служавка.) Кога името раб би значело 'слуга', од исто име би се извело и женско име, подоцна назив: чељад. И самите сродници, кои го работат имањето можда така се викале. А-раби, да не значи сродници, браќа ? Во една реченица во еврејскиот текст Библијата пиши: жито, кое со брахом (сабрахом, сега доаѓа некои зборови, кои би значеле или ступи или жрнали) сите раби и т.н. Тоа раби изгледа дека означувало: сите браќа.¹³⁶

Изучување на ова е мошне споро и тешка работа која захтева работа со години. Покрај тоа мораат да ги знаат сите многубројни наши изрази н.пр. Зерица, Зерка, трошка, троја, трошица, мрвица, Трсим, трсити, тежити, потрудити. Лик, облик (форма), слика, певачки хор (ликува) и т.н. и т.н.

Учените луѓе, кои добро го познаваат нашиот јазик а уз клучот, кој го изнесов во овој спис, можат да најдат уште во Библијата доста наши зборови, па и реченици и ако нас од прапочеток на таа наша писменост и култура не делат многу илјади години. Па на еврејската пресметка сега сме во шестата илјада година а по словенската во осмата илјада. Можда на тоа може да биде и повеќе, кој таа старина сега да ја провери ?

Во нашата српска-православна вера ја носиме ние Србите старата традиција, претхристијанска наша дивна вера со дадаток на христијанството.

Начинот на богослужење, викано јектение, се гледа, дека е од старата вера, кога свештеникот, стоејќи пред сликата на Богот жив-идол (кој е на небесата, незнајно каде, И-дол-е е со слика преставен) му говори на народот за што да се моли н.пр. за оние кои пловат по водите, патувајќи, болни и поробени- Господи да се помолиме. Народот во врска со тоа се моли: Господ помилуј, -смилуј се.

Или кога го повикува во најсветиот час, да се одаде благодарност на Сава-от. Кога несравнета убава таа химна на невидливото Божество: Свет, свет, свет Господ Сава-от, е исполнето небото и земјата на славата Твоја ! Или зар не се гледа во онаа молитва чинот на принесување дарови уште во прадавно доба, кога свештеникот постава дар на Ол-тар, Ил-дар и кажува: Твое е, од твоите дарови, тебе ти пренесуваме од сите и за сите. Народот поново во врска со тоа пее дивни стихови: Тебе ти пеам, тебе благословувам, тебе благодарам Господи и ти се молам !

Уште нешто од старата вера. Свештеникот кажува: да постанеме добро, да постанеме од страв, светиот принос во мир да го принесиме. Тоа покажува, дека ние сме од искона, како и денес стоејќи на Богот да се молиме а тоа го прават и Евреите, кога на големо се молат (н.пр. на долг ден). Клучење и кај нас и нив има само при нарочити молитви и преголеми неволји.

Гледаме, дека Евреите се молат под капа. Тој е стар обичај а тие ја чуваат старината. Некогаш сите машки а тие и биле чувари на верата, некогаш се молеле со покриена глава, оти на исток поради топлота а на север поради студ се врзувало челото, челма, чалма, што тешко било да се вади и поново да се врзува. Тоа бил составен дел на облеката. Великодостојниците, владетелите, свештениците носеле брада (како и денес нашето свештенство, на пример Христо и Апостол), останатите машки не.

Еден лекар од Бејрут, со мухамеданска вера, во време на Балканската војна, раскажува, дека Евреите, нивниот равин Башија, напишал Мухамед, како неписмен трговец верата и богослужењето и се од Мошината вера, со мали промени ги пренел кај нив.

Како кај нас веќе се нагло губи: наше име, наша вера со праствара боголслужба, нашите фини разнолики мелодии, кои повеќе не се пеат и не се свират ни по куќите; ни по кафаните, ни по бањите, нити во позориште. Нашето српско позоришно комади е мошни ректо, нашите игри исто така.

¹³⁶ Брахом=браком; Абрахам=а брахам; Абракам=а бракам; Абраком=а браком со Сара: Слово=Слава.

Стариот обичај, еден час неделно да се посвети на Богот во храмот за здравје и напредок свој и да се манифестира заедницата со своите браќа- се изгубило, освен во Македонија и нешто во Бачка и Банат.¹³⁷ (Во Македонија како и кај Евреите се спрема сето јадење во очи на празникот а празникот, недела е ден на молитва и одмор за луѓе и стоката)

Нашиот дивни српски јазик го расипува со немилица. Туѓи, на народот неразбирливи, преведени или скратени изрази, се вкоренуваат. Другите, просветени народи, го чистат својот јазик од туѓинштина. Додека другите народи би требале со нас да се диват, како еден од најстарите народи и први во просвета, од толку години а она нас сите другиче не ценат и проценуваат, баш поради тоа, што ние свое го потценуваме и едни и друго што не сме на прво место, па тек тогаш други.¹³⁸

Пред повеќе години, одма по војната на една госпоѓица Маѓарица, жена на умрен професор и сестра на професор од Ријека, толкувавме нешто од српскиот јазик и во таа прилика споменав, како нашиот јазик е стар, затоа има такви облици. Таа на тоа ми рече, што секако јако го слушнала од мажот: 'Дека нашиот јазик е мошне стар, а во него се најдуваат корени од сите јазици.'¹³⁹

Ќе завршам со стихот 11.1.кн. на Св. Писмо, каде стои: 'Тргнавме од исток и намери-вме поле во земјата С'нар. И беше на цела земја еден јазик и еднакви зборови'.¹⁴⁰ Учените еврејски коментатори на тоа го рекле следното: *Den während man selbst vor noch kurzer Zeit die Sanskrit und semitische Sprachstäme als Hauptverschidenheit, hat doch die neueste Forschung alle Hindernisse hinweg-geräumt und auch diese auf ein gemeinschaftliche Ursprüngliches zurückzuführen, wovon natürlich die spätere Erworbene aufzuschliessen ist...* Што значи: 'Оти додека уште пред кратко време Санскритот и семитските говорни племиња (гранка) како главна се воздигнувала, дотогаш новите истражувања, сите препреки склонувалки ги и овие јазици ги повлекле на еден заеднички прастари, од кого, наравно се исклучува подоцнежниот развиток на јазикот, подоцнежните тековини.'¹⁴¹

Значи и самите тие озбилни еврејски научници, со кои, како на прави научници- стало до научна вистина, да признат; и ако санскритски јазик и јазиците семитски се сметале до скоро, како најстари, ипак и тие потекнуваат од еден прастар, заеднички јазик, кого треба да се пронајде, враќалки се на неговите првобитни изрази, одвојувалки го она, што тој пронајден јазик со долг низ години, подоцна стекнал и се развил.¹⁴²

¹³⁷ Уште еден доказ дека во Бачка и Банат населението било од Македонија и тоа со/по Карпош.

¹³⁸ Српски јазик бил само тн.старословенски, кој бил македонски, а него Вук Караџиќ го германизирал.

¹³⁹ Тн.старословенски јазик бил говор од Солунско, кој бил говор на античките Македонци: сите јазици.

¹⁴⁰ Белците во леденото доба биле повлечени во Левантот, С'нар=Сенар, со ист јазик и со исти зборови.

¹⁴¹ Белците во ледено доба, со траење од 1.000.000- 500.000 години, опстојувале јужно од 35-паралела, јужно од островот Крит. Тоа било до постледено доба, а до 4.000 г.п.н.е. се создало Средоземно Море, потврдено со јагулата и тунот, со крвна група 0 и А вегетеријанска. Најстара населба бил Ерихон. Одејќи на Исток населбите се се помлади. Тие стигнале во Индија...Кина...Јапонија, со домашни животни, традиции и обичаи, симбол Сонце, писменост, градежи (пирамиди...), музички инструменти (гусла, зурла..., зурла во Виетнам). Тие немале врска со Монголите, кои биле со крвна група 0 за ловци и рибари. Следи кај нив да се создаде крвна група В, која е месојадна без доволна стомачна хлородоводна киселина. Тие со Индијците и Црнциите=Семитите имале заедничко потекло. Црнциите имале еден бог, митот за Адам и Ева, со иловача биле на Црнци. Белците биле повеќебожци. Нивни традиции се внесени во Библијата.

¹⁴² Од дворасниот арамејски јазик на Белци (Пелазги) и Црнци (Семити) се создале вулгарни арамејски, таков бил арапскиот. Од староегипетскиот произлегол македонски Птоломејов Александриски јазик коине. Од него Лив Андроник (240 г.п.н.е.) го создал латински, кој бил беден. Следи во 15 век, кога се завршило со тн.Византиско Царство, пребегнатите во Рим во латински внесле уште околу 10.000 зборови. Токму затоа се говори за исти коински (грчки) и латински зборови. Се создаваат вулгарни латински. Таков бил на Франките, кој бил службен низ Европа, а и Прусија. Таков бил шпанскиот. Евреите протерани од Шпанија во Македонија (Солун, Битола...) говореле шпански и португалски, се додека Бугарите не им ги испорачала на Германците. Германскиот на Лутер почнува да се користи со Гете, браќата Грим...Имало грчка држава, но не германска. Грчкиот јазик е вулгарен коине на Кораис, употреба 1868.

А темните зборови на Библијата, прастари книги, кои многу учени еврејски луѓе се труделе, да ги разберат, како неразрешена загонетка, верувајќи и сами, дека тоа бил вистинскиот јазик на кое Св. Писмо е напишано- тие зборови се наши.

А името Ебрис עבריים, Ибрис, читајќи го од лево на десто есте во најширок обем нај-
с и р б е

стар и заедничко име на наше и нивно.¹⁴³

И ние се поносно ја дигнуваме завесата¹⁴⁴ на прадавното минато и гледаме во духот величествена слика на својот просветен народ и со право кажуваме: дека српскиот јазик¹⁴⁵ е:

Најстар јазик на Библијата, и дека српски народ е:

Еден од најстарите културни народи”.¹⁴⁶

РАСА=НАРОД=ЈАЗИК

На 03.10.2009 беше објавен напис: “Пронајден најстариот костур од човечки предок”:

“Костурот кој и припаѓал на жена што живеела пред повеќе од четири милиони години на територијата на денешна Етиопија неодамна бил откриен од тим експерти, јавуваат светските агенции. Костурот е наречен Арди и се претпоставува дека жената тежела 50 килограми, била висока 120 сантиметри и живееле во шумовитите предели на Етиопија.

Станува збор за досега најголемото откритие во историјата на настанокот на човечкиот род, зашто фосилот е еден милион години постар од досега познатиот фосил наречен Луси, која досега се сметаше за најстар човечки предок.

Арди докажува дека луѓето и шимпанзото имале заеднички предок, од кој човекот и шимпанзото се развивале на многу различен начин и еволуирале независно едни од други. Најновите откритија дефинитивно ја менуваат досега важечката теорија, според која нашите најстари претци биле слични на денешните шимпанза”.

Наведеното е без основа, зашто имам пишувано во сите мои претходни книги. Моето тврдење може наједноставно да се образложи со самиот ембрионален развиток. Во него во ниеден негов стадиум човечкиот ембрион не личи на ниеден мајмун, нити ниеден мајмун на човек. Следен доказ е крвната група 0 била првобитна група кај човекот, а крвната група А била според П.Адамо пред 25.000-15.000 години. Крвната група В била понова, а крвната група АВ најнова, како производ на мешањето на луѓе со крвна група А и В. Наспроти ова, сите крвни групи кај мајмуните, а тие се сите четири човечки крвни групи, постоеле од самиот по-

¹⁴³ Историско е познато дека Египет бил житница во старата и новата ера се до 15 век, а во житница има жнијачи, жетвари, србчии, косачи, но не на цел Арабски Полуостров, кој бил со песочини, а се говори за пасха=песха=песка, песок, пескара, песхара=п есахара=е сахара=Сахара, шекер=скер=пескер... Пак, поимот Срби го има од Балтичко Море...Сирија...Египет...Тој не означува на еден народ, туку срб.

¹⁴⁴ Бидејќи коине бил македонски јазик, во него се внесени македонски зборови, а вакви се пренесени во латинскиот...Следи зборовите да се македонски: завеса=драперија=драпер, драпар=драп ар, драпни...

¹⁴⁵ Српскиот јазик не од Србија, која како држава се јавува на северниот Балкан,многу северно од Ниш, до каде до денес се говори македонски говор. А ова е потврдено во делата на авторите кои твореле вон денешна Р.Македонија, чии дела не се останати на изворниот говор, туку тој е преведуван на современ српски јазик на Вук Караџиќ.Тој е тн.старословенски јазик, со слаба и мешовита промена на именките... А неа може да ја знае само оној кој го учел српскиот јазик. Бидејќи неписмениот човек и душевно болел припаѓа во секој народ, а не само образованите луѓе, српскиот бил само службен, но не народен. Па токму на овој јазик им се преведуваат текстовите на народните песни кои се пееле до северно од Ниш. До денес тие говори, како што било во овој дел за српско време, што продолжува во бугарскиот, грчкиот и албанскиот македонски дел се губат, и така исчезнува македонското античко народно творештво, кое му припаѓа и на македонскиот братски српски народ, а до Цојне 1809 година Белград и Смедерово биле македонски, а Македонија била до Дунав. Не случајно НАТО врз Србија изврши инвазија, во 2001 година врз Р.Македонија изврши агресија, се создале вештачки народи: Грци, Албанци, Власи итн.

¹⁴⁶ Книгата на авторката потполно ја пренесов. Бидејќи јас имам пишано книга Евреите-тн.Словени, јас не се впуштив неа да ја негирам, туку нејзината книга добре ми дојде за заедничката цел, дека Белците биле еден народ, Пелазги. Благодарение на Македонецот Константин Филозоф, кој од коине ги отфрлил семитските=црнечките зборови, денес живеат околу 350 милиони тн.Словени еден народ. Тој треба да се обедини со тн.старословенски јазик, а да се отфрлат дворасните јазици на Белци и Црнци западно од Германија и трорасни јазици уште готски=татарски источно од Франција,што е срам и арам: злостор.

четок. Исто така, она што го пишат авторите, има место за лакрдија, затоа што од црн мајмун постанал црн човек. Меѓутоа, за тоа да се оствари, на црниот мајмун им испаднале влакната на телото. Сама така можело од црн обрасен мајмун да произлезе црн необрасен човек. Следен чекор, според нив, од црниот произлегол белиот човек, затоа што белата боја била најнова. Токму затоа изумрените црнечки влакна кај белецот со чаробно стапче наново се вивнале да растат, за од Црнец да произлезе Белец. Црнецот имал подебели коски од Белецот и во кожата не создавал витамин Д. Следи во прашумите кај него да се појави авитаминоза Д. Пак, Белецот создавал витамин Д, итн., итн. Значи, уште на почетокот премногу разлики.

Најбитно е што кажува македонскиот неписмен селанец: “Тоа што не се коти, неби-дува”. Проверувајќи го наведеното, научниците до денес се уште не добиле меѓупроизвод на било кој мајмун со вид човек. Бидејќи коњот со магарето даваат свој меѓупроизвод, само машки неплоден потомок, се потврдува, човекот немал врска со ниеден вид мајмун.

Пак, коњот и магарето се две домашни животни, кои потекнуваат од две генетско-географска подрачја: коњот на Белците а магартот на Темните. Исто така, постојат повеќе домашни и диви животни, што важи и за растенија, со различно генетско- географско подрачје.

Темните раси имале заедничко потекло од пред да постојат континенти, потврдено со повеќе биолошки методи и друго што го пишувам во претходните книги.

Значи, постоеле Белци (Пелазги) и Црнци (Семити). Првите биле повеќебожци, а вторите еднобожци. Исто така, Белците имале писменост, Црнци не. Белците имале градежи, но не Темните. Тие меѓусебно не се разбирале. Подробно за нив во другите мои книги.

За време на леденото доба, со траење од 1.000.000-500.000 години, Белците биле повлечени јужно од 35-та паралела, јужно од островот Крит. Тој простор бил наречен Левант, затоа што Леванот=леванот бил левант, без в леан т, налеан, со морска вода. Тоа почнало од последено доба. Следи најстара населба да е Ерихон. Што се оди по на Исток, населбите се се помлади. Така Белците со своите домашни животни и растенија, со своите две крвни групи 0 за ловци и рибари, како и крвна група А за вегетаријанци достигнале до Индија...Кина...Јапон. Следи во Јапонија крвна група А на Белци да изнесува околу 40%, види мои книги.

Значи, Белците биле фина коса, густа брада и обрасено тело, а Темните со јака коса, ретка козја брада и необрасени по телото. Вакви биле и нивните домашни животни.

Исто така, Белките биле со големи карлици и гради, како породилки и доилки, а вака била преставена фригиската=бригиската=брзјачката божицата Ма, Му: Мајка, Матер, Мутер. Наспроти Белците, Темните се со мала карлици и гради. Најдобар пример е ренгенството во Јапонија, чии ренгени за мали гради најсоодветно не се искористуваат, што е спротивно кај нас во Европа итн. Ако се земи во предвид, дека Јапонците, според Јапон=јап он, Јап=Јапет=Цафет=Белци, се со околу 40% крвна група А на Белци, се одгонетнува вистината, дека големи гради и карлица била одлика на Белците. Да не се изуми, дека нивното наследување е полово поврзано, со остаци. Исто така, бидејќи крвната група В помалку ја поднесува сојата од крвната група А, се потврдува, сојата била легуминозно растение пренесено од Белците. Исто се однесува и за житарицата оризот. Ама исто така, и јаболкото, кое денес е јапонско.

Се разликувале Белци со пелазгиски и Црнци со семитски јазик. Припадниците на Еднобожеството=Еврејството, кои биле Белци, говореле на пелазгиски=тн. словенски јазик. Ова било затоа што Белци биле не само Египтјаните, со жителите на Арапскиот Полуостров, туку и Сумерите. Овие се разликувале од црноглавите Акадци, кои како Црнци (Семити) имале друг јазик од Белците (Пелазгите). Следи да се создаде дворасен јазик арамејски на Белци и Црнци, а ваков бил и староегипетскиот, во кои мнозинството зборови биле на Белци. Кога делата биле преведени на арамејски, како што било со Библијата, во нив останале мнозинство зборови пелазгиски=тн. словенски. Тоа следи во нивните наследници коине, латински, готски, вулгарно латински (франкиски, шпански...), Лутеров германски јазик итн. За пример се наведуваат следниве: Вавилон=ва вил он, он=ан; радио=радил, работи ама и кардио=карадио=ка радио=радил=работел; Јохебеде=Јовеведе бил роден=веден, веде..., Јове=Јаве, оти неговото родување било јавено; Аврам=а врам, наврам...; Амрам=а мрам, умрам, замрам...Мраморно Море, мре умре=умрено умрам, Кумрам=к умрам, Мртво Море...Видливо е дека она

што го пишел Мојсеј, имињата имале пелазгиски=тн.словенски значења. Бидејќи ова го истакнав во мојата книга "Евреите-тн.Словени", овде само ги наведувам:¹⁴⁷

Кога Александар Македонски Македонското Царство го проширил во Азија, македонски колонии имало на Тибет..., македонска станала и Палестина. Во неа имало македонска колонија, а такви биле Исус (Исис) Христос со Апостолите, кои имале нормални очи, а не како тамошното население, со закосени очи, што останало до некаде до 15 век кога преселбите кон Исток продолжиле, што важело и на Црнци од Африка кон север итн. Многу убав податок наведува Спајќева за Мајката Божја како да е од Македонија, Охридско.

Се ова укажува, дека Белците биле еден народ. Најдобар пример историски се Русите:

Херодот кажува дека во Русија се селеле луѓе од персиските простори и малоазиски со балкански. Ова продолжило и потоа, пред и по Јустинијан, ама и за време на Отоманското Царство. Бидејќи Русите, денес како Руси и Украинци, говорат само пелазгиски=тн.словенски, тој бил јазик на Белци (Пелазги). Следат исти знаци со исти значења во Русија, Подунавјето, Баканот...и Египет на Каменот од Розета. Тоа говори, дека Русите како тн.Словени биле ист народ со Македонците, а се до со 1809 година Македонија била до Дунав. Според киевскиот свештеник Нестор (11-12 век), Русите потекнале од Илирија, а таа била во Македонија. Харолд Ламб пише, Македонците ја создале Русија. Па овие биле повеќебожци, потоа христијани.

Еднобожеството=Еврејството се ширело на Север. Дури се создала Казарско-еврејска држава. Таа допирала до Крим и Кавказ а во 13. век неа Џингис- Хан ја освоил. Тие поеврејени тн.Словени има и сега многу во Русија. Вакви биле пореселени во Израил, каде се говори и руски јазик. Се ова говори, Израел била/е тн.словенска земја.

Ангелија Станчиќ Спајќева вели: "Израилците после се стопиле со староседелците, кои всушност биле ист народ како и оние, со ист јазик, само ја држеле старата вера со повеќе Богови а празнувале и свои домашни Богови (Давид служел на домашниот Бог Трпим-Терапим), како и сите останати племиња а почитувале и еден вишни дождов Бог Сава, покрај Св. Илија, првиот (-Перун)". Па Евреите=Израилците со Македонците биле само еден ист народ.

Бидејќи Мојсеј бил Египтјанин, а Еднобожеството=Еврејството во Палестина било донесено од Египет, а најбитно македонско племе биле Бригите, се трага нивната врска:

Говедото на Египет и Бригите било истоветно; Породинската куќа од 6.000 г.п.н., а пирамидите од 3.100 г.п.н.е.; Бригите ја создале Анадолија и Ерменија: анадолската црвена шамија со синцирче и парички како во Бригија, во Брзјакија до дулбен; Шарл Азнавур во Охрид изјавил за песната Јовано Јованко, со која тој бил потсетен за неговата домовина Ерменија; да се потсетиме на песната Каранфило филфило, Каранова лоза, фило=пило, од пило се пило, а на Египет симбол му било пчелата со нејзиното пило, кое е во кошница, во вид на пирамиди, основа пир=пил, пира=пила, со пирење создавајќи жештини; бригискиот коњ постанал египетски; египетски крал Псаметих (7 век п.н.е.) утврдил побрзо учеле децата на Фр-

¹⁴⁷ Библијата преведена на македонски: Абрахам=а брахом=браком; Давид=давит; Исаак=иск=иска=Исака=и сака; Исмаил=исмеил=исмејал; Исав=исав; Израил=изроил; Јаков=јак ков; Јосиф=осиф=осип; Јуда=ј уда; Мојси=мој си (син), Самсон=сам сон, Сара=сара...Кумран=к умрен или Кумрам=к умрам=у мрам=мр=мре (=премре, замре...мрморе...)=умре=Умрено Море, Мртво Море...За Елиса, Елизабет=Елисавет. А бидејќи з=с, завет=савет=с авет=а вет-и. Останува само Ели. Како е=и, Хомер=Омер=Омир, тогаш Ели=Или=Илиј=Хелиј=Хелиос=Перун=Зеус=Зевс. Камел=Камил=камила=ка мила; Камуил=камил=ка мил; Лепра (лебра=лебара)=леп пра=праа=права=правам; песок=песка=песха=Пасха; Сахара=сахар=сахар=сехер=шекер со кристали како песок, пескара=не скара=схара=Сахара, скара=сгара=с гара=гара=кара, а оти ф=пх=п Африка=а фрика=прика=пирика (=пири ка) пири=гори=гари=гари=кари. Тамара=та мара...Тамна=тамна...Исто така, Ветил=ветил; Вирсавиа=вир савиа=савија; Вирсава=вир Сава; Сава=Сава...; Силом=силом...; Синај=синаи=синои=синови, Синај во облаци или магла, која е сина; Ситна=ситна...Псаметих=п самет их=ик (па самет=самит) Како доказ е кулата во Вавилон, со плоча, со текст: "Небокатица"=небо катица, ама исто така и "зигурет", з=с, о + сигурет=осигурет, осигурување од Потопот. Тоа е само истогласно. Тоа е можно само пелазгиски=тн.словенски јазици, како што Мосес=Мојси зборувал и пишел. Исто гласно денес не е можно за Евреите и другите тн.Несловени. Во прилог е и Јерусалем=ј е рус алем=алим, ама не Свети: рус=рус; Еврей=е вреи=ври-е(само) вир=Вирсавиа...Дополнување: Адам=а дам; Ева=е ва; Јахве=јаве; Агара=а гара; Ное=Нове; Апокалипса=а по калипса=ка липса; Сава=с ава=аба, сави=саби; сабот=с абат, работа=р абот-а, абат; Лука=лука; Тавор=та вор, в=б; Јехудит=је худит (х=к); "страшниот бог Молох". Пред стравот без да се страда само со молк: млк=молк=молок=Молох; Ехнатон=е хнатон, х=г, гнатон=гнат он, гнат=гонат=гонади; Игнатија=и гонати

игите од Египтјаните, а Бригите ја создале Фригија;. Во прилог со наводите на Ангелија Станчиќ Спајќева за Бригинки како Египќанки, Охрид бил во Бригија=Брзјакија.

Бидејќи Бригија била Европа, а Континентот се населили со луѓе, домашни животни и растенија од и преку Балканот, се потврдува, Европјаните биле само со потекло од Балканот со Мала Азија. Следи Европа да е само со пелазгиски=тн.словенски поими. Во претходните мои книги тоа го истакнувам. Олга Луковиќ Пјановиќ наведува повеќе автори, кои пишат за тн.словенски имиња низ Европа. Спасиќева исто така таа укажува на тн.словенски имиња низ Европа. Таа пиши и што Калуѓер Храбри истакнува за тн.Словени во Боемија и позападно, чии простори се прогласени за германски. Ова се објаснува со наводите на Бонифациус (8 век), кој го проширувал католицизмот, источно од реката Рајна, кои биле само склавински=тн.словенски, а за него Склавините биле најодвратна и најгадна раса. Олга Луковиќ Пјановиќ, "Срби...народ најстарији" (1993), кн. 1, на стр. 130 пиши, што Сипријан Робер истакнува: "...Може дури да се каже, дека Германија постанала само со распарчување на словенските кралства, оти уште во време на Карло Велики, се што било од онаа страна на Рајна, тоа не била Франкија, туку <Славија>. Денешна Австрија се состоела само од Словени, а во Прусија, се до XVI. век- улез бил Германинот, кој тука живеел само како полски вазал...". Склавините биле денешните Германци, кои не само другите ги лажат, и самите себе се лажат, пропратено со злосторства итн. За потсетување што во претходните книги велел: Франките преведувале од латински на склавински, Отон со Самоил и еден негов брат разговарале на склавински, а на ваков склавински=обласен јазик твореле Солунските Браќа. Значи, само тн.словенски....А Спасиќева истакнува: "со таа кирилско-глаголка, тој наш јазик бил на Св. Писмо, Texte du sacre, оти на наше такво Евангелие се заколнувале француските кралеви во Ремс". Со ова се потврдува, дека Франките биле само Белци (Пелазги) со пелазгиски (тн.словенски) јазик. Тие создале вулгарен латински јазик кој бил службен кај Франките. По тој бил службен низ Европа, што важело и за во Прусија, а таа ја создала Германија. Германскиот јазик на Лутер не се прифаќал. Тоа станало можно со Гете, Браќата Грим итн. Па Германци се најнов народ.

Имало српска држава, а и грчка, но никако германска. Па само француската била прва држава со прв јазик, и тоа само на крајот на 18 век. Неа ја следела Русија со руски јазик, кој бил тн.старословенски јазик, како што бил и српскиот. Како рускиот и српскиот кои биле македонски тн.старословени и грчкиот бил македонски, само вулгарен коине. Токму затоа е жалосно што дозволуваме други да ни пишат истории, тие нас да не делат и уништуваат.

Олга Луковиќ Пјановиќ (1990), кн. 1, истакнува, што Јован Цвиик кажува: "ШТОКАВСКИ, кој се дели на СТАРО-ШТОКАВСКИ (Македонија), СРЕДНО-ШТОКАВСКИ (Србија североисточно од Стара Србија, одн. Македонија) и НОВО-ШТОКАВСКА (Далмација, Лика, Кордун, Банија, Славонија, Босна, Херцеговина, Црна Гора, Косово, Метохија, Војводина и Шумадија), со: ПОДИЈАЛЕКТИ: ЕКАВСКИ, ИЈЕКАВСКИ, ИКАВСКИ, веќе постоеле на плото на древна Тракија и Илирија, на основа што се наметнува заклучок, дека словенски јазик не е донесен на Балканот тек во VII век по Христо". Тоа што го пиши Цвиик се поклопува со она што го пишел Херодот, кој Балканот го делел на Тракија и Илирија. Тоа се совпаѓа со помасовна употребата на темниот вокал на источниот Балкан во споредба со на запад каде биле Илирите. Меѓутоа, кај Цвиик стои: "Србија североисточно од Стара Србија, одн. Македонија". Токму за овој дел се такмичат српските и бугарските автори, тие него да го прогласат за нивни, иако Србите и Бугарите биле Македонци, само не антички=етнички. Исто така, таа (1993), на стр. 143, ја наведува картата "Српски јазик и Српски земји", со староштокавски, средноштокавски и новоштокавски. Средноштокавски е означен се до со источно од Крушевац до Бугарија, а над Крушевац е Шумадија. Видливо е што направил јазикот на В.Караџиќ, кој треба да постане српски државен јазик, одродувајќи се од изворните говори.

Значи, видливо е дека стариот јазик бил во Македонија, а преселбите биле од и преку Македонија. Ова се совпаѓа со географската оддалеченост од Источното Средоземје, од Левантот, каде престојувала белата раса. Такви биле преселбите низ Балканот и ненаселениот континент, кој од и преку Балканот се населувал и донаселил, процес кој до денес продолжува, но никако обратно. Ова е исто како што го наведува генетичарот Сфорца, како генетска оддалеченост од Мала Азија и Балканот. Преселбите биле постепени, километар годишно.

Според она што го пишел Јован Цвиик и наведената карта на СФР Југославија, видливо е дека северно од Р.Македонија никогаш не можело да живее друго население со разли-

чен јазик од тн.словенски, што важело за Арбанија=Скиптарија, која се граничи со тн.словенски земји и морски површини. Значи, тоа било само по 1767 година, кога била укината Охридската архиепископија/патријаршија со тн.старословенски јазик, кој за Марин Барлет бил илирски јазик. Дотогаш тн.стара Грција (Елада) била под неа, што важело и за Епир, во кој била Арбанија (Албанија). Според М.Барлет, Албанија била во Епир, кој бил македонска земја, а Македонија имала многу земји. Значи, Арбаните биле само одродени тн.Словени, што важело и за Власите. За Густав Вајганд, Албанците и Власите биле само “браќа”: само тоа.

Па ова се потврдува и со лавот, со кого глаголицата од Солунско била однесена во Далмација, а од Бригија=Брзјакија со прчот кирилица во Истра. Па се вели во Истра живееле Власи, чиј тн.словенски јазик бил латинизиран, што важело и со Власите од Москополе до Корча. Тие од Али Паша Јанински биле протерани. Бидејќи глаголицата и кирилицата во Далмација и Истра биле однесени само преку Арбанија=Албанија, која била под Охридската архиепископија/патријаршија, а во Далмација со Истра биле во употреба и во 20 век, отпаѓа можноста дека Арбаните не биле одродени Епирци, значи Македонци=Православни.

Следи по 1767 година да се потиска тн.старословенски, а да се наметнува само коине. По создавањето на државата Елада, Македонците сфатиле дека тие не се Грци, а со основањето на Бугарската егзархија ниту Бугари. Затоа тие понатаму се заложувале за тн.старословенски јазик. Најдобар пример бил градот Кукуш. Тој 7, 8 и 9 ноември 2009 години слави 150 години пристапување како унијати во Католичката Петрова црква, и тоа во Струмица, во католичка црква. Ова било затоа што Цариград и Русија на Кукушани не сакале да им излезат во пресрет, да прекини Цариград да го наметнува коине, а да го прифати тн.старословенскиот јазик, кој имал традиции од 9 век, со кога Солунските Браќа делувале. Покрај овој јазил, Македонците сакале да си ги вклучат и мајчините говори. Прв бил Марко Тодоровиќ ...

Католичката црква извршила присила Власите да го прифатат католицизмот. Бидејќи тие биле од Епир, а Епирци биле и Скиптарите, до 1767 година биле под Охрид, а потоа под Цариград, Власите сакале да останат под Цариград и Грци. Само мал дел Власи ја прифатиле Романовската црква и биле Романци. Со ова се потврдува, немало етнички народи, туку само верски. Следи Рим да го задолжи Али Паша Јанински нив да ги прогонува. Нив ги прифатиле тогаш непријателите на одметнатиот Али Паша Јанински, Османите. Власите кај Османите биле службеници со коине, кој покрај Османовиот и арапскиот јазик бил трговски итн. Токму затоа Власите станале богати. Богати станале и Скиптарите. Тоа било кога тие го прифатиле исламот и стапиле во служба кај Османите. Тие биле носители во војската итн. Нивни потчинети биле азиските Арнаутите. Тие православните ги прогонувавем, убивале и плачкале. Токму затоа до денес Македонците како православни се најбедни. Секој кој не сака да ја прифати вистината, е непријател на македонското православие. Тоа се Рим, Виена и други.

Први кои отвораат школи на скиптарски јазик биле Виена и Рим.

Кога се говори за Арбанија=Албанија=Скиптарија, е битно што во неа се учи. Токму во Албанија се учи, дека Албанците биле само едно: планинци. Тие се спуштиле, па така ги протерале и асимилирале Словените. Според Марин Барлет (16 век), Албанија била во Епир, кој бил македонски, а Македонија имала многу земји. Следи, тие како Епирци биле само Македонци. Барлети вели, старословенскиот јазик бил илирски, а Илирик била Зета (Црна Гора). Исто така, топонимијата во Епир со неговата Албанија била само тн.словенска. Ова го пишуваат мноштво автори, а Арбаните=Скиптарите самите се лажат, кога тие ништо не прифаќаа што за нив кажуваат другите. Па тие го одбегнуваат и она што го пишел Марин Барлет. Се ова говори дека во Албанија се било само тн.словенско, што важело и со планинците.

Во ‘Мала енциклопедија Просвета’ од Белград, 1969 г. за д-р М. Шуфлај се вели дека ‘бил историчар, проф, на Свеучилиштето во Загреб, голем познавач на албанската историја... Дела: Срби и Арбанаси, О арбанашките градови и др’. Од областа на албанонологијата многу дела издал на германски јазик. Во предговорот на книгата ‘О Албанцима...’ Б.М. вели дека М. Ш. спаѓа ‘меѓу најголемите албанолози во светот’. Меѓутоа, во факсимилот на Б. Маговац постои Албанија, ама не Албанци, туку Арбанаси: “У Албанији живи преку милион душа, од тога е преко четири петини (82,2%) Арбанаса. Народа, кои се осјеча Србином, било е (по попису)...”. Значи, Албанија била во 1912-1913 година, кога имало 0% Албанци. Во 1929-1931 година немало Албанци, туку 82,2% Арбанаси, кои биле тн.Словени, за Шуфлај Срби. Следи на мафијашки начин била создадена Скиптарија, чии жители 82,2% Арбанаси=тн.Словени се

одродиле од својот јазик на Белци, тн.словенски, а тоа било со трорасниот скиптарски јазик, само дело на Рим и Виена,само во борба против православието и неговиот тн.старословенски јазик. Па потоа се вели: "Енциклопедијата на Лексикографскиот завод на ФНРЈ, издадена во Загреб 1955 година бележи дека 'според пописот од 1941 година Албанија имала 1.105.000 жители, а според проценката од 1951 год. 1.210.000 жители; од тоа Албанци се 82%...православните 21%, католиците 10%, а муслиманите 65%' ". Видливо е дека во Албанија комунистите создавале исламски албански народ со римско-виенскиот трорасен албански јазик.

За да се говори за албански народ тој мора да поседува свој албански јазик. Меѓутоа, тоа не било можно, затоа што во Албанија живееле два народи со два различни јазици, со кои меѓусебно не се разбирале. Тоа биле Арбани=Тоски=Скиптари и Арнаути=Геги. Следи прв јазик во Албанија да биде гегскиот од Елбасан. Дури со Енвер Хоџа бил внесен токанскиот. Се ова говори, населението во Албанија прво се гегизирало, а потоа тоскизирано. Или инаку кажано, во прво време Албанците постанувале Геги, а потоа Тоски, кои понатаму меѓусебно не се разбирале.Најголем носител на новиот албански народ бил Јосиф Броз Тито,кој бил католик и масон (во школскиот брод "Галеб", каде имал тој своја преубава палуба, со масоните одржувал состанок). Ова се образложува со примерот во СР (НР) Македонија, каде живеат 90% Геги и само 10% Тоски, Тито дозволил да се наметне врз азиските Арнаути=Геги арбанскиот=тосканскиот јазик и во СФР Југославија создал нов албански дворасен пелазгиско-монголски народ со тосканси=скиптарски јазик кој бил трорасен: Белци, Црнци и Монголи.

Скиптарите биле бедни. Прифаќајќи го исламот, тие постанале богати. Тоа тие можеле да бидат само преку плачкање на имотите на православните.Најдобар пример бил во западните делови на Р.Македонија, плачкајќи ги Македонците-православни. Бидејќи Македонците во пограничните простори на Р.Македонија, во Скиптарија, биле муслимани, како такви Скиптарите нив не ги оплаќале. Токму затоа Скиптарите таму и не се населувале. Следи денес таму Македонците-муслимани да говорат македонски. Напротив, овде, во Р.Македонија, биле протерани само Македонци-православни, Скиптарите нивните имоти ги оплаќале. Токму затоа на тие простори нема Македонци-православни, туку Скиптари со скиптарски јазик. Сите населени до 1913...година за оплаќаните имоти немаат доказ за сопственост (тапиини...). Бидејќи Македонците-православни во градот Дебар, Тетово...од власта донекаде биле заштитувани, мнозинството понатаму останале Македонци-православни. Меѓутоа, започнал процесот на скиптаризирање на Македонците-муслимани, што важело за Турците итн.

Се истакна, Белките имале развиени карлици и гради. Наспроти нив, Монголките биле со мали карлици. Бидејќи тие го прифатиле бригискиот коњ, нивните карлици како јавачи се деформирале. Да не се изуми, тој бил Посејдон. Токму затоа ние до денес не јадеме коњско месо и млеко. Истото била со бригиската традиција за говедото, оти Бик=Зевс, однесена во Индија, поради што говедото останало свето животно: не се јаде месото, нити млекото. Не само на Монголките да не им биле развиени градите, мајките на своите женски деца десната града со усвитено железо им ги изгорувала,за таа да не се развие,девојката да биде добар стрелец и убиец. Бидејќи Монголите имала ретка брада, која била козја, со еден шилок, неа и лицето им ги гореле, дури черепите во калапи си ги поставале, за тие да се издолжат, со цел да се намали отпорот на нивното јавање, за тие побрзо да јават. Е познат татарски бифстек, недопечено говедско месо,дури да е крваво,оти Монголите месото крваво и топло го јаделе, и крвта ја пиеле од нивниот непријател, дури напитокот бил во неговиот череп како пехар, кој бил позлатен или посребрен. Наспроти нив, бидејќи кај Индијците дошле Белците, Индијците попримиле мноштво навик на бригиските Веди. Меѓутоа, индискиот ген е познат и на Пелопонес од 14-15 век со индискиот музички инструмент бузуки. Нивните наследници се со бакарно-црвена боја, со мала карлица и мали гради, како грчките политичарки и општественички, кои со Арнаутите и Скиптарите до денес Македонците-Православните ги загрозуваат.

Арнаутите и Индијците биле колонизирани во 19 век. Вториве ние ги викаме српски Цигани. Османите нив ги колнизирани од Врање до Шар Планина. Густав Вајганд говори за 100.000 Татари и 500.000 Черкези. Следи денес кај Арнаутите да има монголски одлики: тмен пигмен на очите, кожата и косата, и дебело влакна на косата. А и ретка брада, како едните влакна да ги одбегнуваат другите, небаре тие меѓусебно да се скарани...Се забрметува татарски заокружен череп со мали усни или издолжен черкеско-кавказки... Кај нив крвната група В е помасовна отколку кај домородците. Бидејќи домородците се измешале со нив, кр-

вната група АВ е помасовно застапена. Ова може да се потврди и со ДНК, чија е блиска со на оние од кавказко-црноморските простори. Бидејќи ова убаво го знаат Германците..., тие не ја истражуваат ДНК на Арнаутите, неземајќи проби од лица со монголски одлики, туку на домородци и Скиптари колонизирани вон Скиптарија. Меѓутоа има и други докази: монголски ген на коњ, монголска овца со долга опашка, а ваква е косовскиот сој на овцата праменка. Дури во 19 век Арнаутите од Врање до Шар Планина на Османите им служеле како акинџии, монголски летечки коњски одреди. Видливо е дека, тоа што било во 19 век, е и денес.

Токму затоа Арнаутите се 'чума' на домородците и 'кроста' на православните, чии војсководци биле и се Скиптарите, заедно тие се нов исламски=турски народ, а Турција е призната како исламска земја. За да се спасат домородците и православните, вон Скиптарите колонизирани Арнаути и Скиптари, кои денес во Р.Македонија односот е 9 : 1, да се вратат во Турција, а таа со поддршка на Виена и Рим нив ги колонизира вон Скиптарија.

Трагедијата не само што не завршува, дури таа продолжува. И по 1913 година, Македонците- православни се протерувале, процес кој уште не завршил под српска окупација до 1941 година, ниту под бугарска и италијанска окупација, чии софашисти биле Арнаутите со Скиптарите, со нивните фашистички балисти. Тој процесот си продолжил и до 1991 година, кога Србите го напуштија од нив окупираниот овој македонски дел. Пак, оние кои од мафијашкиот исламски тн.албански тн.народ од 2001 година биле протерани, се уште дома не се вратени. Дури тој бандитски тн.албански тн.народ во 2009 година разменува македонски територии, кои биле нивни, исламски. Од нив има спас за православието, а за тоа се обврзани неговите злочинци, католичкиот Рим и Виена со другите државнотворни народи во Европа и САД, Арнаутите да бидат вратени назад во нивната исламската држава Турција заедно со Скиптарите. За нив нема прошка, а и не смее да има, кога тие се уште не се сити крвопијци на православна македонска крв. Тие се множат како повеќеплодни живисуштества, што ништо не може да ги следи, нити исхраната, никако школството итн. За нив НАТО го наметна расистичкиот Рамковен договор, во кого нема финансиска рамка, со која Македонците- православни ќе се ослободат од тн.албанско исламско ропство. Тие како муслимани отсекогаш опстоиле само паразити, на штета на православните, Македонците, само исламски робови со векови. Народот велеше турско ропство, всушност тн.албанско ропство од крајот на 18 век, што до денес не е завршено. Токму затоа ниеден тн.Албанец муслиман не смее да остане, што важи и за други муслимани, кои не се Македонци. Само така ќе се спаси православна Македонија, со најстара македонска Павлова црква, Јустинијана Прима и Охридска архиепископија, со примат пред Петровата на Рим, признаето од самиот Рим и неговите папи...

Европа и САД убаво знаат дека Арнаутите и Скиптарите се колонисти. Токму затоа нив сите ги злоупотребуваат против домородците и тоа не само вон Скиптарија, туку и самата Скиптарија, која отсекогаш и секогаш била тн.словенска. Значи, пелазгиска. Па токму и самите скиптарски автори пишат, Скиптарите биле Пелазги, кои се различни од монголските Арнаути. Следи тие да се со Исламот, најдобри извршители на Османите. За нив тоа не било доволно, станале фашисти, па комунисти со: Тито, Сталин и Мацетунг. На крајот со НАТО. Сите тие немаат врска со просторите јужно од Ниш, до каде биле колонизирани тн.Албанци.

Како последен доказ, дека тн.Албанци се исламски мафијашки тн.народ, тие не наведуваат, што за нив други пишуваат: тие биле плачкаши и убијци, неписмени и сиромаси. Само кога тие станале муслимани се оплачкале и се преселиле кон Исток, на денешните простори на Р.Македонија и тоа воглавно со Али-Паша Јанински, сверот над сверовите, во која биле и се колонисти. Следи тие со закана на Европа и САД успеваат да се промени Енциклопедијата. Претседателот на МАНУ изјавува, дека на нивната вебстраница Енциклопедија ја прочитале 200.000, што тоа за Академијата би била најголема заработувачка, и таа никогаш не била по популарна. Значи, таа го постигнала ефектот, а ваков од нив никогаш друг и немало. Меѓутоа, тн.Албанци во неа сакаат да бидат внесени како домородци, а само Македонците, веројатно, се чисти "Марсовци", дојденци од никаде. Во МАНУ успеале, Георг Кастриотис, тн.Скендербег, да го прогласат за Албанец, а јас од МАНУ прогласен за лаик, затоа што само јас, по Григор Прличев, имам објавено книга за живото на тн.Скендербег, кој бил наречен Нов Александар Македонски, според други и Втор Александар Македонски. Тој бил чедо на македонското царско семејство Комнен, кои по потекло биле/опстоиле Бриги=Брзјаци.

Залудно до денес се уништуваат и прогонуваат Македонците, а во Македонија се колонизираат азиски Албанци=Арнаути=Геги, и тоа 600.000. Тоа било по Кримската Војна. Тие биле колонизирани меѓу Врање и Шар Планина. Според Густав Вајган (1924), 100.000 Татари и 500.000 Черкези. Черкези имало индијанско племе, а Черкез означувал краток нож, со кого до денес Македонците=Православните се истребуваат. Вакви биле и Скиптарите, кои за да станат богати, го прифатиле исламот и трорасен јазик и го прогонуваат и истребуваат својот македонски род. Проклети да сте крвници, Европјани и Сад-чани, само уништувачи. Ова се потврдува со наводот, дека споредено со Херодот, Елијан и Стефан Византиски Бригија=Брзјакија била Европа, а за Стефан Византиски Бригите биле македонско племе. Овие во Јапонија, Кина, Индија...и во Америка го однеле дативното у, во Кина кратката бригиска јакна...

На 06.11.2009 Никола Груевски, претседателот на Владата на Р.Македонија, на трорасниот скиптарски јазик тн.Албанци, пелазгиски=тн.словенски Скиптари и монголски Арнаути, ги испратил на Ацилак, тие да ги посетат Мека и Медина. Тоа била за нив да им се простат гревовите, извршени во Р.Македонија, во која тие се само колонисти, за неа ништожници. И така тие од таму ја донеле големата сипаница. Пак, таа настанала од сипаницата на говедото. Монголите биле само ловци и рибари. Следи тие никогаш не го одгледувале говедото, само го плачкале и убивале. Тоа тие и до денес останале. Да не се забораваат и навлегувањата од македонската Скиптарија, кога Скиптарите длабоко во пограничните простори во Р.Македонија редовно си плачкале. Таа стечена навика преминало во наследство, од кое нема куртулвање. Сега од Ацилакот ни е потребен уште и свинскиот грип. Бидејќи Монголите биле темни тие никогаш не ја обожавале свињата. Тоа било внесено во Еврејството во Арапскиот Полуостров, кој им припаѓал на Темните. Токму затоа свињата не е подобна за муслиманите. Од нејзината кожа се прават опинци, опанки, а вака нив ги викаат и Скиптарите: не знаат што се.

За ова не се само тие самите виновни, туку и нивните подржувачи: Европа и САД.

Никола Груевски, претседателот на Владата на Р.Македонија, во Австралија, кажал, да се обединат Македонците од Варадарскиот, Егејскиот и Пиринскиот дел на Македонија, за тие да се единствени. Токму таа државна личност од Р.Македонија била прва, што тоа го рече. На 24.10.2009 се огласи претседателот на Владата на Бугарија Прванов, дека тој се меша во внатрешните работи на Бугарија. Со тоа се потврди, всушност, Бугарија ги признава Македонците, што важи и за во Грција. Па токму ако има Македонци не може да има Грци, Срби, Бугари и Скиптари. Сите тие се творби во последните векови, само злосторство.

Кажаното се потврдува и со тоа што Бугарите и Србите велат дека во Македонија се говорел старобугарски и старосрпски. Тоа означува, дека во Македонија живеел стар народ, а во Бугарија и Србија нови народи. Заклучокот е едноставен, во Македонија Македонците биле постари од во Бугарија и Србија, кои биле во поново време населени. Да се дополни што вели Јован Цвиик со картата кај Олга Луковиќ-Пјановиќ. Дека тоа е така, е доказ што пиши Ангелија Станчиќ Спајќева, која еврејскиот јазик го одгонетнува со македонските говори.

Ѓорѓи Иванов, претседател на Р.Македонија, на 08.11.2009, во Струмица, каде беше прославата на Кукушаните, а тој по еден родител потекнувал од Кукуш, изјави, засега како никогаш досега македонскиот врв е единствен. Се работи за името, а без него Грција сака нас да не бриши, ние никогаш повеќе да не постоиме. Токму ова е спротивно на она што беше јавено, истиот ден, од ВМРО-ДПМНЕ, претходниот претседател на државата Бранко Црвенковски, си ја плаќал својата свита, а таа е иста, која насекаде говори, да се промени името. Тие се видени со грчката амбасадорка, тие заседуваат, нас да не нема.

Ваква дрскост немало нити ќе има. Македонците, кои само тие имале држава во старата ера, а со Константин Велики се до 1453 година, кога со Цариград се заврши, а од 1767 година и редовно се бореле да се возобнови Охридската архиепископија/патријаршија, која била Јустинијана Прима, претходно Македонска Павлова Црква, да се внесе тн.старословенски јазик со своите мајчини јазици, вака античките Македонци ги викале македонските говори, што продолжило и во 19, 20 и 21 век. Сите тие жртви и страдања за овие настојувања треба да пропаднат по заповед на сипаничавиот забраден Браник Црвен, чедо на белградскиот Јапонец Окото Сакато, кој во Европа и Грција го промовирал името Словени, кој е само едно: политички поим. Пак, Русите биле "роцки народ", а за Словени според Слово, а имало Божјо Слово, како Логос=Слово, се изјаснале дури во 860 година, што го пиши патријархот Фотиј.

ПРОКЛЕТИ ДА СТЕ ВИЕ И ВАШИОТ РОД МАКЕДОНСКИ ПРЕДАВНИЦИ.

ЛИТЕРАТУРА

Насловот "Македонците со еднорасен јазик на Белци (Пелазги) -Еврејскиот како македонски говор-" е напишан според Ангелија Станчиќ Спасиќева, "Најстарији језик Библије или Један од најстаријих културних народа", 1929 година. За книгава се користени и делови од авторовиве книги:

1. "Средоземјето прадомовина на Европјаните", формат А5.
 - а. прво издание август во 1998 година, страни 354 (10)
 - б. второ издание март во 1999 година, страни 519 (10)
 - в. трето издание мај во 2007 година, страни 621 (9)
2. "Нов Александар Македонски" (тн.Скендербег=Георг Кастриот)
 - а. прво издание во март 2001 година, страни 159 (9)
 - б. второ издание во јуни 2003 година, страни 334 (9)
3. "Одродување на Македонците", август 2001 година.
4. "Возобнување на античка Македонија", април 2002 година.
5. "Кавказко- црноморски Албанци- Арнаути", јуни 2002 година.
6. "Власите- т.н.Словени", септември 2002 година.
7. "Завера против античките Македонци", октомври 2002 година.
8. "Грците- вештачки народ", април 2003 година.
9. "Исхрана на говедата", мај 2003 година.
10. "Словените- германски фалсификат", јуни 2003 година.
11. "Германците и Македонците- едно исто", јули 2003 година.
12. "Европјаните потекнале од Балканот и Мала Азија", март 2004 г.
13. "Грците- одродени Склавини и Словени", јуни 2004 година.
14. "Македонската Комненова Албанија", август 2004 година.
15. "Хомерова Троја на домородци- т.н.Словени", јануари 2005 година.
16. "Евреите- т.н.Словени", април 2005 година.
17. "Хомерова=тн.словенска Македонија", октомври 2005 година.
18. "Албанците колонисти во Македонија", јануари 2006 година.
19. "Атлантида-фалсификат на Солон и Платон", декември 2006 година.
20. "Бригите=Брзјаци биле постари од Египтјаните", март 2007 година.
21. "Албанците одродени Брзјаци и Мијаци", мај 2007 година.
22. "Бугари=народ биле Татарите=Арнаутите", мај 2007 година.
23. "Хомерови=тн.словенски Морејци=Грци", август 2007 година.
24. "Од Македонци=Православни до Турци=Муслимани", ноември 2007 год.
25. "Белците народ со еден јазик", на германски јазик, 319 страни, 07.03.2008
26. "Македонецот Георг Кастриотис, т.н.Скендербег", 15.04.2008.
27. "Хелас", на германски јазик, 148 страни, 14.06.2008.
28. "Словените фалсификат", 250 страни, 18.09.2008.
29. "Хелените и Грците фалсификат", 199 страни, формат А5, 13.11.2008.
30. "Додунавска Македонија", 296 страни, формат А5, 21.01.2009.
31. "Етнографија на Македонија", на германски јазик, страни 81 формат А4, 24.02.2009.
32. "Од кого постанавме", страни 256 формат А4, 18.05.2009.
33. "Европските злостори врз Македонија", страни 104, 17.06.2009.
34. "Грците, Албанците и Власите вештачки народности", страни 175, 05.08.2009.
35. "Грците со дворасен јазик на Белци (Пелазги) и Црнци (Семити)", стр. 318, 09.10.2009.

НАПОМЕНА: Книгите под 25, 27 и 31, кои се на германски јазик, можат да се најдат на интернет: www.Brigien.com. Ова важи и за Змејова Дупка, која е наведена во "Илијада" по-

крај Црна Река, во Демир Хисар, меѓу селата Доленци и Бабино. Истото важи и за книга под 32, 33, 34 и 35 на македонски јазик. А и оваа 36-та книга е внесена во интернет.

СОДРЖИНА

Предговор	3
Прва глава	6
Втора глава	21
Трета глава	42
Раса=народ=јазик	65

ОД АВТОРОТ

Од Земјоделскиот факултет- Скопје бев испратен во Германија на доусовршување. Пред мене беа и други испраќани, но ниеден не успеа да докторира. По моето докторирање исхрана на животни на 04.11.1976, во Виена, одма, на 07.11.1976, се пријавив на Земјоделски факултет. Одма станав неподобен, затошто тие не беа способни да се носат со современата проблематика. Следи јас да се вработам во ЗИК “Пелагонија”- Битола и тоа: од 24.01.1977 во Свињарска фарма с. Породин, од 24.04.1977 во Говедарска фарма с. Радобор и од 01.01.1978 во Развојната служба на Комбинатот. Комбинатот беше југословенски рекордер. Меѓутоа, со промена на државниот политички врв се промена кадарот и започна да се уништува Комбинатот. Следи јас редовно да пишувам во весникот “Нова Македонија”, дека не само во Комбинатот се работи лаички, туку во цела СР Македонија. Станав неподовна личност и за СР Македонија. За мене се расправаше во ОК СКМ-Битола, ССРН-Битола, Синдикатот-Битола. Наведамам само еден пример.

Моја престапка испратена до структурите во Скопје, беше вратена да се иследи во Битола. Таа дојде во Комбинатот. За неа беше задолжен водачот на Синдикатот на Комбинатот, Тошо Шумарот. На секаде се расправало за мене. Дојде ред и во Развојната служба, во мое отсуство. По расправата дојде Драги Лаборантот, кој ми соопшти, она што сум го напишал нема врска со вистината, и дека јас не сум бил писмен. Тогаш него му ја предадов мојата престапка. Тој неа ја прочита и се изненади, таа немала врска со прочитаната. По извесно време, на друга расправа, на стручниот колегиум, советниците во Развојот, а јас бев исто така советник, и директорите беше прочитана мојата престапка од Тошо Шумарот. Јас му реков, прочитај ја мојата престапка, а не твојата. Тој ми кажа, па оваа е твоја. Меѓутоа, јас му реков, прочитај ја цела, а не ни една десетина престапка, само од ништожниците потцртано, тоа беше потцртано со црвено хемиско...

Следи јас да не му верувам на структурите во Скопје, кои беа антимакедонски. Поради наведеното се обртив до Белград, до ЦК СКЈ. Оттаму преку Комбинатот ми беше испратено писмо. Писмото не го добив, а го добив само ковертот со моето име и ЦК СКЈ. Бидејќи писмото беше украдено, се јавив поново до Белград. Преку Комбинатот го добив и писмото. Во него бев пофален, да продолжам да укажувам на неправилностите, со кои им се нанесува штета на стопанството...Следи да биде поставена граната во печката во с. Креница, за да се убие Вангел Гагачев, а загина само еден. Потоа се судрив со еден активец Албанец-Шумар, кој се бореше за Велика Албанија...Тој на состанок ме нападна и ми се закани со смрт. Против мене беа сите од Битола: ОК СКМ, ССРН и Синдикатот. Образложение беше, дека Албанците биле миротворен народ и ги сакале Македонците. Кој е луд нека верува. Бидејќи јас не попуштив приватно го тужив. За тој да се ослободи, пред вработените во Развојната служба, потпиша најсрамна изјава, зашто сите вработени му се смееја. Бидејќи СР Македонија не беше само моја, ја повлекох тужбата. Во 1990 година се објави конкурс за генераен директор. На конкурсот се пријавив и јас. Бидејќи беше избран Вангел Гагачев, комунистички доушник, ништожник и уништувач на Комбинатот, поднесов тужба. Судеа Ѓорѓи Христовски од с.Логоварди, чија жена без никаква работа во Комбинатот беше унапредувана, со Нојко соплеменик на Вангел Гагачев. Овој Буфчанец, како моќник во ОК СКМ- Битола и ЦК СКМ- Скопје, со судии извршители и соплеменици, мене како Македонец ме уништија.

Токму Вангел Гагачев како професионален убиец со своите соплеменици го растурија, уништија и оплачкаа ЗИК “Пелагонија”- Битола од кого живееше битолско, сега само неговата банда со свои потчинети маченици и робови. Капиталот го изнесле во странство...

Ме судеа негови соплеменици, кои не ги прифаќаа моите сведоци, а на тужениот, кои беа неписмени и со мене немаа ништо заедничко. Судите дозволија од расправа во расправа да се прошират обвиненијата кои не беа предмет на дисциплинската мерка престанок на работен однос. Ова се потврдува со Китан Минчевски, кој беше носител на синдикалната акција, а јас само негово соработник. Иако тој беше товарен за повеќе и потешки дела, тој беше ослободен, вратен на работа, примајќи го обештетувањето. Дури тужбата ни беше заедничка, а судскиот процес продолжи само за мене. Судскиот процес траеше од 1991 се до со 1996 година. Тој беше политички процес: со незавршување на судскиот процес да се уништи тужителот.

Само да дополнам: Предметот П.бр. 987/91-2 беше предаден на судијата Стефче Караманди во Општинскиот суд- Битола. Него го замолив да се убрза постапката. Тој ми соопшти, бидејќи ти му си другар на мојот брат, а мене ми е наредено, ти да го изгубиш спорот, јас се откажа од предметот. Во случајов најголем свер на сверовите, познат ништожник, беше првиот братучед на Вангел Гагачев, судијата Вангел Гагачев. Тој беше окружен судија во Битола, потоа врховен судија. Тој во Врховниот суд мојот предмет го криеше во својата фиока, и тоа една година. Ми го сменаа судијата Васко Радевски во Општинскиот суд-Битола, кој иако најбрзу ги решаваше предметите и немаше ниеден нерешен, поради мене остана без работа. Тој ја донесе првата одлука да ми се исплаќа личен доход се додека не се заврши судскиот спор, затоашто постапката дисциплинска мерка престанок на работен однос била потпопно монтирана. Ова претходно, 03.05.1991, беше потврдено од Трудовата инспекција, која беше задолжено од Кабинетот на Претседателот на Извршниот совет на СР Македонија, академик проф. д-р. Никола Кљусев, а јас останав без работа од 20.05.1991. Следи од сите судии таа да не биде наведена, таа редовно судиите ја уништуваа, а јас на секоја расправа поново и поново ја приложував. Него го замени Благој Доновски, напoлно неписмен судија: бил затворски клучар, диво завршил правен факултет, мангупски станал судија и криминално врховен судија, што е срам за правосуството. Со мене беше унапреден во врховен судија и Владимир Атанасов-Капакот, мој капак. Пак, за бандитот Бранко Наумовски, народен правобранител, губењето работа не било повреда на човеквите права. Следи тој како бандит да стане уставен судија... Исто така, други судиите кои судеа против мене имаа интерес: беа избирани и унапредувани, а и нивни членови на семејства: сопруга...Токму затоа маратонскиот судски резултат беше тесен: само 7 : 6. Во одлуките и решенијата имаше само една странка, тужениот, како јас да не постоев. Бев прв од државата кој се жалел во Стразбург. Бидејќи маратонскиот судски процес заврши во ноември 1996 година, а Р.Македонија беше потписник во април 1997 година, никој пред тој датум немал право да ја тужи нашата држава, која ја оплачкале моќниците на партиите на власт. Тешко на овој народ со деликвенти. Дури Вангел Гагачев ми ги украде и акциите до 20.05.1991, кога со неговата соплеменичка банда ме избрка од работа со сведоци неписмени работници, кои не ги познавам доволно. Следи на сослушувањето сведоците кои требаа да сведочат против мене, да изјават дека за мене не е вистина, ако не сведочат ќе ги избркат од работа. Имав поднесено кривични пријави за судиите, кои беа приложени за нивно иземање до Претседателот на Судовите, што не беше уважено, морало да бидам ликвидиран. Така мене ми беше одземене правото да иземам судии, а без мое знаење на расправите се појавуваа нови судии. Бидејќи судеа судии за кои имав поднесено кривични пријави дека тие ми ги прошируваат обвиненијата и се монтери на судскиот процес, одлуките и решенијата беа неважечки. Исто така, ова беше синдикална работа, што во Европа е незамисливо браќање од работа. Во Р.Македонија до денес немаме Синдикат. Дури го поткупија водачот на синдикалната акција Китан Минчевски, јас како пообразован него му помогнував, да биде против мене. Него го вратија на работа...Најдрско беше кога го поткупија адвокатот Ицко Димовски. Тој ја закасна жалбата за еден ден, да го изгубам спорот. Јас како неукa странка имав поднесено друга жалба, се врати предметот во првобитна состојба. Јај против него поднесов кривична пријава. За бандитското Јавно обвинителство, тоа ништо не било, мене не ми направи ништо штетно, уште не ме убиле, до денес сум жив.

Времето си одминувааш, никој не сакаше да ми излезе во пресрет, да се повтори постапката. Со промена на власта, се промена и Претседателот на Врховниот суд на Р.Македонија. Тој ми излезе во пресрет. Поднесов барање да се обнови постапката, која беше политичка и партиски. Предметот го зеде променатиот претседател на Основниот суд- Битола Александар Прчевски. Тој ненаведувајќи ништо во одлуката од она што јас наведував, ниту предметите од Врховниот суд, тој наведе само поминале од 5 години, ништо повеќе. Следи тој да се унапреди за Јавен обвинител на Р.Македонија. А истото следи и со Љубе Неделковски итн. Многу суди кои судеа против мене, беа унапредени.

Исто така, на македонските универзитети од 1990 година се пријавив 16 пати, само одбиван. Неговите соплеменици, тиквари и уништувачи на сточарството со ветеринарството и земјоделството не ми дозволија да се вработам во наставно-научните установи: беа рецензенти, директори/декани, претседатели на наставно-научниот совет итн. Нивните звања се интeрни, ништожни, безвредни.Избраните беа без објавени звања,значи неважат, и без трудови.

Така јас останав без право на вработување, а од 04.10.2009 сум во пензија. Мојата пензија изнесува само 1/4. Инаку да се каже, како средношколец без сослушување бев претепан. Уште не сум бил в затвор, како е неопходност да бидам комплетен човек: од Србите и србоманите Македонците беа ликвидирани, а од 1990 година и од мафијашките партии кои народот го оплачкаа и поделија. Тоа уште не е дозавршено, но на процесот крајот не му се гледа.

Дополнување со уште некои лица: Менде Велјанов беше носител на моето бракање од работа. Тој поради мене иако обичен агроном постана директор по сточарски, кој ми стана претпоставен. А тој ја водеше цела постапка. Кога успешно неа ја заврши, Вангел Гагачев и него го клоцна. Следи Аргида Хацова. Таа како правничка, беше претседател на Дисциплинската комисија. Затоа и таа беше унапредена. Меѓутоа, без долг живот, иако од мене многу помлади, годинава починаа. Горица Котевска од с.Логоворди како вработена во Развојната служба, на состанокот на Работничкиот совет во мое отсуство беше главен носител за моето бракање: таа така си магистрирала и докторирала, што важи и за други, подолу наведни. Ристо Бошевски-Евзонот поради мене доби стан и постана технички директор, а сега дури е извршен директор, наследник на злосторникот Вангел Гагачев. Сите други кои учествувале во моето ликвидирање беа наградени, со што се величаа и гордеа: тиквари арамии и неработници, непријатели на македонските Македонци и македонска Македонија.

Ветеринарниот лекар Борис Ангелков ми ја оспорува дипломата. Тој не специјализирал во Белград, ниту магистрирал во Загреб, е со фалсификуван диплома доктор од Ветеринарниот факултет во Загреб, што го крие полицијата...Тој е соуништувач на овците ЗЗ "Светлост" во село Породин, и злосторник за говедарството на ЗИК "Пелагонија". Тој ме исклучи од Друштвото за наука и уметност- Битола. Агроекономистот Трајан Дојчиновски не ме прими во Агенцијата за унапредување на земјоделието, што важи и за Горица Котевска. Како Горица најслаби студенти кои магистрирале и докторирале бил Живко Јанкуловски...Бидејќи Живко Гацовски не можеше да докторира во Скопје, тоа го направил во Бугарија.. Борче Ангелков и Стевче Пресилски во Вишата земјоделска школа (тн.Биотехнолошки факултет) не се бават со наука туку со играорни групи за заработувачка. Во неа наставниот кадар е воглавно агроеконимски. Токму затоа тие не се ни земјодеци (сточари, полодетци, лозаровоштари...), никако економисти. Таков бил Драги Петковски кој докторирал агроэкономика на Земјоделски факултет- Скопје, кој во животот ништо нема работено, ниту можел нешто да работи. Тој раскажува, тој ме видел во Груб-Минхен што сум работел, што не е можно, затоа што тој со своите соексурзијанти таму беше само пола час, кога ја преведував од германски на македонски од директорот на научната установа во Груб кој исто така беше и професор во Виена- Австрија. Затоа отпаѓа што тој тврди, во Виена оделе послабите кои не биле способни за да докторираат во Груб. Во Груб нема Универзитет, а и Минхенскиот е многу помлад од Виенскиот. Секако, Балканските универзитети, посебно во Скопје, се на уште многу пониско место. Ваков е и Трајан Дојчиновски...Па со овој кадар не може да се образова способен кадар за во земјоделството. Секој оној кој го изгубил детето, го испратил таму да се образува. Токму затоа нападите ги сфаќам како љубомора, значи, само признание...: Кај нас кој запишал и не откажал се завршил магистер, доктор...професор.

За да се види дека јас сум работел на повеќе полиња, е примерот со РО "Бентомак"- Крива Паланка. Тој имаше договор со Земјоделски факултет- Скопје, со неговиот професор д-р Јордан Шокаровски. Тој за преживни животни имаше предложен производ врз основа на уреа. Бидејќи тој беше отровен, јас ја превзедов дејноста, повеќе немаше труење, и направив повеќе производи на база на бентонит, а се направи и сточна фабрика за 50 вработени. Фабриката за сличен препарат на база на уреа и бентонит од Кутина на Рафинеријата ИНА ја истиснавме од СР Македонија, СР Србија...За ова имав договор преку Авторската агенција...Бидејќи РО "Бентомак" немаше правилник да ме награди, тоа се проба да се направи преку мојот прв братучед Борис Стојчевски- Зенго, кој производи ги продаваше низ СФР Југославија. Тој нив ги излага, кога тој изјави, дајте роба јас на Ристо ќе му платам. Бидејќи тој не ми го исплаќаше обеаното, тој повеќе не добиваше нивни производи.

Бидејќи останав без работа, осум години го молев Борис Стојчевски- Зенго, кај него да се направи Фабрика за добиточна храна, во село Доленци- Демир Хисар. Добивката требаше да биде на пола. И чистата добивката беше преку 400.000 ДМ. Меѓутоа, тој мене не ми даде не само ни 10%, туку ниту една марка. Со него насекаде одевме...Белград...Меѓутоа, тој не даде ниту една дневница. Бидејќи дејноста нема врска со него, па тој е само со осмолетка, со еленции има диплома за средна и Виша земјоделска школа-Битола, следи се да пропадне. Бидејќи се што тој купи за тн.фабрика, остана кај него, 400.000 ДМ од него се украдени, со кои тој нема врска.Најбитно е дека тој наполно беше свесен дека тој беше обврзан да ми плаќа. За пример се наведуваат три случаи, кога тој во пиена состојба телефонски ме повика, и тоа при јадење и пиење, со мноштво разговори на друштво, јаву-

вајќи ми: "ако не работиш јас не давам пари бадијала".А тој две бројки не знаеше да помножи. Бидејќи неговото заработување беше како од ведро небо паднато, за тој да се изнапие и натреска, многу пари фрлаше, оти тие биле туѓи, а не негови. Само еднаш помалку во неделата да се расфрлаше со туѓи пари, тие (3.000) мене да ми ги даваше, ќе бев благодарен. Дури тој ја знаеше мојата состојба и се исмејуваше,јас сум живеел само со 3.000 денари.Точно беше, само тие беа за целокупна употреба. Следи и некогаш мојата хипогликемија...Токму затоа тој уживаше други луѓе да понижува и навредува. Всушност, сите со него се смееа. Јас му обекав на мајкаму, дека ќе му помогнам да не заглави. Место благодарност казна. Иако јас него му бев првбратучед, тој во пиена состојба ме понижуваше и навредуваше,редовно ми најдуваше недостатоци во однос на мојот изглед, младост, коса итн., што не доликува на возрасен и зрел човек. Дури си зеде за право да ме нерече будала, пијан во кафеана, правејќи им смеа на сите присутни. Во животот досега толку никој ме нема навредено. Сите досега навреди доживевани во својот живот не се равни на неговите. Народот вели, кога некој пијан нешто ти кажи, така тој трезен мисли. Мене ми преостана тоа чудовиште во животот никогаш повеќе да не го видам. Следи мое соопштување, досега за тебе изгубив осум години, сега не губам ни една секунда, и се гадам да те видам. За да се потврди, дека тој нема човечност, парите за гроб на мојата мајка Станка, сестра на неговата мајка Стеванка, од февруари 1999 година до денес не ги враќа. Наведената сума беше остварена само по смртта на мојата мајка. Значи, тој немал намера, нив да ги врати, и тоа земено од вториот ден по закопот на мојата мајка. Исто така, тој ме остави без колата. Јас него му ја дадов за десет дена, а неа не ја видов со години. Јас неа му ја дадов, за таа да се поправи,оти јас без работа немав можност неа да ја поправам...Па само така неа двојно пониско ја продадов.

Кога се говори за Фабриката за добиточна храна како нетреба да се подига, е примерот со Борис Стојчевски-Зенго. Иако јас ја направив идејната цел и неа и обезбедив пласман за таа да работи со туѓи средства на Живинарска фарма с. Породин,тој на своја рака изгради бициклони за готова храна, чии фундаменти беа огромни во однос на самите бициклони. Кога престана да произведува Фабриката, исто така, тој самоицијативно изгради и силоси за житарици со транспортни механизми, кои се грдосија, и "Металец" од Прилеп тоа него му градел тежински а не функционално, дури не монтажно, туку се заварено. Таа грдосија никој и никогаш нема да се продате затоа што за нејзиното уништување е можно само со електроди, чија вредност ќе биде поголема отколку железото продадено како старо во некој наш отпад. Само така, таа ќе остане како спомен на лице и семејство кое останало лакомо и пакосно.

Бидејќи јас бев без работа, а оваа книга ми е 36-та објавена, наведувам кои ми поногнале. Мојот пријател град.инж. Томе Чукалка издејствува во ДОО "Комерција" да ме постави за управител. 100% земените пари се издадени за печатење на книгите, што беше до 2005 година.

Имав намера да издавам книги. Бидејќи немав пари, не се одлучив. Ме наговори Симе Пандовски, повратник од Торонто- Канада, кој имаше добро занимање, правење кровови на куќи... Бидејќи немав пари, беше договорено, да платам, кога ќе имам.Тој книгата не ме остави да ја напишам, како што сакав, ме принуди, да пишам само биолошки методи, оти не сум бил историчар, како и тој. Дури ме принуди, него шест пати да го цитирам. Тој го даде материјалот да се извади на паус, и тоа на синот на Претседателот на Општинскиот суд- Битола. На мое изнедаување, Симе Пандовски со својата сопатничка одма ми побараа пари за свршената работа. Јас за неа двапати платив а бараше и повеќе, на што се спротиставив, и неплатив. Инаку јас од него и сопатничката бев понижуван и навредуван, како и други доктори. Присутните се чудеа, како можев да ги трпам. Бидејќи тој беше патриот, не сакав да го навредам кога тој беше необразован човек. Неговата прва книга била дело на Ристо- Таксистот од Торонто, кој бил историчар. Другите се копии на Велс и други, без да ги наведи авторите,како романите за Клеопатра и Александар, што не е дозволено. Инаку тој ја внесе замислата на Ристо- Таксистот за македонски јазици... А никаде Харолд Ламб не вели најстара Македонија 6220 години. Тој за Оболенски пиши, северно од 40-та паралела секогаш живееле Словени, што никаде кај Оболенски не може да се прочита итн. Книгите германски од Ристо Поповски, кои ги имав земено од кај Симе Пандовски, ми ги бараа назад за книги да не напишам. Сите им ги вратив само две не: книгата на Ланге, каде се гледа, дека Кирил Солунски само скопил слова, а не создал нови..., како и на Цирер во која од старата ера се до со 7 век никаде нема Словени,кој бил политички поим.

Бидејќи јас за Претседателот на Општинскиот суд- Битола во весници пишев, синот на повеќе место, со еден потег името Лине го преправил во Лене. Следи јас книгата одново да ја почнам. За ова ми помогна новинарот во "Битолски весник" Симе Алушевски. Тој продолжи да ми ја поправа и дополнува, а направи и делумна лектура. Бидејќи јас тогаш бев почетник, тој мораше да врши многу промени една по друга, откажувајќи се, што за него беше претешко... Бидејќи на мој предлог беше справен препаратот за потсирување на млекото "Кваско"...во Квасарата Битола, што беше прифатено од техничкиот директор Кире Мојсов, ми беше дозволено да се пишам на нивни компјуер.

Ми помогна нејзиниот Стевче Видановски, брат на мој зет од внука, и внук на мој пријател, кој докторирал во Берлин. Јас прво дома преведував, и препишав на рака околу 2000 страни, до Квасарата патував по 8 километри, таму и ручав, и ги внесов во комјутерот. Од првата објавив две изданија, од втората само едно издание, другите на комјутер 4-8-6, што ми го испрати од Дизелдорф Ристо Поповски. Ова беше на предлог на Симе Пандовски, кој беше стар познаник со Ристо Поповски. Така премногу ми се олесни работата, и се редеа книги по книги. Почнав со букви (10). Бидејќи немав пари, нив ги смалив (9). Ристо Поповски испрати и втор комјутер 4-8-6, кој бил побрз. Додека тој од Скопје стигна кај мене, исчезнал глушецот, тастерот, мониторот и деловите од од комјутерот биле менувани. Кога него го примив, по две недели се расипа. Од двата комјутери мојот комшија Петар Трајковски направи еден побрз...Така стигнав до 35-та книга.И уште не дозавршена ми цркна мониторот. Книгата не завршена ја испечатив... Следат грешки. Само некои: Црна Гора во Црна Река, Непредок во напредок (e=a); геноцит=геноцит; стр. 29 ф.н. 64 грео во греи стр. 3 од долу 20: дво о три (дво и три); стр. 272 библијатас бес с; стр. 316 < 20 православнио/И. Бидејќи не сакав да се откажам од претходниот комјутер, со кого дојдов до со 35-та книга, сакав да купам само монитор. Меѓутоа, девојката-сопругата Билјана на мојот внук Бошко Дуковски ме убеди, цел да биде нов.Тој на 16.10.2009 (петок) беше платено 18.000 денари, во сабота купен, во понеделник во 22 часот е донесен, вторникот во 18²² почнав да работам: прва книга е оваа. Во следната книга ќе го променам и фонтоот на пишување.

Досега само за печатење сум потрошил преку 20.000 Евра, од никој не помогнат.

Сакам да им се заблагодарам на лицата, кои ми даваа помош со книги. Прв и најголем ми беше и ми остана Томе Чукалка. Тој ми ја предаде својата пребогата библиотека, како да е моја, и така со неа многу книги дополнував. Тој е автор на повеќе книги за Македонија, објавил само една. Следен е Ристо Поповски од Дизелдорф, кој собира литаратура и пиши книги за Македонија. Наше собириште беше и остана Сотир Пастенаров во Скопје, од кого добив многу книги. Следен е Симе Алушевски, последнава е негово најдување на интернет. Исто така, се: Мирјана Бундевска со Јован Пајмаковски, Трајан Нешковски-Кантаро од Берлин, Владимир Јовановски-Беби, Блаже Јовановски- сопственик на пекарата Хамбург, Томе Јовановски и Наце Атанасов, Петар Темелковски со Гоце Вучков и Васко Вангелов. Да се надоврзат Тихомир Стојановски, Душко Христов и Стевче од Малме. Мојот внук Бошко Дуковски доброволно ја води мојата веб-страна. Мојот школски од осмолетка Кицо Велјановски ми дава извадоци од весници за историјата итн.

Бидејќи мене ме уништија во Р.Македонија, а со цел да им помогнам на други, да нема страдалници како мене, а и поголеми и помали, сите мои незадоволства во вид на барања се испратени во Стразбург. Тие не се праванички, туку во потполност пренесени одлуки, решенија...Сите тие ќе бидат објавени под четири наслови во мојата веб-страна. Правејќи го ова, ние ја принудуваме власта да ги донеси сите закони, кои треба да се законски, а не на група граѓани, непријатели на државата.

Овде се наведува, што досега не е објавено. По се изгледа,ова е последни или претпоследно.

EUREPEAN COURT
OF HUMAN REIGTS
STRASBOURG

Предмет: Прилог кон Барањето
Од 07.03.2009, Бр. 15050/09

На 04.04.2009, 09.04.2009, 10.04.2009 и на 27.04.2009 Ви испратив прилози за работата на Јавното обвинтелство од Битола..., во кое се гледа неговиот однос кон мојата кривична пријава..., со самоволијата. Токму поради него од 20.05.1991 останав без работен однос и право на вработување.

Овој прилог се однесува за самоволијата во Јавното обвинтелство во Скопје, кое дозволи да се избираат наставници во Земјоделскиот, Ветеринарниот факултет и Институтот за сточарство, сите во Скопје, кои не ги исполнуваат условите предвидени во Законот за високо образование. Исто така, тој не е во согласност за таквите во Европа. Всушност, во него не постои еден точен став за доцент, вонреден и редовен професор, туку три става. Ова подобро да се престава, е вака: во првиот став да се бара писмен, вториот полуписмен и третиот неписмен. Бидејќи во сите става се содржи писмен, сите ги исполнуваат условите. Следи Р. Македонија стопански да е само пред Албанија итн.

За пример се наведува Земјоделскиот факултет, против кого водев два судска спора П.бр. 3555/03 и П.бр. 3556/06 за ист наставен предмет од ист наставник, кој завршил ветеринарно училиште, а како вработен во истиот факултет интерно и брзометно добил дипломи за инженер, магистер и доктор. Така тој одма бил избран и за наставник: доцент, вонреден и редовен професор без ниеден самостоен објавен труд, ниту учебник или книга. Ова што гонаведувам за овој факултет, важи за другиот и институтот, и Биотехничкиот факултет во Битола.

Јас поднесов кривична пријава и добив одговор од Основното обвинителство, чие решение го обжалив. Следи одговор од Вишото обвинителство со прилог мојата кривична пријава и копија на решение од Основното јавно обвинителство- Скопје, кои Ви ги приложувам. Токму затоа ова го објаснувам:

Кривичната пријава ја испратив на 09.09.2006, а таа во Основното јавно обвинителство е заведена на 11.9.2006. Во мојата кривична пријава го изнесувам следното:

“ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ НА Р.МАКЕДОНИЈА
За: Фалсификаторите (лажговците) во Земјоделскиот факултет- Скопје.
Од: Д-р Ристо Ивановски
Ул. Михајло Андоновски бр.6/21
Битола.

КРИВИЧНА ПРИЈАВА

За лицето Танас Трајковски, кој како вршител на наставник во Земјоделскиот факултет- Скопје, не ги исполнува условите предвидени во Законот за високо образование на Р. Македонија. Исто така, за да биде предложен и избран наставник во истиот факултет, тоа се врши со фалсификат. Имено, тој нема објавено ниеден самостоен труд, ниту еден самостоен напис, а тој е предложен и избран со фалсификат, во кога стојат четириесет и четири (44) трудови. Со кривичната пријава се предлага на лицето Танас Трајковски да му престане работниот однос наставник по сите звања, казнат соучесниците за направениот фалсификат со кого тој е предложен и избран за наставник. Со ова ќе се прекинат да му се нанесуваат штети на македонското стопанство, кои поради лични цели тоа се најдува на најниско место.

О б р а з л о ж е н и е

Лицето Танас Трајковски било вработено како ветеринарен техничар во Земјоделското стопанство на Земјоделскиот факултет- Скопје. Ова било повод тој да заврши Земјоделски факултет. Од ова тој не бил задоволен, тој магистрирал и докторирал за тема за поламатура и матура. Како потврда за наведеното, неговата магистерска и докторска работа не биле објавени. Со тоа што тие не биле јавни, значи, објавени, што било основ за стекнување на научните звања магистер и доктор, тој не магистрирал, ниту докторирал. Токму затоа неговите ‘трудови‘ како такви се кријат од научната и стручната јавност. Всушност, тие биле и се само интерни писарии, како што биле и се носителите на тие звања. Вакво било лицето Ристо Илковски.

Овој магистрирал и докторирал кај наставен предмет кого го предавало лице, кој не бил магистер, ниту доктор. Всушност, тој бил само со завршен Земјоделски факултет. Бидејќи за Земјоделскиот факултет за предметот немало наставен кадар, тој не можел да биде магистер и доктор. Ова него не му пречи, кај него да магистрира и докторира Танас Трајковски, со што се приватизирала кадровата политика на Земјоделскиот факултет само за лични цели. Ова било основ на државата да и се нанесуваат штети од лица лаици во структурата и науката, поради што Р.Македонија е на најниско равниште во говедарството, со тешки последици.

Постапката е наједноставна. Иако лицето Ристо Илковски бил ‘татко‘ на магистратурата и докторатот на лицето Танас Трајковски, него не му пречи и тоа само за лични цели, тој Танас Трајковски во 1995 година да го предложи за доцент и да биде избран. Напротив, подносителот на кривичната пријава кој работел 4 години во научна установа во Германија и докторирал во Виена- Австрија да го одбие. Овој до денес има објавено осумнаесет книги со околу 5.000 страни и преку 200 трудови написи: трудовите и написите се објавени во Германија и Хрватска, оти него во Р.Македонија не му било дозволено да објавува, што писмено му го сооп-

штил Ристо Илковски. Ваквата постапка била основа, внатрешните лица меѓусебно да се предалагаат и избираат: јас тебе, ти мене.

Танас Трајковски, без тој ништо да работи, на ист начин бил предложен и избран за вонреден професор.

На 13.11.2002 беше објавен конкурс за истиот предмет. Бидејќи на него се пријавил и подносителот на кривичната пријава, конкурсот бил растурен (што не е дозволено, Р.И.), пракса што се спроведува од истиот факултет редовно од 1990 година. На 10.10.2003 е поднесена тужба П.бр.3555/03 во Основниот суд Скопје I Скопје, а го суди судивката Драгица Салунциска...Бидејќи конкурсите биле само од формален карактер, подносителот на кривичната пријава нема што да бара. Земјоделскиот факултет бил самоуправни интересна заедница, која не била и не е во состојба да се натпреварува, опстојувајќи само социјална установа за згрижување на неоформени лица, кои не се во состојба да се носат со проблемите во стопанството.

Следи нов конкурс на 02.04.2004, па тужба П.бр.3556/04, со прва расправа дури на 31.10.2005, кај судијата Влатко Самарциски. На 07.09.2006 тужителот добива Пресуда, со која го изгубил спорот. Истиот ден била испратена жалба на тужителот, во која наведува, во Пресудата има само една странка, тужениот. Токму во оваа судска постапка се утврди, дека Танас Трајковски бил избран со фалсификат. Тој немал ниеден самостоен труд, ниту самостоен напис. Дури тој немал ниеден групен труд. Во Билтенот на Универзитетот 'Св.Кирил Методиј' во Скопје бр. 854, од 10 јуни 2004 година има групни писарии, објавени во неговиот факултет, сите за основно осмогодишно училиште. Под број 3 го нема (се лаже), под 6 во печат, под 9 во печат, под 10 во печат, под 11 во печат. Во листата се наредени по ред до (со) број 11. За нив нема никаква рецензија. Ова било поради тоа што тој конечно сватил дека тој како пензионер требало нешто да работи, па склепале писарии, само сите во печат. Битни се само објавените. Овие заедно се само 6 писарии. Значи, пензионираниот ветеринарен техничар со своите сописарции објавиле само 6 писарии. Токму со вакви писарии се изигрува Законот за високо образование. Ова се потврдува со тоа што ако пет автори имаат по пет писарии, вкупно се дваесет и пет: $5 \times 5 = 25$. Овде состојбата е сосема друга. Сите тие писарии вкупно имаат само пет писарии. Со овие вкупно пет писарии писарциите биле задоволни, што важи и за Законот за високо образование, а отсекогаш е изиграна државата.

И овде се јавува Ристо Илковски. Бидејќи тој на Танас Трајковски му бил 'татко' на докторатот, тој не смеел да биде рецензент. Само кога е само од интерес, тој и овде е рецензент, претседател. Затоа само со лични интереси во заклучокот и предлогот стои: 'Врз основа на досегашната целокупна активност на д-р Танас Трајковски во областа на наставата, научната и апликациона дејност и објавени трудови до изборот доцент и вонреден професор и потоа до денес (44 трудови), имајќи ги предвид Законот за високо образование, Правилникот за избор на наставник при Универзитетот 'Св.Кирил и Методиј' во Скопје, Статутот на Земјоделскиот факултет, објавениот конкурс и пријавените кандидати, членовите на Рецензентската комисија имаат особена чест и задоволство да му предложат на Наставно-научниот совет на Земјоделскиот факултет, да го избере д-р Танас Трајковски, досегашен вонреден професор, со звањето редовен професор по предметот говедарство'.

Се гледа, 'татенцето' си го избира 'детенцето'. Бидејќи на подносителот на кривичната пријава 'татковците' биле од Германија и Австрија, тој го изгубил правото да биде избран. Ама кога подносителот на кривичната пријава во Виена полагаше заклетва, дека ако докторот лаже..., него ќе му биде одземен докторатот. Бидејќи Танас Трајковски лаже, тој не може и не смее да биде доктор. Па тој и не е доктор. Кога неговиот докторат се крие, и неговиот докторат е скриен- го нема.

Овој тоа самиот не го прави. Фалсификатот е на рецензентот...Токму затоа, Танас Трајковски мора да го изгуби своето работно место, кое никогаш не го заслужил, и казнат соучесниците.

09.09.2006

Б и т о л а

Д-р Ристо Ивановски

Ул.Михајло Андоновски бр.6/21

Битола“.

По три години следи Решение од Основното јавнообвинителство, во кое стои: "СЕ ОТФРЛА кривичната пријава...". Јавен обвинител Снежана Ристевска. За да се потврди дека

Обвинителството сакало да ја одбие кривичната пријава, тоа на 29.01.2009 му се обратило на Земјоделски факултет, за тој да одговори дека се било во ред. И тој му одговорил се биле океј, со што лаиците продолжуваат да образуваат кадар...Следи мој протест до Вишото јавно обвинителство. За ова Ви беше јавено. Па следи одговорот од Вишото јавно обвинителство.

“ВИШО ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО
X РО.БР.51/2009
Скопје, 01.06.2009
ДЦ/АР

ДО
Д-р РИСТО ИВАНОВСКИ
Ул.‘Михајло Андоновски‘ бр.6/21
БИТОЛА

ПРЕДМЕТ: Известување

До ова обвинителство имате поднесено преставка, насловена како ‘Протест‘ во кој искажувате незадоволство од решението КО.бр.4122/2006 од 03.04.2009 година на Основното јавно обвинителство Скопје, со кое е отфрлена кривичната пријава, поднесена од Ваша страна, против Танас Трајковски за кр.дело Фалсификување исправа од чл.378 ст. 1 од КЗ.

Неспорувајќи ги правата и на начин како во Протестот да го изразите својот став, без оглед што сте човек со највисоки научни звања и не Ви е потребна поука, сепак сме во обврска да укажеме дека во случајот треба да постапите согласно чл 56 ст. 2 од ЗКП и правната поука дадена во решението. ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ Драгољуб Цакиќ“.

Се гледа дека и овде се лаже, каде се вели “кривичната пријава, поднесена од Ваша страна, против Танас Трајковски за кр. Дело Фалсификување исправа“. Па ова не е вистина. Таа се однесува за: “Фалсификаторите (лажговците) во Земјоделскиот факултет- Скопје“.

Незадоволен од Известувањето, испратив следен предмет:

“РЕПУБЛИЧКИ ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ“
СКОПЈЕ

Предмет: Протест на известувањето од
Вишото јавно обвинителство
-Скопје РО/бр.51 од 01.06.2009

На Земјоделскиот факултет- Скопје од 1990 година редовно сум одбиван, иако само јас имам работено во научна установа во Германија, докторирано во Австрија, имам самостојни објавени трудови, книги итн. Наспроти мене, во истиот Факултет се делат звања магистер и доктор за поламатура и матура, се избираат интерни лица со интерни звања со поламатура и матура, без објавени магистратури и докторати, значи тие не се важечки, тие стануваат вонредни и редовни професори, срамно за структурата и науката на Р.Македонија.

Најдобар пример е ветеринарниот техничар Танас Трајковски, кој како нивни вработен се интерно постигнал, дури со неvistини, тој имал трудови, кои биле само писарии, а кои бројно неодговараат итн.

За се горе наведеното имав поднесено кривична пријава.

За проблемот за кого се говори е поднесено тужба на 10.10.2003 година, а од Основното јавно обвинителство Скопје дури на 03.04.2009 донесува Решение КО бр.4122/2006. Токму затоа јас на 10.01.2009 испратив до Вишото обвинителство предмет: Протест на Решението...

Па како не ќе испратам протест, кога ветеринарниот техничар одамна е пензиониран, а како што се работи кај нас можеше да почине не само постариот ветеринарен техничар, туку и помладиот подносител на кривичната пријава.

Па никаква приватна тужба нема да го поврати времето не само од 2003 година, никако од 1990 година, од кога се борам да се вработам во самоуправните државни установи, во кои вработените си ги решаваат своите семејни проблеми, иако тие не се семејни. А вакви се Земјоделски факултет, Ветеринарен факултет, Виша земјоделска школа- Битола, Институт за сточарство Скопје...Па тие со нивниот кадар ја назаднаа Р.Македонија. За ова никој не е надлежен, ниту виновен, што важи и за Обвинителството...

Денес, 02.06.2009, добив предмет Известување од Вишото јавно обвинителство РО бр. 51/2009, кое го заврши сиот проблем, приватно да тужам, уназад за 2003 и 1990 година.

Бидејќи не поднесувам вакви самоволија за изгубено време 6 години, дури и 19 години, а држат предавања и образуваат кадар потполно неспособни кадри кои државата ја донесоа само пред Албанија и Косово, го поднесувам и овој протест.

Воедно укажувам дека Обвинителството на Р.Македонија е мојот потполен гробар од 1990 година, затоа што јас оттогаш редовно укажувам на самоволијата во наведените установи, нивните штети направени врз македонското стопанство, зашто имам пишувано и премногу написи во јавните гласила...Меѓутоа, Вие не сте биле надлежни...

Свесен сум дека Вашиот одговор ќе биде ист, а и не ме чуди, денес сме она зашто никој не е надлежен. Меѓутоа, благодарам на Вашиот одговор.

Вакви сум добивал и порано, што се расправав и со Обвинителството во Битола, кое ми го уништи животот.

Како што гледате, Обвинителството на Р.Македонија е мој гробар од 1990 година.

Ристо Ивановски
Ул.Михајло Андоновски бр.6/21
Битола“.

Токму поради Обвинителството од 1990 година го изгубив правото да се вработам во наведените институции, а во нив се внатрешни лица кои не се бавеле и бават со струка и наука. Нивното зло продолжува кога тие образуваат кадар како нив, потполно неспособни.

Прилози: Кривична пријава

Решение од Основно обвинителство со предмет до Земјоделски факултет
Известува од Вишото обвинителство.

18.06.2009
Б и т о л а

Ристо Ивановски
Ул. Михајло Андоновски бр.6/21
Битола

EUROPEAN COURT
OF HUMAN RIGHTS
STRASBOURG

Предмет: Прилог кон Барањето
од 07.03.2009, Бр. 15050/09

На 04.04.2009, 09.04.2009, 10.04.2009 и 27.04.2009 Ви испратив прилози за работата на Јавното обвинителство од Битола..., во кое се гледа неговиот однос кон мојата кривична пријава..., со самоволијата. Токму поради него од 20.05.1991 останав без работен однос и право на вработување. Следи да завршем со овој предмет, а тоа е со одговорот на Републичкиот јавен обвинител Скопје. Предметот РО бр. 330/08 е заверен на 17.06.2009, и преку пошта испратен:

“РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО НА Р.МАКЕДОНИЈА
VII РО.бр.330/2008
Скопје, 29.05.2009

ДО
РИСТО ИВАНОВСКИ
Ул.Михајло Андоновски бр.6/21
БИТОЛА

Во врска со Вашата преставка доставена до Јавното обвинителство на Република Македонија во која се искажува незадоволство од постапката на Основното јавно обвинителство Битола по предметот КО.бр.512/08 и на Вишото јавно обвинителство Битола по преставката доставена од ваша страна во врска со предметот КО.бр.512/08, по извршената проверка, Ве известуваме дека по предметот КО.бр.512/08 од страна на Основното јавно обвинителство Битола било постапувано законито и правилно.

мдп/мдп

ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ Воислав Гавровски“.

Прилог: Фотокопија одговор на Јавниот обвинител со датум кога било примено во поштата, 17.06.2009.

25.06.2009
Б и т о л а

Ристо Ивановски
Ул.Михајло Андоновски бр.6/21
7.000 Битола

EUROPEAN COURT
OF HUMAN RIGHTS
STRASBOURG

Предмет: Прилог кон Барањето
од 07.03.2009, Бр. 15050/09

На 04.04.2009, 09.04.2009, 10.04.2009, 27.04.2009 и 25.06.2009 Ви испратив прилози за работата на Јавното обвинителство. Бидејќи се однесуваше и за неговиот однос кон моите судски процеси со Земјоделски факултет- Скопје, ви го испраќам по-следниот предмет со следен текст:

“РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
ЈАВНО ОБВИНИТЕЛСТВО НА Р.МАКЕДОНИЈА
VII РО. бр. 330/2008
Скопје, 03.09.2009 година

ДО
РИСТО ИВАНОВСКИ
Ул. Михајло Андоновски бр. 6/21
БИТОЛА

Во врска со Вашата престапка до Јавното обвинителство на Република Македонија во која се искажува незадоволство од постапувањето на Вишото јавно обвинителство Скопје по престапката по која било оформен предмет РО.бр.51/09, по извршените проверки, Ве известуваме дека по горенаведениот предмет од страна на Вишото јавно обвинителство Скопје било постапувано законито и правилно.

ЈАВЕН ОБВИНИТЕЛ
Воислав Гавровски“.

Видливо е дека кај мојот предмет од 25.06.2009 испратен во Старасбург и овде од 03.09.2009, преку пошта испратено на 11. 09.2009, е истиот Јавен обвинител. Меѓутоа, иако мојот предмет е од 2009 година, тој е заверен под истиот број VII РО. бр. 330/2008. Исто така, првиот предмет се однесува за ЗК “Пелагонија“- Битола, а вториот предмет е за Земјоделски факултет- Скопје. ВИДЛИВИ СЕ САМОВОЛИИТЕ НА ЈАВНИОТ ОБВИНИТЕЛ НА Р.МАКЕДОНИЈА и тоа само во полза на поединци.

Бидејќи јас не се откажувам од гонењето на непријателите на македонското стопанство, кое не е заштитено од Јавниот обвинител, постапката ја продолжив:

“ДО
АНТИКОРУМПЦИОНАТА КОМИСИЈА НА
РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА
СКОПЈЕ

Предмет: Пријава за уништување
и оплачување на имот.

Во Битола беше оформен ЗИК “Пелагонија“- Битола, кој беше југословенски рекордер. Со промена на државниот врв беше сменет директорот и неговиот кадар, што го изврши по партиски налог Вангел Гагачев. Оттогаш Комбинатот се распадна и се уништи земјоделското производство...

Вангел Гагачев како моќник успешно ја догледал својата тетка и тоа по смртта, поради што тој го добил нејзиниот стан кој двапати бил платен од “Прехрана“- Битола. Тој на РЕК “Битола“- Битола му продал земјоделски површини, зашто има судски одлуки, со чии средства не се купуваат земјоделски површини како замена на продадените, туку тој со неа редовно работи, криејќи го неработењето и се обогатува со средства на површини кои се уште не се вратени на сопствениците, останувајќи газда на туѓ имот. Тој со своите соработници од пред 1990 година, со кои го оштетуваше Комбинатот, продолжува и потоа, со што се плачка Комбинатот. Надобар пример е неговиот соплеменик, кој го ослободи од гонење од Обвинителството, кој проневерил бончиња за општествена исхрана. А од неговата фирма со години Комбинатот купува ѓубрива...поскапо отколку

од други трговци, а разликата постанува негова сопственост. Како порано, тој купува опрема со која работи друго лице..., изливајќи државни пари. Тој на кој сака и како што сака му продава опрема, машини, механизација, трактори...Тој на кој сака му продава пченица, јачмен, сончоглед...млеко...без да наплати истиот ден кога тие се предадени. Така тој со државни пари станува сопственик на други капацитети. Купува директно од производителот опрема, механизација, машини, трактори, автобуси...и тоа поскапо отколку од македонски (битолски) трговски фирми, присвојувајќи ги разликите. За поголеми зделки се добива и бесплатна опрема..., чиј сопственик постанува тој. Следи тој да го изнесува капиталот во странство. За се ова тој да го заскрие, тој уништува документи, дури за да се заскрие вистината од вработените го укинува весникот “Пелагонија“ на Комбинатот. Иако тој вработените ги направи бедници, тој се оперира со државни пари, што не важи за другите. За многуте негови злостори тој со државни пари подига црква, прави водоводи на село и црква...и тоа само да му бидат простени неговите гревови. Тие ќе траат се додека неговите наследници не го истрошат од него украдениот народен капитал.

На ден 01.09.2008 поднесов кривична пријава во 52 точки, за кои Јавното обвинителство не се преоизнесе. Дрскоста беше огромна, затоашто мојата кривична пријава не беше испратена до Полицијата, за таа од неа да биде иследена, што е нормална и усталена постапка. Така Обвинителството станало соучесник на злосторите на моќникот Вангел Гагачев со своите соработници. Токму затоа мојата кривична пријава Ви ја приложувам за Ваша понатамошна постапка.

Прилог: фотокопија на кривичната пријава.

Подносител
Д-р Ристо Ивановски
Ул. Михало Андоновски бр.6/21
7000 Битола, тел: 258- 133“.

Прилози:
Фотокопија на пријавата до Антикорумпционата комисија.
Фотокопијата на Јавниот обвинител од 03.09.2009 година.

Д-р Ристо Ивановски
Ул. Михало Андоновски бр.6/21
7000 Битола

КНИГАТА ЗАВРШУВА СО СТРАНАТА 73